

Edebiyat Defteri

Özcan İşler -Şiirleri-

Oluşturulma Tarihi:
8 Kasım 2020 Pazar

Yayınlayan:
Edebiyatdefteri.Com
Türkiye'nin Kültür ve Sanat Platformu

Buralara Sığındım

Merhamet doludizgin, kalplerden firar etti,
Buralara sığındım, o gün bugün burdayım.
İnsan her şeyi buldu, kendisini kaybetti,
Buralara sığındım, o gün bugün burdayım.

Vakitsiz söylenene söz, hükmüyle bakıldı,
Her inandığım mevhum, peş peşine yıkıldı,
Dünya cehenneminde, duygularım yakıldı,
Buralara sığındım, o gün bugün burdayım.

Kendini aslan gören sincap cürüm işlerken,
Acıdan gönenenler kan içer, et dişlerken,
Menfaat körü olmuş gönül haram düşlerken,
Buralara sığındım, o gün bugün burdayım.

Akil terazim bozuk, kalbim hassas yanılmaz,
Günler, güneşe küskün karanlık dayanılmaz,
Kalsam kazanç değildi, gitsem kayıp sayılmaz,
Buralara sığındım, o gün bugün burdayım.

Tüm gelecek üstüne kilit vurmuşlar açtım,
Ayaklarım yerlere basmadı sanki uçtum,
Kentlerden insanlardan bir deli gibi kaçtım,
Buralara sığındım, o gün bugün burdayım.

Kirlenmeden vicdanım hiç kimsenin ahıyla,
Uykumu yitirdiğim gecenin sabahıyla,
Yalnızlık doruğuna çağrıldım yüz akıyla,
Buralara sığındım, o gün bugün burdayım.

Mutluluk sarhoşluğu bırakmaz ki, gideyim,
Kader nereye varsam çizdiğin çizgideyim,
Dedim: "Kırık umudu, kırıp bir gül edeyim",
Buralara sığındım, o gün bugün burdayım.

Özcan İşler

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1100271/buralara-sigindim.html>

Bir Gizli Macerada Unutulur Gidersin

Ey tatlı kız şımarma! uzak yakın tanırken,
Bir gizli macerada unutulur gidersin.
Kendini yeri dolmaz vazgeçilmez sanırken,
Bir gizli macerada unutulur gidersin.

Bakir dudaklarında şehvet kokuyor sesin,
Meyhanede gönlüne prens ararsan kesin;
Sevgilisi olursun üç gün beş gün herkesin,
Bir gizli macerada unutulur gidersin.

Yaşıyor seviyorken, korkunun ötesinde,
Duyanı meftun eden bir tını var sesinde.
Dünya güzeli olsan; gül koksa nefesinde,
Bir gizli macerada unutulur gidersin.

Bir yük biner omzuna ağır ve dayanılmaz
Akıl terazin tartmaz ama kalbin yanılmaz
Ölsen kimse anlamaz, aşkta adın anılmaz
Bir gizli macerada unutulur gidersin.

Etrafında dönenler bir gün yüzüne bakmaz,
Unutulmuş gözlerin yaşları çok can yakmaz,
İlk köşeye sapmadan vursalar kanın akmaz,
Bir gizli macerada unutulur gidersin.

Pembe dudaklarına, kara hüznün dolacak,
Güneşi kiskandıran gülen yüzün solacak,
Sözüm geleceksin; vakit geçmiş olacak,
Bir gizli macerada unutulur gidersin.

Ne Kerem var ne Ferhat eski aşıklar gitti,
Aşk için yaşayan mı? Onlar şehvette yitti,
Sevmek anlamak demek anlayışı da bitti,
Bir gizli macerada unutulur gidersin.

14.12.2013-İstanbul

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1100512/bir-gizli-macerada-unutulur-gidersin.html>

Etmeyin Ağalar Etmeyin Beyler

Kimselerde yoktur sözde, ilminiz,
Etmeyin ağalar, etmeyin beyler!.
Karabasan gibi çöktü zulmünüz,
Etmeyin ağalar, etmeyin beyler!...

Sefa sürmek sizin; halka hak diyet,
Erdemden bahsetmek verir eziyet,
Hemen her kusuru, büyük meziyet,
Etmeyin ağalar, etmeyin beyler!...

İslamiyet soslu, ümmet dekoru,
Maşallahlık "U" dönüşü skoru,
Hamasette sizin, devrin rekoru,
Etmeyin ağalar, etmeyin beyler!...

Üç maymun, dört oldu geldi bu çağa,
Her şey sığıdı; her şey, iki dudağa,
Kırk kapı açtınız, dört beş alçağa,
Etmeyin ağalar, etmeyin beyler!...

Adalet, hoşgörü, merhamet hüner;
Mezar taşınıza baykuşlar tüner,
Zulmünüz misliyle size de döner,
Etmeyin ağalar, etmeyin beyler!...

Ranta kurban; dağlar, şehirler, köyler,
Yolan başka söyler, kaz başka söyler,
Sanmam masal, ninni mazlumuyeyler,
Etmeyin ağalar, etmeyin beyler!...

Yağdanlık olunca şaşar kadınız,
Yarınlara kalsa soy sop adınız,
Ancak Nemrut gibi olur, yâdınız,
Etmeyin ağalar, etmeyin beyler!...

03.06.2017- İstanbul

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1100710/etmeyin-agalar-etmeyin-beyler.html>

Sabrın Çektiğine Su Veriyorum

Gözyaşımla yanan yanağım varken,
Sabrın çeliğine su veriyorum.
Bir vakte kurulmuş zaman akarken,
Sabrın çeliğine su veriyorum.

Ölümden ölüme hicret edenler,
Yaban gömleğini giyip gidenler.
Örsteği demire dönsün bedenler,
Sabrın çeliğine su veriyorum.

Susuz pınardan bardaklar dolmaz,
Kılıçlar kesmezse bir devlet olmaz
Nefesim var iken umudum solmaz
Sabrın çeliğine su veriyorum.

Türklüğüm cihanı kuşatsın diye,
Nesilden nesile yaşatsın diye,
Her türlü belayla baş etsin diye,
Sabrın çeliğine su veriyorum.

Görmeyen gerçeği görene kadar,
Ruhlar bir bedene girene kadar,
Azimden zafere, törene kadar,
Sabrın çeliğine su veriyorum.

Suret ve kimliğe pek bürünmeden,
Kırk yıldır bıkmadan hiç erinmeden,
Varlıktan sıyrıldım ve görünmeden,
Sabrın çeliğine su veriyorum.

Özcan İşler

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1101501/sabrin-cektigine-su-veriyorum.html>

Bu Akan Kan Benim mi?

Damarlardan kalbime kalbimden damarlara
Yorgun dalgalar gibi bu akan kan benim mi?
Hücre hücre öldüren hep cani çomarlara
Bir hayat vermek için bu akan kan benim mi?

Gece gündüz demeden varlığıma saldıran
Kemirdikçe semiren bir düşmanı güldüren
En güzel uykuları yerli yersiz böldüren
İhanet eden hain bu akan kan benim mi?

Kâbus damarlarımda kalbimi dağlar derdim
Hiç bilmediğim dilde kader dilinde derdim
Deli akan bir nehir ihanet etmez derdim
Şimdi niyeti faklı bu akan kan benim mi?

Gece gündüz demeden hayatıma kasteden
Hemde kazan kaldıran habis uru mesteden
Fırsat kollayıp duran hep gücümü testeden
Bedenimde dost gibi bu akan kan benim mi?

Aç kurt gibi dolaşan mikropları besleyen
Şirin görünmek için her maksadı süsleyen
Bedenimi yokluğun kumsalına yaslayan
Eski hayat pınarım bu akan kan benim mi?

Özcan İşler

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1152401/bu-akan-kan-benim-mi.html>

Ölsen Olmaz Haberin

Ey Türk'üm! neredesin?
Ölsen olmaz haberin.
Herkes ne derse desin,
Ölsen olmaz haberin...

Türk hâlâ da gür sesin,
Gürler, yağmaz efesin,
Hiçlik kokar, nefesin,
Ölsen olmaz haberin...

Türk kederin sevincin,
Bir mazi var övüncün,
Düşünme, düşer incin,
Ölsen olmaz haberin...

Türk zarıfsın, incesin,
Şu dünyada herkesin,
Derdi senin bu kesin,
Ölsen olmaz haberin...

Türk'e âlem hayrette,
Ruhsuz kemikte ette,
Cimri azim, gayrette,
Ölsen olmaz haberin...

Türk Turan için güreş,
Belirsiz hasım, kardeş,
Yaşaman, yokluğa eş,
Ölsen olmaz haberin...

25.11.2017-Ankara
Özcan İşler

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1153523/olsen-olmaz-haberin.html>

Bu Dünya Yabanım

Bu dünya yabanım, kara gurbetim,
Dalım kırılınca, soldumda geldim.
Sılam maveraya hala, hasretim,
Sanmaki gönüllü oldumda geldim.

Allah'ım yaratmış beni çamurdan,
Bir soluk emanet etmiş ruhundan,
Yücelmek isteğim, tabiatımdan,
Sonsuza inanan kuldumda geldim.

Ötesine gitsem cennette candım,
Allah'a isyankar iblise kandım,
Bir meyve oyunu oynadı yandım,
Sabır küpü gibi doldumda geldim.

Besbelli yalancı, dönen sevdasız
Ömrümü öğütür sessiz, sedasız,
Allanmış pullanmış ama faydasız,
"Ol" emrine sadık kaldımda geldim.

Ne o beni sevdi, nede ben onu,
Aldatır renginin değişen tonu
Ölüm denizidir pınarın sonu,
Sonsuzluk muştusu aldım da geldim.

Özcan İşler

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1157848/bu-dunya-yabanim.html>

Bilen Var

Gözyaşından acıdan,
Haz alan var gülen var.
Haram yiyen hacıdan,
Kim sorumlu bilen var.

Kim cadıdır kim peri
Kim öndedir kim geri,
Korku sarmış heryeri,
Kim sorumlu bilen var.

Gönül viranlığından,
Zulmün tiranlığından,
Gurur karanlığından,
Kim sorumlu bilen var.

Ey bilmez, görmez, duymaz!
"Mızrak çuvala sığmaz."
Bu güneş neden doğmaz,
Kim sorumlu bilen var.

Zalim, çıkmaz felaha,
Her arz gider, Allah'a,
Kulak verip her ah'a,
Kim sorumlu bilen var.

Dut yemiş bülbül herkes,
Vicdanlarda, rant kafes,
Ne ses çıkar ne nefes,
Kim sorumlu bilen var.

Uçup giden canlılardan,
Akıp duran kanlılardan,
Tükenmeyen kinlerden,
Kim sorumlu bilen var.

15.04.2018 - Ankara

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1158631/bilen-var.html>

Dağda Aramayın İçimde Şaki

Dağda aramayın içimde şaki,
İşkence ediyor nefesler bile.
Ne varlık ebedi ne nizam baki,
Düşünceler özgür yasaklar dile.

İşlemez kanunlar, köstekli töre,
Aslanların sözü geçmez tekire,
Rehberlik edince birde kör köre,
Önce rehber düşer sonra kabile.

Ağzı var, dili yok; sözde erlerin,
Ne keşkenin vakti ne eğerlerin,
Canına okundu hep değerlerin,
Gül laleye düşman, lale de güle.

Ne canın ne malın değeri kalmış,
Dünyada talanın borusu çalmış,
Güçsüzün olanı bir güçlü almış,
Cehenneme cennet demek nafile.

Nil le boy ölçüşür her kuru dere,
İpin ucu kaçtı hem de kaç kere,
Bu gidişin sonu sormayın nere,
İnsanlıktan çıkmak, gözyaşı, çile...

Özcan İşler

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1158777/dagda-aramayin-icimde-saki.html>

Kaç Kere Öleceğiz

Canımızdan vazgeçtik gönlümüzden vurulduk,
Yok yere hiç uğruna kaç kere öleceğiz?
Uçurumlardan geçtik tam zirvede yorulduk,
Yok yere hiç uğruna kaç kere öleceğiz?

Zorbalıkta büyük dev adamlıkta cüceler,
Hiç bir bedel ödemez her hatası yüceler,
Hastalıkta zulüm de yoksul adı heceler,
Yok yere hiç uğruna kaç kere öleceğiz?

Tanrı'dan kime hayat kime zulüm hediye,
Gözyaşı tufanında boğulup durmak niye,
Asalaklar yaşasın haz tavan yapsın diye,
Yok yere hiç uğruna kaç kere öleceğiz?

Vefasızlık kol gezer gün doğar haraç gibi,
Öksüz umuda gebe baharlar araç gibi,
Çağın karanlığında benzimiz kireç gibi,
Yok yere hiç uğruna kaç kere öleceğiz?

Beylerin arzusunu kutlu bir muştı bilip,
İhanet çemberinde mutlular gibi gülüp,
Kederin çizgisine uzun yollardan gelip,
Yok yere hiç uğruna kaç kere öleceğiz?

Ruhlar çöküntüsünde beden viranlığında,
Gece aydınlığında gündüz karanlığında,
Yedi iklim dört yönde dünya tiranlığında,
Yok yere hiç uğruna kaç kere öleceğiz?

İnsan olmak yolunda ant içmek neye yarar,
En elzem bir zamanda herkesi yalan sarar,
Belkisiz günah kadar ancak kıymetimiz var,
Yok yere hiç uğruna kaç kere öleceğiz?

Özcan İşler

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1159881/kac-kere-olecegiz.html>

Yakamozda Aşk Var Gönül Gölümde

Kalbi mermer ister sevme ister sev,
Benim gönlüm sana aktı diyorum.
Sevda ummanımda başlayan alev,
Bir yangına döndü yaktı diyorum.

Firarim çıkmadan bu can yurdundan,
Umut doğar cansuyumun ardından.
Öldürsende, yaşatsanda derdinden,
Sevdam her yol sana çıktı diyorum.

Çok ezelden yazmış, kudret kalemi,
Sultan mısın yoksa kul mu köle mi?
Gönlümde dur ben çekerim çilemi,
Başka hiç ihtimal yoktu diyorum.

Yüz kere öldürsen bir kez can versen,
'Ölümün savdamdan' olacak dersin,
Bir can kokusuyla cayar mıyım ben?
Kalbimde aşk şimşek çaktı diyorum.

Yakamozda aşk var gönül gölümde,
Korku, ne yoksulluk ne de ölümde,
Ayrılıktan büyük bilmem, zulümde,
Ey gülüm! Bir hasret yıktı diyorum.

16.01.2018- Eryaman
Özcan İşler

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1160099/yakamozda-ask-var-gonul-golumde.html>

Çırılçıplak Yüreğim Salınıp Durmaktadır

Araf sonsuzluğuna bırakırken kendimi,
Çırılçıplak yüreğim salınıp durmaktadır.
Gözyaşları yıkıyor yine gurur bendimi,
Her şeyi özetleyen bir yürek vurmaktadır.

Ayrılığın hüznü enkazları yakarken,
Gasp edilmiş bir hayat mirasına bakarken,
Sözcükler, bu ağızdan kusar gibi çıkarken,
Gönlüm aklıma inat bir seni sormaktadır.

Küçük dünyaların özsuğunu sağlayan,
Masum sevgi başını öne eğmiş ağlayan,
Her sırrı ifşa olan; suyla, ateş dağlayan,
Yaşayanla öleni bir hayal kurmaktadır.

Yaşarken öldürülen tüm anları dondursam:
Yanağına yumuşak bir öpücük kondursam,
Eskimiş zamanları yeni güne döndürsem,
Kaç vakittir düşlerim en başa sarmaktadır.

İç âlemimde hâlâ şimşekler çakmaktaydı,
Geçmişimle barıştım hava kararmaktaydı,
Bedenime, ruhuma yalnızlık akmaktaydı,
Sensizliğin çığırlığı ruhumu yormaktadır.

Özcan İşler

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1160865/cirilciplak-yuregim-salinip-durmaktadır.html>

Kimseye Yük Etmedim Kendi Acılarımı

Yüreğime yükledim taşıdım sensizliği,
Kimseye yük etmedim kendi acılarımı.
Aşkta acıyı seçtim, acıda sonsuzluğu,
Kimseye yük etmedim kendi acılarımı.

Uğursuz bir düş gibi aynada kaldı yüzün,
Işıl ışıl masmavi bahar mevsimi gözün,
Sessizlik dağlarımın karları yağdı güzün,
Kimseye yük etmedim kendi acılarımı.

Gidişinin ardından her yeminimi bozdum,
Kalbimin kuytusuna gizli mezarı kazdım,
Defnettim tek başıma kitabeni de yazdım,
Kimseye yük etmedim kendi acılarımı.

'Ah'larımdan merdiven melenkolik bir şarkı,
Hep aynı kısır döngü, bahtiyarsızlık çarkı,
Bir keşmekeş içinde gören olmadı farkı,
Kimseye yük etmedim kendi acılarımı.

Bir gözyaşı bir sevinç yaşadığım dönemde,
Duygularım muhacir oldu şehrinde hemde,
Yıldız yıldız yangınlar çıktı amma sinemde,
Kimseye yük etmedim kendi acılarımı.

Huzur bulmadı ruhum sonra seni akladım,
Aşk içinde aşk ile aşk çiçeği bekledim,
Hüzünler çiçek açtı tebessümle sakladım,
Kimseye yük etmedim kendi acılarımı.

Yüreğim mengenede düşüncelerim harda,
Ayrılıkla, hasretle doldum taştım ard arda,
Umutkıranlar esti ömrümde her baharda,
Kimseye yük etmedim kendi acılarımı.

28.04.2018-Ankara
Özcan İşler

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1161397/kimseye-yuk-etmedim-kendi-acilarimi.html>

Varlığım Muallâkta

Bu devir bana uymaz, ben uysam ziyandayım,
Sinemde alev magma, ruhen başka yandayım,
Kâh samın, kâh sabanın kol gezdiği andayım.
Mantığım veda eder, ruhum direktir hakta,
Ne ordayım ne burda varlığım muallâkta...

Dağlarda sümbüllerin, göz verdiği bir demde,
Kızıl lâleler solar hazan kalır uhdemde,
Dost düşmana karışır hicranlı günde hem de.
Mantığım veda eder, ruhum direktir hakta,
Ne ordayım ne burda varlığım muallâkta...

Taptaze bir baharın hülyasında yaşarım,
Çokluk içinde birlik, rüyasında yaşarım,
Ahenksiz bir karmaşa dünyasında yaşarım.
Mantığım veda eder, ruhum direktir hakta,
Ne ordayım ne burda varlığım muallâkta...

Madde, zaman ve mekân zindanlarında mana,
Üç zindanı aşması, kolay değil zor amma,
Hasretim: Sonsuz, adil, vefalı yüzden yana.
Mantığım veda eder, ruhum direktir hakta,
Ne ordayım ne burda varlığım muallâkta...

Ben ötelere sürgünü, yabancıyım bu çağa,
Tereddütler içinde yürürüm sola-sağa,
Kaç nefeslik yolum var özleten son durağa?
Mantığım veda eder, ruhum direktir hakta,
Ne ordayım ne burda varlığım muallâkta...

Özcan İşler

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1161838/varligim-muall-hta.html>

Bildiğim Denizde Damla

Kendisini arayan insan denen biriyim,
Her acizden habersiz, zavallı bir diriyim.
Ben kendimin dışında, herşeyin içindeyim
Uzuv uzuv, hücre hücre
Merkez merkez, çevre çevre...
Akıl veren verene, şaşkınlık içindeyim
İçim içimi yiyor. Ben neyim, neredeyim?
Nasıl, nedeni geçtim, cevapsız niçindeyim.
Her şey bir yana;
Kulağımda fısıltı tekrarlar hece hece
Kâinatın içinde, insan en zor bilmece.

Gözlerim:

'İşte senin vücudun, suratın, kulakların.
İşte senin saçların, ellerin, ayakların.
İnsan,
Gördüğümdür.' Diyor.
Her şey bir yana;
Kulağımda fısıltı tekrarlar hece hece
Kâinatın içinde, insan en zor bilmece.

Aklım:

'Usanmadan dilinde,
Tesbih gibi çektiğin,
Ben ben ben
Biraz et, biraz kemik,
Az biraz da kandır.
İnsan,
Erdiğimdir.' Diyor.
Her şey bir yana;
Kulağımda fısıltı tekrarlar hece hece
Kâinatın içinde, insan en zor bilmece.

Gözümün gördüğüne, aklımın erdiğine,
İşte ben buyum, desem,
Bedenin efendisi ruhum, itiraz eder.
Sonra,
Sorular gelir peşpeşe.
'Gözler, nereye kadar görür? '
'Akıl, nereye kadar erer? '
'Senin aslın madde mi? '
'Ruh diye bir şey yok mu? '
'Gördüklerin değilsen, gerçek sen neredesin? '
Nasıl, neden, niçinler uzar da uzar gider.
Yıldırım çarpmışa dönerim.
Yüreğim balyoz olur, döver göğsümü döver.
Her şey bir yana;
Kulağımda fısıltı tekrarlar hece hece
Kâinatın içinde, insan en zor bilmece.

Gözlerime, aklıma bir bıraksam kendimi,
Kaybolurum,
Kendi denizlerimde, pusulasız gemi gibi.
Bastığım toprak kayar,
Baktığım gök sallanır,
Tutunmak isteğim,
Dallar kurur, kırılır.
Vicdanımın hür sesi, hep ikaz eder beni:
İyilikte melekleri, kötülükte şeytanı,

Geride bırakan insan, önce kendini tanı.
Her şey bir yana;
Kulağımda fısıltı tekrarlar hece hece
Kâinatın içinde, insan en zor bilmece.

Dünyaya geldiğim ilk günden beri,
Bıkıp, usanmadan hep aradığım
Varlığımın cevheri.
Var olmak, istemektir,
Var olmak, sevmektir,
İstiyorum, seviyorum,
Ben varım, biliyorum.
Bilebildiğim kadar,
Ne ruhsuz bir bedenim, ne bedensiz bir ruhum,
Madde, mânâ sentezi inşa olmuş bir kulum.
Her şey bir yana;
Kulağımda fısıltı tekrarlar hece hece
Kâinatın içinde, insan en zor bilmece.

Daha çok var, çözülecek muamma,
Bildiğim, denizde damla,
Ben, bana meçhulum
Her şey bir yana;
Kulağımda fısıltı tekrarlar hece hece
Kâinatın içinde, insan en zor bilmece.

Özcan İşler

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1162215/bildigim-denizde-damla.html>

Yaratılmış Bir İnsan Yok Boşu Boşuna

Kimi çalışmaya gelmiş kimi yemeye,
Yaratılmış bir insan yok, boşu boşuna.
Kimi dinlemeye gelmiş kimi demeye,
Yaratılmış bir insan yok, boşu boşuna.

Kimi bedence gelişmiş kimi var cüce,
Kimi gün gibi aydınlık kimi var gece,
Kimi barışa güvenir kimi var güce,
Yaratılmış bir insan yok, boşu boşuna.

Kimi durmadan anlatır kimi sorunca,
Kimi yaralarken mutlu kimi sarınca,
Kimi ağustos böceği kimi karınca,
Yaratılmış bir insan yok, boşu boşuna.

Kimi tavşan gibi koşar kimi düldüldür
Kimi diken gibi batır kimi bir güldür
Kimi karga gibi gıklar kimi bülbüldür
Yaratılmış bir insan yok, boşu boşuna.

Kimi merhamet pınarı kimi zorbadır,
Kimi nefis bir kebaptır kimi çorbadır,
Kimi ağzı büyük harar kimi torbadır,
Yaratılmış bir insan yok, boşu boşuna.

Kimi çarpmaya meraklı kimi bölmeye,
Kimi ağlamaya doymaz kimi gülmeye,
Kimi yaşamaya hasret kimi ölmeye,
Yaratılmış bir insan yok, boşu boşuna.

Kimi hep övmeye kalkar kimi yermeye,
Kimi görülmeye bakar kimi görmeye,
Kimi almaya gelmiştir kimi vermeye,
Yaratılmış bir insan yok, boşu boşuna.

30.04.2018- Ankara
Özcan İşler

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1163152/yaratilmis-bir-insan-yok-bosu-bosuna.html>

Gönlüm Karışıyor Sen Olmayınca

Sensizlik odamda yüz­süzleşiyor,
Gönlüm karışıyor sen olmayınca.
Kainat büsbütün öksüzleşiyor,
Gönlüm karışıyor sen olmayınca...

Deme sakın, 'sana öyle geliyor '!
Bunu senden başka herkes biliyor,
İrem bağlarım­da güller soluyor,
Gönlüm karışıyor sen olmayınca...

İN çin top atıyor; sensizliğimde,
Dünya kayboluyor ıssızlığimde,
Sözcükler bitiyor sessizliğimde,
Gönlüm karışıyor sen olmayınca...

Akan su üstünde, ateş gönensin,
Sevilen bir yana seven denensin,
Yusuf değilimde Züleyha sensin,
Gönlüm karışıyor sen olmayınca...

Hiç bir felaketten öğüt almayan,
Dünya yansa umurunda olmayan,
Kaşı kararmayan, yüzü solmayan,
Gönlüm karışıyor sen olmayınca...

Senli günler hayalimden gitmiyor,
Kalbimin işine aklım yetmiyor,
Güneş doğsa bile gecem bitmiyor,
Gönlüm karışıyor sen olmayınca...

Özcan İşler

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1163837/gonlum-karisiyor-sen-olmayınca.html>

Sana Sevdiğimi Söyleyemedim

Anlamlar yüklerdim bazı sözüne,
Sana sevdiğimi söyleyemedim.
Buruk tebessümle bakar yüzüne,
Sana sevdiğimi söyleyemedim.

Duygular, aklıma bir adres sorar,
Sensiz hep ikrara verirdim karar,
Senli her yanını suskunluk sarar,
Sana sevdiğimi söyleyemedim.

Kayıtsız haline bakar bakardım,
Umudum kırılır, acı çekerdim,
Sözü mısralara güzel dökerdim,
Sana sevdiğimi söyleyemedim.

Gurbet satırlara bir başlarımda,
Kâğıt boğulurdu gözyaşlarımda,
Sevgimi saklardım o yaşlarımda,
Sana sevdiğimi söyleyemedim.

Anlardın sanırım biraz halimden,
Bir bahar güller de aldın elimden,
Bizzat hislerimi, kendi dilimden,
Sana sevdiğimi söyleyemedim.

Bugün ne söylesem yok ki bir hayrı,
Uzak geçmişteki genç de yok gayrı,
Hayal kuramazdım ben senden ayrı,
Sana sevdiğimi söyleyemedim.

Özcan İşler

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1164331/sana-sevdigimi-soyleyemedim.html>

Aşkıımızın Şarkısını Söyledik

Bir zamanlar iki gönül bir dilden,
Aşkıımızın şarkısını söyledik.
Yedi iklim dört bucakta her telden
Aşkıımızın şarkısını söyledik.

Hasret gizler yüreklerde, özlerde,
Ağlamaya yaş taşırdık gözlerde,
Sevdamızı dillendirir bizlerde,
Aşkıımızın şarkısını söyledik.

Su üstünde yanan ateş, kor sefa,
Korkuların yeri yoktu bir defa,
Acı, keder sükûn bulur her cefa,
Aşkıımızın şarkısını söyledik.

Gökten yere umut yağan dünlerde,
Uzak değil dün denecek günlerde,
Meydanlarda, salonlarda önlerde,
Aşkıımızın şarkısını söyledik.

Martılarla haberleri salmadan,
Yeminimiz boynu bükük kalmadan,
Ayrılıklar kapımızı çalmadan,
Aşkıımızın şarkısını söyledik.

Özcan İşler

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1165159/askimizin-sarkisini-soyledik.html>

Ne Bir Acemiyim Ne Hamlığım Var

Geçti o her şeyi bildiğim yıllar
Ne bir acemiyim ne hamlığım var.
Öğretti gerçeği geçtiğim yollar
Ne bir acemiyim ne hamlığım var.

Her seher rüzgâra arkadaş oldum
Göçmen kuşlar gibi yola koyuldum
Ben seni aradım bir yaban buldum
Ne bir Acemiyim ne hamlığım var.

Madem bir ayrılık ihtimali var
Vuslat denilen şey neye yarar yâr
Hasret yollarında çilem olsun kâr
Ne bir acemiyim ne hamlığım var.

Vuslat, hasret hırkasını büründü
Gözlerimde yaşlar ırmağa döndü
Gönlümde umudun mumları söndü
Ne bir acemiyim ne hamlığım var.

Sevdiği insandan sevgi beklemek
Kuru alışveriş seveni sevmek
Bir saraya girmek ister çok emek
Ne bir acemiyim ne hamlığım var.

Özcan İşler

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1165379/ne-bir-acemiyim-ne-hamligim-var.html>

Hâlâ Seni Sorar Durur Andolsun!

Bir andın şahidi, bütün mekânlar,
Hâlâ seni sorar durur andolsun!
Bu aşk ömür boyu diye bakanlar,
Hâlâ seni sorar durur andolsun!

Evine giden yol, gezdiğin çimen,
Su içtiğin ırmak, hem yediveren,
Kırkayağa çıkan, inen merdiven,
Hâlâ seni sorar durur andolsun!

Yakından tepeler, uzaktan dağlar,
Hasret sancısıyla karalar bağlar.
Yüreğim susunca, gözlerim çağlar,
Hâlâ seni sorar durur andolsun!

Şu şehrin ufkunu sarınca gece,
Yıldızlar uzaktan bakar gizlice,
Ayda merak eder oldu haylice,
Hâlâ seni sorar durur andolsun!

Hiç kimseler umut kesmiş değiller,
Kumrular da biran susmuş değiller,
Böcekler börtüler küsmüş değiller,
Hâlâ seni sorar durur andolsun!

Özcan İşler

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1165646/h-l-seni-sorar-durur-andolsun.html>

Ey Yüzünü Kalbine Nakşedenden Kaçan Yâr

Kalbimi sana dönüp yüzüne gülümsemem,
Her defa Anka olup Kaf Dağına kaçan yâr.
Yüzünü bana dönüp kalbinle gülümsemen,
Ey yüzünü kalbine nakşedenden kaçan yâr!

Oyun bir ömür sürmez saklanma hiç sislere,
Sığınmak yok imgeye yerli yersiz süslere,
Sevgimi güneş yaptım buza çalmış hislere,
Ey yüzünü kalbine nakşedenden kaçan yâr!

Gözyaşına renk veren sevinç mi üzüntü mü?
Benim ki hep gözyaşı, senin ki sızıntı mı?
Kalbin bendeyken gitmek gurura gezinti mi?
Ey yüzünü kalbine nakşedenden kaçan yâr!

Yeminli isen söyle hem yanıp hem yakmaya
Devam ederken yaşlar yanağına akmaya,
Bak kendini görmeyen gözbebeği bakmaya,
Ey yüzünü kalbine nakşedenden kaçan yâr!

Sen bir gün iç sesini dinleyip, uyacaksın,
Damarında dolaşan sesimi duyacaksın,
Kalbimden geçenleri bir bir okuyacaksın,
Ey yüzünü kalbine nakşedenden kaçan yâr!

Tecrübe bir öğretmen ancak, isteyen anlar,
Bırak mazide kalsın, kapris yüklü zamanlar,
Vaktidir başlar sonra; ah keşkeler, amanlar,
Ey yüzünü kalbine nakşedenden kaçan yâr!

Özcan İşler

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1165925/ey-yuzunu-kalbine-nakşedenden-kacan-y-r.html>

Beklerim Maziye Yolun Düşerse

[italik]

Kapatmış olsak ta eski hesabı
Beklerim maziye yolun düşerse.
Beraber yazalım biz son kitabı
Beklerim maziye yolun düşerse.

Sen yalnız değilsin eğme başını
Bir mezara gömdük aşk naaşını
Beraber dikelim mezar taşını
Beklerim maziye yolun düşerse.

Duygusuz, sevgisiz kılıf dokuruz
Ölüp gitmiş aşka rahmet okuruz
Beraber kaderde tam hemfikiriz
Beklerim maziye yolun düşerse.

Gönlüme düşüyor bu son günlerde
Yolumuz keşmiş bir kez dünlerde
Beraber yürünmez ayrı yönlerde
Beklerim maziye yolun düşerse.

Bütün korkuları hepten yeneriz
Yâd eder geçmişî güne döneriz
Beraber keşkesiz cümle deneriz
Beklerim maziye yolun düşerse.

Bu çağrım uymaya değerse sence
Sesime bir ses ver ölmeden önce
Beraber harcanmış gençlik o bence
Beklerim maziye yolun düşerse.

Özcan İşler

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1166115/beklerim-maziye-yolun-duserse.html>

Çömez Belli Değil Pir Belli Değil

Sermeyin her yere postu erenler,
Kumaş belli değil, kir belli değil.
İmtihan gününe geldik yarenler,
Çözmez belli değil, Pir belli değil.

Aranılan merhem ne ah! ne aman!
Başımıza çökmüş kara bir duman,
Yaranı herkesten gizle her zaman,
Kabuk belli değil, zar belli değil...

Bilinmeze doğru bir yola düştük,
Hamaset peşinde yıllarca koştuk,
Ne bir ova geçtik ne de dağ aştık,
Kolay belli değil, zor belli değil...

Gün, dünü aratır kavga kargaşa,
Güveni bitirmiş kardaş kardaşa,
Hükmediyor şimdi ayaklar başa,
Zarar belli değil, kâr belli değil...

Son devrin oyunu bu kurt kapanı,
Gözüpek sanmayın, öne çıkkanı,
Kılavuz bilmeyin tahmin yapanı,
Şaşı belli değil, kör belli değil...

Özcan İşler

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1166385/comez-belli-degil-pir-belli-degil.html>

Saat Kulesi

Kırkikindilerde, zemherilerde,
Hasreti alıyor saat kulesi.
Şakağıma kurşun gibi, ilerde,
Hasreti alıyor saat kulesi.

Verdiğin yürekle seni severken,
Sevdayı sırtıma vurup everken
Katlimin kararı gibi çok erken,
Hasreti alıyor saat kulesi.

Murat, pare oldu pare üstünde,
Bahtımın yazısı, çare üstünde,
Kalplerde açılan, yara üstünde,
Hasreti alıyor saat kulesi.

Düşer gökyüzünden, aysız bir gece,
Gölgeler kavuşmaz, okunmaz hece,
Sokağından geçsem, yollar bilmece,
Hasreti alıyor saat kulesi.

Gözlerimin sana, gittiği yerde,
Son çare, son sözün bittiği yerde,
Sensiz, sessizliğin yettiği yerde,
Hasreti alıyor saat kulesi.

Rengarenk gülüşler hüzün kafesi,
Gül dalında verir bülbül nefesi,
Dünyanın fonunda bir hüzzam sesi,
Hasreti alıyor saat kulesi.

Özcan İşler

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1167032/saat-kulesi.html>

Umutlar Kuruyor Görmüyor musun?

Koskocaman dünya hırs rüzgârında,
Savrulup duruyor, görmüyor musun?
Her millet, her devlet kendi kârında,
Kim kimi koruyor, görmüyor musun?

İnsanlar kirlenmiş, vicdanlar kurak,
Yetişmez, bozulma hızına burak,
Belki son dönemeç ya da son durak,
Karşında duruyor, görmüyor musun?

Vahşet; üçüz, dördüz yavruluyorken,
Yalan, kıvrım kıvrım, kıvrılıyorken,
Merhamet, hep çölde kavruluyorken,
Kim kimi soruyor, görmüyor musun?

Korkudan, erdemin çatısı göçmüş,
Mazlumda, güçlünün safını seçmiş,
Biat kuyruğunda, tam öne geçmiş,
Secdeye varıyor, görmüyor musun?

Kol kanat gerenler, zulmün şahına,
Hesapta baş ortak, her günahına.
Bağlanmış bir aklın var, sabahına,
Karanlık sürüyor, görmüyor musun?

Her çağda, her şartta, hep haklı olan,
Ne yaparsa yapsın bir kılıf bulan.
Hak, hukuk, adalet; boş, yalan, dolan,
Umutlar kuruyor, görmüyor musun?

16.06.2017- Ümraniye

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1170315/umutlar-kuruyor-gormuyor-musun.html>

Yalnızlık Bitirir Yalnızlık Seni

Başına takarsan hasret tacını
Yalnızlık bitirir yalnızlık seni.
Yüreğine gömsen bütün acını
Yalnızlık bitirir yalnızlık seni.

Ayrılıktan sonra solar yüzünde
Ucu bucağı yok dert denizinde
Bir gün kalakalır gölgen izinde
Yalnızlık bitirir yalnızlık seni.

İnsan sellerinde kaybolup gitsen
Bir vakit koskoca şehirde yitsen
Gönül ağrılarını dinmez ne etsen
Yalnızlık bitirir yalnızlık seni.

Gölgeler büyürken ışıklar solar
Maziyi yâd etsen gözlerin dolar
Hicran azdırır hep yeni sevdalar
Yalnızlık bitirir yalnızlık seni.

Muştular beklersin kaşanelerde,
Kaybolur gidersin bahanelerde,
Unutmak istersin meyhanelerde,
Yalnızlık bitirir yalnızlık seni.

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1170519/yalnizlik-bitirir-yalnizlik-seni.html>

Bir Sabah Geleceksin

İstanbul boğazında tüm martılar uyurken
Bir sabah geleceksin vakit geçmiş olacak.
Gittiğin akşam gibi hüzünlerim büyürken
Bir sabah geleceksin vakit geçmiş olacak.

Taşlara umut eksem bu gönlümü eğlemez
Bir izbe meyhanede ölsem kimse ağlamaz
Dudak, kalpte olandan başkasını söylemez
Bir sabah geleceksin vakit geçmiş olacak.

En güzel yerindeyiz sanırken ömrümüzün,
Özlem kanar içimde, yollara düşer hüzün
Kucak kucak yapraklar habercisi bu güzün
Bir sabah geleceksin vakit geçmiş olacak.

Doyasıya yaşanmak, mazide kalan düşmüş
Belki beraber ölmek, kadere bir not düşmüş
Pembe dudaklarına derin bir gölge düşmüş
Bir sabah geleceksin vakit geçmiş olacak.

Bütün yaşanmışlıklar eski masala karmış
Bir yolcu, son trenle en son durağa varmış
Hayatta sevinçleri toprak kokusu sarmış
Bir sabah geleceksin vakit geçmiş olacak.

Özcan İşler

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1170627/bir-sabah-geleceksin.html>

Herkes Başka Yöne Akıp Gidiyor

Bakış düşürürünce canevine köz,
Zehiri akrepce YAKIP gidiyor.
Kırk yıllık dostluğu bir çift acı söz,
Bütün temelinden YIKIP gidiyor...

'Olur mu?' demeyin sakın yarenler,
Ölmüyor, kurşuna göğüs gerenler.
Candost nazarında 'oh!'u görenler,
Dünyadan zamansız ÇEKİP gidiyor.

Güvensiz çiçekler solmuyor ama,
Karagün kararıp kalmıyor ama,
Bu dünyanın sonu olmuyor ama,
Her iş çığırından ÇIKIP gidiyor.

"Vatan millet" diye çıkılan yolda,
Yemin billah sıfır değerler, solda.
Koltukta olamazsa parada pulda,
Kardaş kardaşını EKİP gidiyor.

Hep hatır, hep gönül yıktıkça diller,
Düşen her yaprağı savurur yeller,
Bakarsın ki birgün, ayrılmış yollar,
Herkes başka yöne AKIP gidiyor.

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1171278/herkes-baska-yone-akip-gidiyor.html>

Kalbimin İçinde Bir Sır Gibisin

Yıllar sonra bile ismin dilimde,
Kalbimin içinde bir sır gibisin.
Yokluğunda bile elin elimde,
Gözyaşımla yanan bir kor gibisin.

Pişmanlık dökülür dudaklarımdan,
İnciler süzülür yanaklarımdan,
Sen doğarsın hala şafaklarımdan,
Kadim aşklardaki dekor gibisin.

Hep hoşgörümüzün kurbanı olduk,
Bunu geç anladık biz anı olduk,
Kaderin en acı fermanı olduk,
Yokluğunda bile sen var gibisin.

Zaman kuş misali uçup gidince,
Gönlüm isyan eder inceden ince,
Karşılık beklemez insan sevince,
Sen güneşe düşen son kar gibisin.

İçimi dökersem mısralarıma,
Kimbilir ulaşır diğer yarıma,
Seviyorum demek gitmez arıma,
Zararlardan sonra ilk kâr gibisin.

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1171425/kalbimin-icinde-bir-sir-gibisin.html>

El Kazanır Türk Kaybeder

Düşmanlar dost rolü oynar,
El kazanır Türk kaybeder.
Her yer fitne fesat kaynar,
El kazanır Türk kaybeder.

Kimi şucu, kimi bucu,
Bid'ât'a dayanır ucu,
Atılmış aklın pabucu,
El kazanır Türk kaybeder.

Gerçek mücadele gücü,
Görülüp durdukça öcü,
Ferman verir börtü böcü,
El kazanır Türk kaybeder.

Herkes Reis yok bir nefer,
Nasıl kazanılır zafer?
İnanmadıkça bir sefer,
El kazanır Türk kaybeder.

Ortak cephe oyunları,
İkna eder koyunları,
Kıldan ince boyunları,
El kazanır Türk Kaybeder.

Yutkunmaya sözumüz var,
Tahrip olmuş özümüz var,
Görmemeye gözümüz var,
El kazanır Türk kaybeder.

Boş vermişlik boy verdikçe,
Devşirmeler soy verdikçe,
İtidali koy verdikçe,
El kazanır Türk kaybeder.

Mide geniş her gönlü dar,
Ezelden ebede kadar,
Ömrünü şeytana adar,
El kazanır Türk kaybeder.

Yazsam yazık, konuşsam boş,
Fikir vitrinleri bomboş;
Çalıp çırpmayı görür hoş,
El kazanır Türk kaybeder.

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1171634/el-kazanir-turk-kaybeder.html>

Döner

Havada vurmadan, tavada yiyen,
Yarını bu günden satmışa döner.
Ahlaka çok eski bir masal diyen,
Buhran, bunalıma batmışa döner.

Sözde kardeşlikten yanada herkes,
Bitmez önyargı, zan; güvene kafes,
Savaş tamtamları ses verdikçe ses,
Susanlar sözünü yutmuşsa döner.

Bir erdem timsali erdem kaçığı,
Değişmez doğrusu kendi gerçeği,
Sabır beslemezse sevgi çiçeği,
Varmışla başlarda yokmuşa döner.

Akıl bu hep makul bir sebep bulur,
Diken gonca gülde kusur mu olur?
Her başlayan biter her doğan ölür,
Uzun bir uykuya yatmışa döner.

Korku bağdaş kurar beşer bağrında,
Sözün hükmü olmaz lafın devrinde,
Dünyayı seyreyler eller böğründe,
Her birisi sıtma tutmuşsa döner.

Özcan İşler

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1171936/doner.html>

Doğduğum Bu Şehrin Sokaklarında

Bulmaya geldiğim geđmiŐte yittim,
Ben sensiz bu Şehrin sokaklarında.
Eski anılarda kayboldum gittim,
Doğduğum bu Şehrin sokaklarında.

Çalacak kapım yok yorgun dizlerim,
Buruk tebessümde sırlar gizlerim,
Yoksun öksüz kaldı ayak izlerim,
Doğduğum bu Şehrin sokaklarında.

Çok uzak maziyi düşünmek yorar,
Gözlerim hep saba nefesi arar
Etrafımı toprak kokusu sarar,
Doğduğum bu Şehrin sokaklarında.

Düşlerime yağmur sağlar gözlerim,
Asla zulüm değil, ceza sözlerim,
Korkak kuşlar gibi susar, özlerim,
Doğduğum bu Şehrin sokaklarında.

Dilim hep affeder, gönlüm davacı,
Merhamete muhtaç, sevda ağacı,
Umudun mavisini solmuş çok acı,
Doğduğum bu Şehrin sokaklarında.

“Desinler!” peşinde sanma, koşuyor,
Her bir hatıraya gölge düşüyor,
Kalbim çırpınıyor, ruhum üşüyor,
Doğduğum bu Şehrin sokaklarında.

Her gün neşe satar, hep dert alırım,
Telli turna gibi yalnız kalırım,
Çok sevmekten ölen ilk ben olurum,
Doğduğum bu Şehrin sokaklarında.

Özcan İşler

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1172039/dogdugum-bu-sehrin-sokaklarinda.html>

Yaşadıkça Bitmez Bu Hikâyemiz

Şehre ilk karanlık tül tül inerken,
Sırlara bürünüp elveda derken,
Şen şakrak edayla çekip giderken,
Belkisiz gülüşün son görüşümdü.

Uzaktan uzağa buluştu gözler,
Düğümlendi kaldı dillerde sözler,
Hülyalar perişan sarardı yüzler,
O günden silinmez çok izler kaldı.

Yalan düşlerine beni de kattın,
Özlemlerle büyüyen dertlere attın,
Kavşak noktasında bir pula sattın,
Yolları şaşkırdın yine bahtsızım.

Kendine, itiraf ettim özümde,
Vefasız olmadım hiç bir sözümde,
İki soluk ışık kaldı gözümde,
Ağıtlar yakmakla meşgulüm şimdi.

Ayrılık bir ömür kâbusum oldu,
Açtığı her yara yerini buldu,
Baharla gönlüme çiçek mi doldu?
Kor düşürdün gittin, sinem yanıyor.

İzinsiz girdiğin gönül bağımda,
Talanlılık ettin en toy çağımda,
Kar yağdı sayende umut dağımda,
Sen gözyaşı dökmez yalancıymışsın.

Yine akşam oldu güneş batıyor,
Yıldızlı gökyüzü hayal satıyor,
Gecenin koynunda bin dert yatıyor,
Sükût demir atmış geçmişlerdeyiz.

Zor günlerde sevda pek çetin olur,
Sevgin derin derin ayrılık solur,
Şu yüreğim az-çok teselli bulur,
Tebessümün düşse gönül kubbeme.

Etrafımı sarmış kalkmaz, kör duman,
Bir sana bir bana yanarım yaman,
Geçmişini unutmak istediğim an,
Karşımda, eski bir aşk buluyorum.

Beynimin içinde kesmez bir nacak,
Kafamı deşmeye vurdu vuracak,
Yüreğimde sonsuz acı duracak,
Hiç vicdan azabı çekmiyor musun?

Dönüp de bakınca geçmiş yıllara,
Zihnimde sorular düşer yollara,
Buzlar çözmedikçe can yok dallara,
Şekilsiz, gölgeler netleşmeyecek.

Teselli, hicrana pranga vurmaz,
Bir kapris bir ego buraya varmaz,
Kırılan kalpleri hiçbir söz sarmaz,
Akan gözyaşları, pişmanlıklar boş.

Kime sığırırdım, ben senden başka,

Çağırma bir cevap verseydin keşke,
Anlayış gösterip saf temiz aşka;
Cehenneme atıp yaksan olurdu?

Narlar alev alev çiçek dolacak,
Bir denizde iki dalga kalacak,
Zamanla sayfalar belki solacak,
Yaşadıkça bitmez bu hikâyemiz.

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1172478/yasadikca-bitmez-bu-hik-yemiz.html>

Sürgünüm Anne

Avucum kanadı, dizimi ovdum,
Bedenim, ruhumla vurgunum anne.
Anka kuşu gibi, külümden doğdum,
Düşersenem kalkamam yorgunum anne.

Bu ömür kaç nefes, dünya kaç durak,
Yaşam -ölüm neden böyle çok ırak,
Huzur bulamadım, her şeyi bırak,
Figansız geçmedi bir günüm anne.

Kavak yeli eser sanma başımda,
Hâlâ görüyorum sık sık düşümde,
Seni benden almış küçük yaşımda,
Yazgımla doğuştan dargınım anne.

Bela hep nerdeysem arayıp buldu,
Gönlümde çiçekler baharda soldu,
Ömür sayfam bir bir hezimet doldu,
Estim-yağdım şimdi durgunum anne.

Dediğim dediğe adalet denmiş
Şeref sahipleri zulüm edenmiş,
Yaşanacak demler, çok öncedenmiş
Bu ÇAĞDA zoraki sürgünüm anne...

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1172795/surgunum-anne.html>

Çırılçıplak Yüreğim

Araf sonsuzluğuna bırakmışım kendimi,
Çırılçıplak yüreğim salınıp durmaktadır.
Gözyaşları yıkıyor yine gurur bendimi,
Her şeyi özetleyen bir nabız vurmaktadır.

Ayrılığın hüznü enkazları yakarken,
Gasp edilmiş bir hayat mirasına bakarken,
Sözcükler bu ağızdan kusar gibi çıkarken,
Gönlüm aklıma inat bir seni sormaktadır.

Küçücük dünyaların öz suyunu sağlayan,
Masum sevgi başını öne eğmiş ağlayan,
Her sırrı ifşa olan; suyla, ateş dağlayan,
Bir ölümlü ölümsüz hayaller kurmaktadır.

İç âlemimde hâlâ hep şimşekler çakmakta,
Geçmişimle barıştım havalar kararmakta,
Bedenime, ruhuma bir yalnızlık akmakta,
Sensizliğin çığılığı ruhumu yormaktadır.

Yaşarken öldürülen tüm anları dondursam:
Yanağına yumuşak bir öpücük kondursam,
Eskimiş zamanları yeni güne döndürsem,
Kaç vakittir düşlerim en başa sarmaktadır.

Özcan İşler

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1173525/cirilciplak-yuregim.html>

Beni Kimse Sevmedi Senin Sevdiğin Kadar

Kara, hava, denizde yollarım sana çıkar,
Beni kimse sevmedi senin sevdiğin kadar.
Gönlümün pınarları akar ummana akar,
Beni kimse sevmedi senin sevdiğin kadar.

Ne bir tek kusurumu olsun vurdun yüzeme,
Ne bir gün "aman" dedin olur olmaz nazıma,
Herkes ne derse desin ben kefilim sözüme,
Beni kimse sevmedi senin sevdiğin kadar.

Bir lokmayı paylaştık, hayata omuz verdik,
Beraberce büyüdük bir dağıttık, bir derdik,
İyi gün, kötü günde bir şükür postu serdik,
Beni kimse sevmedi senin sevdiğin kadar.

Sanki umurumda mı varsın konuşsun diller,
Senin büyük aşkını nereden bilsin eller,
Yedi iklim, dört mevsim, gün değil şahit yıllar,
Beni kimse sevmedi senin sevdiğin kadar.

İsmi tempo tutan kalp ritmimi bir duysan,
Aldığın her nefeste yarından umutluysan,
Sözün bittiği yerde çok mutluyum, mutluysan,
Beni kimse sevmedi senin sevdiğin kadar.

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1173985/beni-kimse-sevmedi-senin-sevdigin-kadar.html>

Öğretmen

Gözlerimizi açıp karanlıktan kurtaran,
Her mesleğin ilk piri; öğretmeni öğretmen.
Sevgi çiçekleriyle kalplerimizi saran,
Her mesleğin ilk piri; öğretmeni öğretmen.

Herkes bir şey üretir çil paraya çevirir,
Birileri vardır ki işine ömür verir,
Toplum için okuyup, yazarak onlar erir
Her mesleğin ilk piri; öğretmeni öğretmen.

Yaşadığı zorluğu sınıflarda gül yapar,
Aydınlık bir gelecek düşümüze yol yapar,
Kocaman yüreğiyle damlalardan göl yapar,
Her mesleğin ilk piri; öğretmeni öğretmen.

Nefret yerine sevgi koyabilmek tasası,
Sessiz akan zamanın geçerlidir yasası,
Güven, mutluluk, şefkat doludur gönül tası,
Her mesleğin ilk piri; öğretmeni öğretmen.

İlimle yer yüzünün imarına koşarlar,
Hız katar nabzımıza yağmur, çamur aşarlar,
İlim edep faslında zirve olur yaşarlar,
Her mesleğin ilk piri; öğretmeni öğretmen.

Güzel olan ne varsa her kapıyı aralar,
Gücü yettiği kadar doğruları sıralar,
Öğretmek için bize kendisini paralar,
Her mesleğin ilk piri; öğretmeni öğretmen.

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1174526/ogretmen.html>

Kovan Belli Petek Belli Bal Belli

Birşeylere sığınmanın vakti mi?
Menzil belli, yolcu belli, yol belli.
Bilinmezlik ahir zaman akti mi
Yaprak belli, çiçek belli, dal belli.

Kargaşa yok şaşırtacak safını
Dost gönüllü çalışırsun tefini
Güzelleme sayıyorsun gafını
Yara belli, düşman belli, dil belli.

Çağırmadan gece gündüz tufanı
Görmek için bir kez kaldır kafanı
Giy tekrar giy sekiz cepli kefeni
Yağmur belli, dere belli, sel belli.

İstemedi anlamazsın gerçeği
Böcek bilen böcek sanır çiçeği
Kaz gören kaz bilir tanır serçeyi
Bülbül belli, diken belli, gül belli.

Yorgun ırgın koşar nefes nefese
Akli tutsak kulak vermez iç sese
Kendinde yok elaleme bol kese
Deniz belli, liman belli, sal belli.

Görgüsü var, dağlı kendi, şehirli
Ne diller var çok yılandan zehirli
Sözde insan, insanlığa kahrılı
Kovan belli, petek belli, bal belli.

Özcan İşler

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1174753/kovan-belli-petek-belli-bal-belli.html>

Bir Seda Kalır

Yaşanmış maziden en derin izde,
Ne şekil, ne şema, ne eda kalır.
Sesine ses veren çamur denizde,
Üç harf bir kelime; bir seda kalır.

Gönlün köşkünü bir sevilen yıkar,
Sevene her zaman inlemek düşer.
Sevenler iç döker sevilen yakar,
Dostlara dertleri dinlemek düşer.

Akıl, fikir yetmez çok şirin diller,
Bir kalp ateşinden öyle lâl kalır.
Ömrün baharında tutuşan eller,
Zamansız ayrılır böyle el kalır.

Bir âşık bülbüle, gonca güllerin,
Zulmünde bülbüle ağlamak düşer.
Birbiri ardından gelen günlerin,
Ölümünde kara bağlamak düşer.

Sevgiye çağırın güneş hep doğar,
Şelaleler kurur bir düden kalır.
Kurban olmayan da cellâdı boğar,
Ne güdülen kalır ne güden kalır.

Özcan İşler

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1175042/bir-seda-kalir.html>

Aklı Zıyan Etmemek Yokluğuna Delâlet

Adalet suçlu, tutsak: Ey Ömer mezardan kalk!
Aklı zıyan etmemek yokluğuna delâlet.
Hesap sormak yerine faili alkışlar halk,
Aklı zıyan etmemek yokluğuna delâlet.

Hukuksuzluk, yoksulluk, suistimal sıradan,
İllallah takkünden, iftiradan, karadan!
Hepimize yeniden akıl versin Yaradan,
Aklı zıyan etmemek yokluğuna delâlet.

Mazlumlar boynu bükük yok huzur, yok selamet,
Ticari emta oldu hem din hem de diyanet,
İçi boş değerlerde bir kızılca kıyamet,
Aklı zıyan etmemek yokluğuna delâlet.

El aman, zorbalardan keyfiyetten, el aman,
Kurşundan acı olan dostun susması yaman,
İnsanın insanlıktan pişman olduğu zaman,
Aklı zıyan etmemek yokluğuna delâlet .

Rant peşinde koşanlar bu dünyada gülmezler,
Güçlü mü hesap vermez? Zalimler mi ölmezler?
Eblehlikte sınır yok hep; kör, sağır, bilmezler,
Aklı zıyan etmemek yokluğuna delâlet.

Özcan İşler

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1175207/akli-zıyan-etmemek-yokluguna-del-let.html>

Sen Sen Var

Öyle sarılmışız, çamur dünyaya,
Zülmümüz hükmeder yıldıza, aya,
Dostluklar zor günde hep kalır yaya,
Yardım için, çil çil yok da çen çen var.

Evlerimiz açık, yedi cihana,
Doluşur yaşarız, bin can bir hana,
Tebessüm esirger, kızından ana,
İki lâfın, ikisinde ben ben var.

Her birimiz başka, başka alemde,
Çoklukta yalnızlık zamanda demde,
Mutluluklar sahte, herkes elemde,
Dert dağları aşmış, ama şen şen var.

Yukarlara diktik hep gözümüzü,
Çıkarlara döndük hep yüzümüzü,
Zehirle yoğurduk hep sözümüzü,
Dilimizde kem söz, elde kan kan var.

Kardeşi aç görmez, gözler fezayı,
Bakar görmez, gözler yapar ezayı,
Husumet sevgiye keser cezayı,
Bütün kusurda: Ben yok, sen sen var.

Özcan İşler

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1175519/sen-sen-var.html>

Ayın Yıkadığı Kaldırımlarda

Pişmanlık nehrinde durulmaz sular,
Ayın yıkadığı kaldırımlarda.
Sahte gülüşlerde hain pusular,
Ayın yıkadığı kaldırımlarda...

Gül sümbül kokusu olmaz hazanda,
Rüzgâr türkü söyler çaresiz anda,
Korkak fare coşar kükrer, bir yanda,
Ayın yıkadığı kaldırımlarda...

Mazlumlar, zalimle barışır gider,
Hayaller, gerçekler karışır gider,
Sahipsiz, hülyalar yarışır gider,
Ayın yıkadığı kaldırımlarda...

Hasret yüreklerde değişmez talan,
Yılandan daha çok zehirler yalan,
Ne eksik ne fazla her giden, kalan
Ayın yıkadığı kaldırımlarda...

Kendi yuvasında hüzün dokuyan,
Bütün güzelliğe rahmet okuyan,
İnadına suskun günü kâr sayan,
Ayın yıkadığı kaldırımlarda...

Kan gülleri açar gözler, kor olur,
Kelebekler uçar, konar yar olur,
Katlanır acılar; kolay, zor olur,
Ayın yıkadığı kaldırımlarda...

Sevda ikliminin hicran bülbülü,
Maviler giyinmiş karanlık, tülü,
Ürkek adımlarla bir yaban gülü,
Ayın yıkadığı kaldırımlarda...

Geçmiş geçmişte, bırakmak yeter,
'Aşktan yüce' denen çok sevgi yiter,
Çatlayan tohumun sancısı biter,
Ayın yıkadığı kaldırımlarda...

Özcan İşler

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1175704/ayin-yikadigi-kaldirimlarda.html>

Dönüp Sana Geleceğim

Hasretinle eriyorum,
Dönüp, sana geleceğim.
Namus sözü veriyorum,
Dönüp, sana geleceğim...

Közüm için için tüter,
Savrulurum külden beter,
Yüreğim kavruldu yeter,
Dönüp, sana geleceğim...

Saçları kır, soluk beniz,
Boğulacağım, son deniz,
Beni bitirip, bendeniz,
Dönüp, sana geleceğim...

Bulutlardan umut sağıp,
Kar olup göklerden yağıp,
Dağlar aşılmazsa, ağıp,
Dönüp, sana geleceğim...

Hasret hüznüyle dolup ta,
Seher vakti ya gurupta,
Pasaportsuz kuş olup ta,
Dönüp, sana geleceğim...

Her engeli yıka, aş,
Bu deli sel, taşta taşta,
Dinlenmeden, koşta koşta,
Dönüp, sana geleceğim...

Gurbeti saçında boğup,
Güneş gibi batıp, doğup,
Bir yol bulup sabrı kovup,
Dönüp, sana geleceğim...

Kavak yeli estirmeden,
Sevdamızı küstürmeden,
Arif olup kestirmeden,
Dönüp, sana geleceğim...

Özcan İşler

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1175854/donup-sana-gelecegim.html>

Yormaz Dünyada İnsanı

İnce, zarif olanda var
Çok nadide çiçek kadar.
Sıkmaz dünyada insanı
İnsanın sığıdığı kadar.

Yaşamakta, ölmekte var
Ne yaşamak ne de mezar
Sarsmaz dünyada insanı
İnsanın sarstığı kadar.

Ne cehennem ne volkanlar
Ne küçük büyük yangınlar
Yakmaz dünyada insanı
İnsanın yaktığı kadar.

Zan üstüne tezler kurar
Hep karşıda kusur arar
Germez dünyada insanı
İnsanın gerdiği kadar.

Dost bilinen bir düşman var
Hiç bir afet vermez zarar
Yıkamaz dünyada insanı
İnsanın yıktığı kadar.

Ne bitmez tükenmez yollar
Ne hayat törpüsü yıllar
Yormaz dünyada insanı
İnsanın yordığı kadar.

Özcan İşler

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1176111/yormaz-dunyada-insani.html>

Deliler Gelsin Deliler

Akillerle içim olmaz,
Nazarımda hep ölüler.
Ölümsüz renkleri solmaz,
Deliler gelsin deliler.

Adam almaz adam satmaz,
Şeytanca yollara sapmaz,
Her zorda çamura yatmaz,
Deliler gelsin deliler.

Erdemde daha âliler,
Onlar gönlümün gülüleri.
Uçsun hep sözde veliler,
Deliler gelsin deliler.

Helaline haram katmaz,
Çalıp çırpıp hava atmaz,
Çıkarına doğup batmaz,
Deliler gelsin deliler.

Ne düşmanlık pekiştirir,
Ne arkadan çekiştirir,
Yüzsüze söz yakıştırır,
Deliler gelsin deliler.

“Kırk dereyi bir dağ keser”
Rüzgâr yüksekte sert eser,
Kırk olunca düşünmez ser,
Deliler gelsin deliler.

Özcan İşler

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1176460/deliler-gelsin-deliler.html>

Oy Memleketim!

Geçmişe özlemler düşmez dillerden
Benim memleketim oy memleketim!
Hep çekmiş; çekiyor, hoyrat ellerden
Benim memleketim oy memleketim!.

Tarih boyunca hep boşalmış dolmuş
Kemiklerden dağlar kanlar göl olmuş
Tohumlar toprağa düşmeden solmuş
Benim memleketim oy memleketim!.

Dört beş horoz öter durur küllükte
Her geçen gün, dünü arar bollukta
Hep hürriyet bekler kula kullukta
Benim memleketim oy memleketim!.

"Domuz haram" diyen; yer, insan eti
Herkesin bildiği bir sır cenneti
Dost ne minnet biter, ne de cinneti
Benim memleketim oy memleketim!.

Bedel öder her dem, seveni pişman
Ufuklar karanlık dört yanda düşman
Sefa sürer yaşar cüzdanı şişman
Benim memleketim oy memleketim!.

Akıl kösteklenmiş, düşünce muzur
Konuşsan, sussan da bir kara hazır
Adalet, hep kayıp. Varla yok, huzur
Benim memleketim oy memleketim!.

Özcan İşler

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1176603/oy-memleketim.html>

Duygular Getirsin Yâr Seni Bana

Rüzgârlar savurdu mademki seni,
Yağmurlar getirsin yâr, seni bana!
Bir karakış sürdü gönlünden beni,
Cemreler getirsin yâr, seni sana!

Hasretten ölmeden yalnız başına,
Kader bir el atsin, gurbet kuşuna,
Bir kısır döngünün çıkıp dışına,
Baharlar getirsin yâr, seni bana!

Mevsimler değişip buzlar çözünce,
Karlı dağlarımda ceylan gezince,
Pişmanlık nehrinde bende yüzünce,
Temmuzlar getirsin yâr, seni sana!

Tamir mümkün olur belki hasarı,
Yaz dilekçeler yaz gönder yukarı,
Savaşa tutuşsun yeşille, sarı,
Sonbahar getirsin yâr, seni bana!

Bir zaman kaybolur, karışan izler,
Yüreğin 'ah!' çeker, vicdanın sızlar,
Gece gökyüzünde kayan yıldızlar,
Alsında getirsin yâr, seni sana!

Doğup yaşadığım şehir sensiz dar,
Gönlüm bir hayale kırk adak adar,
Saf olmasalar da ilk günkü kadar,
Duygular getirsin yâr, seni bana!

Özcan İşler

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1176840/duygular-getirsin-y-r-seni-bana.html>

Demedim mi?

Güneş gözlerini yakar,
Bakamazsın demedim mi?
Irmak yatağında akar,
Çıkamazsın demedim mi?

Gözyaşı dert, ilham payı,
Teferruat bütün sayı,
Kapattın mı bir kapıyı,
Açamazsın demedim mi?

Kimi eğlenir gönlünce,
Kimi ağlar hep ömrünce,
Peş peşedir gündüz gece,
Bozamazsın demedim mi?

Zaman gösterir gücünü,
Kimsede koymaz öcünü.
Amelini hüküm günü,
Yakamazsın demedim mi?

Koskocaman bir dünya var,
Aklına bol, gönlüne dar,
Köşe bucak kıyı kenar,
Kaçamazsın demedim mi?

Yüzüne bir kez gülünce,
Çıkmaz bir yola girince,
Farketmez ki keskin ince,
Bıkamazsın demedim mi?

İpek, çelikten kavidir,
İnsanın işi sevidir.
Gönül Allah'ın evidir,
Yıkamazsın demedim mi?

Özcan İşler

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1177093/demedim-mi.html>

Kardeşçe Yaşayalım

Durun, renk renk insanlar; yeniden tanışalım! .
Savaşları bırakın, barışı konuşalım,
Düşmanlığı unutun, sevgide buluşalım.
Savaş, terörden uzak dünyayı biz kuralım,
Barış dolu günlerde, beraber yaşayalım.

Gelin gelin ey canlar, el ele tutuşalım! .
Gelin gelin ey canlar, ayrımları aşalım! .
Gelin gelin ey canlar, hoşgörüye koşalım! .
Yaşanacak dünyayı hep beraber kuralım,
Barış, huzur içinde, kardeşçe yaşayalım.

Yüreklerden nefreti kurutalım, atalım,
Dostluk türkülerine, yenileri katalım,
Birbirlerini seven, can kardeşler olalım.
Savaş terörden uzak dünyayı biz kuralım,
Barış dolu günlerde, beraber yaşayalım.

Gelin sessiz milyonlar, bitsin öfke ve çalım!
Gelin sessiz milyonlar, ağzımızı açalım! .
Gelin sessiz milyonlar, prangadan kaçalım! .
Yaşanacak dünyayı hep beraber kuralım,
Barış, huzur içinde, kardeşçe yaşayalım.

Hayata tutunalım ümit ümit taşalım,
Beş kıtada hepimiz mutluluğa koşalım,
İnançla, azmederek, engelleri aşalım.
Savaş, terörden uzak dünyayı biz kuralım,
Barış dolu günlerde, beraber yaşayalım.

Gelin bütün insanlar, bu kararda duralım! .
Gelin bütün insanlar, ortak kafa yoralım! .
Gelin bütün insanlar, yaraları saralım! .
Yaşanacak dünyayı hep beraber kuralım,
Barış, huzur içinde, kardeşçe yaşayalım.

İnsan karanlık çağda, ruhsuzlaşıyor hızla,
Ne ak-kara didişsin, ne çatışın çok-azla,
Eşitiz, Hakk katında ne eksigiz, ne fazla.
Savaş, terörden uzak dünyayı biz kuralım,
Barış dolu günlerde, beraber yaşayalım...

Özcan İşler

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1177198/kardesce-yasayalim.html>

Bağırtlaklar

Bağırtlaklar; yerde, gökte her yerde,
Sağda solda çok insanı yorarlar.
Haram helal ne bulsalar hep yer de,
Döner, masumlardan hesap sorarlar.

Söz söylenmez doğrusunun üstüne,
Toz kondurmaz çıkarının büstüne,
Göz koyarlar onun bunun postuna,
Çamur atar hem herkesi kararlar.

Bağırtlaklar; yemek için hep varlar,
Yerle yeksan olur ahlak hem arlar,
Çalar çarpar kırk bin ceviz kırarlar,
Sonra kalkar her tuzağı kurarlar.

Kendisini halktan üstün görenler,
Ak ak yuyup, kara kara serenler,
Hiç utanmaz hiç sıkılmaz yarenler,
Başkasında hep bir kusur ararlar.

Bağırtlaklar; bismillahla devşirir,
Kendinden de tereddüte düşürür,
Cennet adar, cehennemde pişirir,
Bu dünyayı sırtlarına sararlar...

Özcan İşler

Bağırtlak halk ağzından ad 1. yabanördeğine benzeyen, orta büyüklükte, koyu kurşuni renkte, adını ötüşünden alan, geceleri çok öten, eti sevilen, göçmen bir av kuşu.
2. sıfat mec. bağırarak konuşan, çok yaygaracı, çok gürültücü, çok geveze (kimse).

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1177318/bagirtlaklar.html>

Vur Kelepçeyi

Merhamet dileyen aşkından ölse,
Üzülme haline, vur kelepçeyi.
O sevgisiz gönlün, vahasız çölse,
Tomurcuk gülüme, vur kelepçeyi.

Seni seviyorum, dilemesen de,
Sevenler katlanır, bilemesen de.
Sevdamı gönlümden silemesen de,
Ağızımda dilime, vur kelepçeyi.

Yüreğimi dağla kara yel gibi
Gözyaşlarım varsın aksın sel gibi,
Sen de yad ellerle seyret el gibi,
Sazımın teline, vur kelepçeyi.

Yüreğim hep sana, hep sana uçsa,
Gönül bahçemize ayrılık saçsa
Sen hiç sevmiyorsan ve sevmek suçsa
Savrulan külüme, vur kelepçeyi.

Şu gönlüm bozulmuş bir bağa dönsün,
Ümitler yıkılsın, hayaller sönsün,
Kesin kararını ver herkes görsün,
Uzanmış elime, vur kelepçeyi...

Özcan İşler[/size]

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1177475/vur-kelepceyi.html>

Zaman Değişse de Ölüm Değişmez

Allahın mülkünde gezinip duran,
Zaman Değişse de ölüm değişmez.
Ebediymiş gibi hayaller kuran,
Zaman değişse de ölüm değişmez...

Tabiat yasası, değişim amma,
Deli rüzgarlara, uyup savrulma.
Alemde insanda başıboş sanma,
Zaman değişse de ölüm değişmez...

Varlığın bir nefes güvenmen boşa,
Kendini o kadar beğenmen boşa,
Emirler çiğneyip övünmen boşa,
Zaman değişse de ölüm değişmez...

Gündüzün yerini geceler alır,
Karanlığa karşı yıldızlar kalır,
Alkışlar kesilir sahne boşalır,
Zaman değişse de ölüm değişmez...

Düşündükçe düşer, yüreğine har,
Yaşanıp bitecek belli; yaz, bahar,
Fırtına kopacak mevsim sonbahar,
Zaman değişse de ölüm değişmez...

Bilinmez ne vakit, bilinmez nerde,
Bedende dermanın bittiği yerde,
Sessiz ve sedasız kapanır perde,
Zaman değişse de ölüm değişmez...

Yalan sevdalarla avunarak biz,
Hayat çizgimizde yürürken iz iz,
Geçen saat değil, galiba biziz,
Zaman değişse de ölüm değişmez...

Her kapı çalınır günün birinde,
Bizim bildiğimiz durur, yerinde,
Nasıl anlatayım, dertler derinde?
Zaman değişse de ölüm değişmez...

Özcan İşler

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1177576/zaman-degisse-de-olum-degismez.html>

Kibir Dağları

Göngörmez inlere döndü aklımız,
Mutlu olsun diye kibir dağları.
Aşıkardır hem gizli hem saklımız,
Mutlu olsun diye kibir dağları...

Çok bebekler feryat figan ağlıyor,
"Anne baba" sesi yürek dağlıyor,
Akan gözyaşları yosun bağlıyor,
Mutlu olsun diye kibir dağları...

Bağımsız yargının, ensesinde güç;
Bir eylem kiminde hiç olurken hiç,
Öbüründe büyük suç oluyor suç,
Mutlu olsun diye kibir dağları...

Üç maymunlar mağdura dış biliyor,
Hem zulm mucidine ömür diliyor.
Çoğu insan hep kahrından ölüyor,
Mutlu olsun diye kibir dağları...

Kuvvet hakta değil, haklı bağırın,
Bütün adamlığa geldi bir kıran,
Güvende, vefa da sis, tipi, boran,
Mutlu olsun diye kibir dağları...

Talan ettik mor sümbüllü bağları,
Yaftaladık sonra gömdük sağları,
Yaranmak adına çektik yağları,
Mutlu olsun diye kibir dağları...

Gün olur doğruyu tersyüz ederiz,
Bir cahil softaya baş bilgin deriz,
Cehenneme kadar koşar gideriz,
Mutlu olsun diye kibir dağları...

28.07.2016- Hilvan
Özcan İşler

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1177745/kibir-daglari.html>

Yuh Olsun!

Her seçimde yurttaşlara yalvarıp,
Sonra, kulu görenlere yuh olsun!
Sarmaşdolaş selamlaşıp, el verip,
Sonra, tuzak kuranlara yuh olsun!

Köylü muhtaç karasaban, düvene,
Piyasalar gazla gelmez güvene,
Yaratan'ın her kulunu sevene,
Kara damga vuranlara yuh olsun!

Miras kalmış Emevi'den bey dini,
Hüseyin'e kumar durur hep kini,
Kendi sürüp sarayların keyfini,
Cumhura yük saranlara yuh olsun!

Darı görmüş aç tavuklar düşünde,
Kavak yelli bir köşenin başında,
Hep içi boş gündemlerin peşinde,
Bir milletti yoranlara yuh olsun!

Yurttaşları hayatından bezdirip,
Patronları ülke ülke gezdirip,
Hazineden konvoyları dizdirip,
Koltuğunda duranlara yuh olsun!

Ahlar vahlar yüzüzlerce caz gibi,
Bunca yıldır yolup yolup kaz gibi,
Utanmadan sıkılmadan buz gibi,
Yastık altı soranlara yuh olsun!

Halk yoksulluk pençesinde inlerken;
Takım tayfa, bir olanı binlerken,
'Şükret' diyen hatipleri dinlerken,
Alkış tutan yarenlere yuh olsun!

Özcan İşler

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1177901/yuh-olsun.html>

Saklı Gözyaşları Dökmekle Bitmez

Vicdan af çıkarmaz gönül yakana,
Duvardaki resmi sökmekle bitmez.
Geçmişin yapışır bir gün yakana,
Duygular üstüne çökmekle bitmez.

Yaşanmış ne varsa çizgi çekerek,
Gıybet taşlarına, hasret ekerek,
Önüne çıkana hep dert dökerek,
Soğuk esip, deli akmakla bitmez.

İyi gün dostların sanmam yaş döker,
Bir akbaba olur, başına çöker,
Yüzüne “vah” diyen yoksan 'oh' çeker!
Dönüş gemisini yakmakla bitmez.

Hüznün; yüreğinden, yüzüne vurur,
Küller savrulsa da közleri durur,
Berrak gül kokulu, pınarlar kurur,
Vebali boynuma yıkmakla bitmez.

Hep sussan kalbini dağlayacaksın,
Gerçekleri görüp, ağlayacaksın,
Olmaza çok umut bağlayacaksın,
Dilinden bir ismim çıkmakla bitmez.

Yüzünde bir maske hep gülüşlerin,
Ömrünü tüketir, iç çekişlerin,
Gururunu çiğner, sürer düşlerin,
Saklı gözyaşları dökmekle bitmez...

Özcan İşler

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1178007/sakli-gozyaslari-dokmekle-bitmez.html>

Mahşere Bıaktım Hesaplaşmayı

Öfkeli hicivler yazmayacağım,
Mahşere bıaktım hesaplaşmayı.
Tövbe, kötöleri üzmeyeceğim,
Mahşere bıaktım hesaplaşmayı...

Alkışlama dostum, ama az anla;
Haram sofralarda doyp azanla,
Ortak geleceğe mezar kazanla,
Mahşere bıaktım hesaplaşmayı...

Sevimsiz halleri görmeyeceğim,
Çanak yalayanı yermeyeceğim,
Hece hece şiir örmeyeceğim,
Mahşere bıaktım hesaplaşmayı...

Ağam, paşam deyip ranta yatanla,
Bir çıkara, kırk bir takla atanla,
Zulmü kanun yapıp her dayatanla,
Mahşere bıaktım hesaplaşmayı...

Bizliğı unutup, kaynaşıp benle,
Her yangına körüklerle gidenle,
Barışı, kavgaya kurban edenle,
Mahşere bıaktım hesaplaşmayı...

Düzen yüreklere hep korku salsın,
Zalimler oynasın, hırsızlar çalsın,
Huzur yasaklansın ve öyle kalsın,
Mahşere bıaktım hesaplaşmayı...

Özcan İşler

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1178132/mahsere-biraktim-hesaplaşmayı.html>

Meczip

Dıştan bakan biri mutlu, sanırdı
Dertli halkasına karışmış meczup.
Kırklar meclisinde herkes tanırdı
Dertli halkasına karışmış meczup.

Bir karınca ezse bağrını dövmüş
Zarafet ezelden ruhuna değmiş
İnce fidan gibi başını eğmiş
Dertli halkasına karışmış meczup.

Lafazan dillerde, gdlr binler
Değersiz konuşmaz o suşar dinler
Saç sakal karışmış hep ağlar inler
Dertli halkasına karışmış meczup.

Yüreğinden gamlar gitmesin diye
O gamdan gç alır, bitmesin diye
Bir deniz, damlada yitmesin diye
Dertli halkasına karışmış meczup.

Mana imbiğinden geçmiş bayılmış
Mecaz dünyasında kalmış ayılmış
"Feryat figan eden", diye sayılmış
Dertli halkasına karışmış meczup.

Bir gamın çaresi, yine gam derken
Herkesi kendine meftun ederken
Büyük yasta gibi, gelmiş çok erken
Dertli halkasına karışmış meczup.

zcan İşler

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1178233/meczup.html>

Sözün Hükmü Hiç Olsa Da

İnsan, insan eti yemez,
Tok olsa da, aç olsa da.
Dost illaki diyet demez,
Tut olsa da, kaç olsa da.

Hazır yiyen kalır naçar,
Cimri, yoksula el açar,
Kurtlardan kaçmayı seçer,
Bir sürüye koç olsa da.

Toz rüzgârla tozar derler,
Zor oyunu bozar derler,
İki melek yazar derler
Sevap olsa, suç olsa da.

Talih kuşu konar, uçar,
Güven her kapıyı açar,
İnsanlar ölümden kaçar,
Hayat hakkı üç olsa da.

Doğru, yalanla boyanır,
Bıçak kemiğe dayanır,
Akıl, vicdanda uyanır,
Uyandırmak güç olsa da.

Gayre bakan gayrı görür,
Hayra bakan hayrı görür,
Ayrı bakan ayrı görür,
Hilal olsa, haç olsa da.

Kibir durur, onur düşer,
Tabip dersin yara deşer,
Nefse köle, beşer şaşar,
Başlarında taç olsa da.

Niyet halis Allah kerim,
Ne sürünür, ne sekerim,
Böyle bilir, böyle derim,
Sözün hükmü hiç olsa da.

Özcan İşler

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1178357/sozun-hukmu-hic-olsa-da.html>

Düşünmez Dünyanın Ötesi Vardır

Kubbeyi çınlatan, yeri sarsanlar,
Düşünmez dünyanın ötesi vardır.
Kur'an çağrısını duymaz insanlar,
Düşünmez dünyanın ötesi vardır.

Kimseye bırakmaz dayı, amcalar,
Öksüzsün, yetimsen malına dalar,
Kıyıda kenardan, ilk onlar çalar,
Düşünmez dünyanın ötesi vardır.

Dünyalığa doymaz güce tapanlar,
Yüzleri kızarmaz yoldan sapanlar,
Emanet demeden çalan çırpınlar,
Düşünmez dünyanın ötesi vardır.

Allah zulüm etmez, zulmü bitirir,
Kötü huyu örtmek gölge getirir,
Herkes odununu sırtlar götürür,
Düşünmez dünyanın ötesi vardır.

Mecliste oturup, söze başlayan,
Melekliği oynar, şerde kışlayan,
Nefsini unutup, şeytan taşıyan,
Düşünmez dünyanın ötesi vardır.

Özcan İşler

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1178540/dusunmez-dunyanin-otesi-vardir.html>

Edep Kaçkını

Ne bir adap bilir, ne kanun dinler,
Utanmayı bilmez edep kaçkını.
Can, mal, makam için ney gibi inler,
Utanmayı bilmez edep kaçkını...

Örf, âdeti çiğner doğrudan sapar,
Çirkin sözler söyler, berbat iş yapar,
İltifat görmezse kıyamet kopar,
Utanmayı bilmez edep kaçkını...

Fena âleminin beleş parkında,
Keşfetmiş parayı, gücün farkında,
Dişliler hep kırık, hayâ çarkında,
Utanmayı bilmez edep kaçkını...

Bütün bir maziyi; karalar, siler,
Korkusuzlar özgür olmasın diler,
Vicdanı, cüzdanı güngörmez kiler,
Utanmayı bilmez edep kaçkını...

Şeytanın ücretli kalem memuru,
Riyaya bulaşmış, bozuk hamuru,
On parmağı kara, çalar çamuru,
Utanmayı bilmez edep kaçkını...

Yalan tezgâhında hep maval dokur,
Pazarlık da yapar, meydan da okur,
Derecesi dersen alçaktan çukur,
Utanmayı bilmez edep kaçkını...

Özcan İşler

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1178660/edep-kackini.html>

Bende Yaş Kemale Ermiş Anladım

Ağaran saçların, düşen dişlerin,
Hâl dilince, sözü varmış anladım.
Bahar, yaz, güz bitti; kara kışların,
Geldiğini haber vermiş anladım.

Başımda eserken kavak yelleri,
Ölüm tehdit eder sandım elleri,
Nefes nefes, geçip giden yılları,
Akletmeyen akıl körmüş anladım.

Neden, nasıl, niçin sormadım ama,
Maveraya kafa yormadım ama,
Mezarlar üstünde durmadım ama,
Gerçeği önüme sermiş anladım.

Madem bir ağızsız dev'e yemeğim,
Toprağa adanmış etim, kemiğim,
Bilirim beyhude; çabam, emeğim,
Felek tam ağını örmüş anladım.

Ölüm dur duraksız eş-dostu yendi,
Canlar vakti gelen; hep gitti, kendi,
Yaşlar sele dönüp, yıktıkca bendi,
Bende yaş kemale ermiş anladım.

29.11.2017 22:30:00-Etimesgut
Özcan İşler

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1178769/bende-yas-kemale-ermis-anladim.html>

Gönül Dilim Sevgi Benim

İçim de bir, dışım da bir
Gönül dilim sevgi benim.
Bilmem haset, bilmem kibir
Gönül dilim sevgi benim...

Yalan zırhına bürünmem
Sureti haktan görünmem
Cevap vermekten erinmem
Gönül dilim sevgi benim...

Ne yükseklerde gözüm var
Ne benlik için sözüm var
Ne maskeli bin yüzüm var
Gönül dilim sevgi benim...

Etim pis, giyilmez derim
On para etmez, ederim
Yakamam yanar giderim
Gönül dilim sevgi benim...

Bedenim, ruhumla tamam
Birini silkip atamam
Ayrı düşünsem yatamam
Gönül dilim sevgi benim...

Sabır tasım hemen dolmaz
Nefsim için kavgam olmaz
Dalaşsam od, ocak kalmaz
Gönül dilim sevgi benim...

Özcan İşler

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1178910/gonul-dilim-sevgi-benim.html>

Sevmesende Farketmez

Mecnun desen aldırmam, gülüp de geçeceğim,
Sırtımdan hançerlesen, sanma güceneceğim,
İkimize de yeter; bu sevgim, sevdiceğim.
Dilim varmıyor amma, yine söyleyeceğim:
Sevmesende farketmez, seni hep seveceğim.

Ömür boyu yeminli, düşmanım olsan bile,
Dağlasan yüreğimi; alevden sözler ile.
Dünyada cehennemi yaşatsan da nafile.
Dilim varmıyor amma, tekrar söyleyeceğim:
Sevmesende farketmez, seni hep seveceğim.

Şu kısacık ömrümü, kederlerle doldursan,
Her gece karanlıkta, ümitleri soldursan,
Tutunmak istediğim, tüm dalları kaldırsan.
Dilim varmıyor amma, yine söyleyeceğim:
Sevmesende farketmez, seni hep seveceğim.

Sana gelen cefayı, dilden gönlüme döküp,
Gönlüme bol ölümsüz, sabır tohumu ekip,
Kaderime yazılmış; yazgımı, yalnız çekip.
Dilim varmıyor amma, tekrar söyleyeceğim:
Sevmesende farketmez, seni hep seveceğim.

Özlediğim baharlar hazana dönse sende,
Gönlümün ikliminde, kara yeller esende,
“Ne kadar sevdiğini umursamam”. Desende.
Dilim varmıyor amma, yine söyleyeceğim:
Sevmesende farketmez, seni hep seveceğim.

Küsemem kahredemem diyemem: 'Adam sende',
Dertten dertlere salıp, bir gün çekip gitsende,
Bu adaletsiz savaş; yâr, kalbim esir sende!
Dilim varmıyor amma, tekrar söyleyeceğim:
Sevmesende farketmez, seni hep seveceğim.

Özcan İşler

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1179120/sevmesende-farketmez.html>

Dünya Yalan İnsan Fani Ölüm Var

Dalkavuklar dizilse de karşına,
Dünya yalan, insan fani ölüm var.
Allah pazar verdi diye çarşına,
Zulüm etme, zora koşma, yara sar.

Güçten korkup haksızlığa eğrilme,
Yalanlarla, hatalardan sıyrıлма,
Merhametten adaletten ayrılma,
Gururlanma, kibre düşme, yara sar.

Olduğundan daha başka görünme,
Kasım kasım kasılarak gerinme,
Gerçekleri söylemekten erinme,
Menfaate, hiç bulaşma, yara sar.

Herkes için cehennem var cennet var,
Kimsesiz yok, her mazluma Allah yâr,
Mizan ölçer; belli olur zarar, kâr,
Zalim olma, yaradeşme, yara sar.

Hesap yapar, herkes kendi kendince,
Düşün, hesapçıyım demeden önce,
Hesaplar üstünde hesap var ince,
Kırıp dökme, haddi aşma, yara sar.

İnsanlıkta son merhamet erirken,
Ayan beyan iki gözün görürken,
Akıl yürüt, vicdanlar can verirken,
Güce tapma, haktan şaşma yara sar.

3.4.2018- Etimesgut
Özcan İşler

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1179275/dunya-yalan-insan-fani-olum-var.html>

Ne Kadar Unuttum Desem Yalandır

Çalkantılı gönlüm her an anarken
Ne kadar unuttum desem yalandır.
Alevler içinde kalbim yanarken
Ne kadar unuttum desem yalandır.

Sevenler iç döker, sevilen yakar
Kalbimdeki ateş ağzımdan çıkar
Sarsılmaz bir aşkı mimarı yıkar
Ne kadar unuttum desem yalandır.

Her sevilen deniz seven bir damla
Gözyaşım sinemi döven bir damla
Kendi rengimdendir öven bir damla
Ne kadar unuttum desem yalandır.

O yanımda desem, gözüm yalanlar
Kadim âşıkları mecnunlar anlar
Sevgi denizinde seven olanlar
Ne kadar unuttum desem yalandır.

Gözümün önünde firari derdim
Dert üstüne dertle ihsana erdim
Aşkın ücretini en baştan verdim
Ne kadar unuttum desem yalandır.

Kadim aşklar büyük sır içinde sır
Orada çözülmez düğüm on asır
Hayali gözümünden ruhuma yansır
Ne kadar unuttum desem yalandır.

26.02.2013 Etimesgut-ANKARA
Özcan İşler

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1179501/ne-kadar-unuttum-desem-yalandir.html>

Nefreti Kalplerden Kovduğumuzda

Nefreti Kalplerden Kovduğumuzda

Gözler parlar, yüzler bir neşe sunar,
Nefreti kalplerden kovduğumuzda.
Hoşgörüde, bütün hatalar yunar,
Nefreti kalplerden kovduğumuzda.

Büyük sevinç kadar, büyük acılar,
Döner dolaşır hep dostlara çıkar,
Peşin Hüküm kalkar, saygılar artar,
Nefreti kalplerden kovduğumuzda.

Çoğalır sevgiler, samimi hürmet,
Kanayan yarayı dost sarar elbet,
Biter kör dövüşü, gelir adalet,
Nefreti kalplerden kovduğumuzda.

Her özlem dünyada gerçeğe döner,
Hem kin, intikamın rüzgarı diner,
Savaş baltaları kınında siner,
Nefreti kalplerden kovduğumuzda.

Adem babamızdan kurarsak bağı,
Çok durmaz yıkılır her kibir dağı,
Bu dünyada, başlar kardeşlik çağı,
Nefreti kalplerden kovduğumuzda.

Özcan İşler

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1179615/nefreti-kalplerden-kovdugumuzda.html>

Derse Allah Ben Ne Cevap Vereyim

Bu dünyaya geldin, ne amel ettin?
Derse Allah, ben ne cevap vereyim?
Hakk'a niyet ettin, şeytana gittin,
Derse Allah, ben ne cevap vereyim?

Müslüman'ım dedin bir saf tutmadın,
Her nimeti yedin, şükür etmedin,
Muhammed yolunda neden gitmedin,
Derse Allah, ben ne cevap vereyim?

Nefsine aldandın, hakkı unuttun,
Helale uzandın, hep haram tuttun,
Zaman beşiğinde hayat uyuttun,
Derse Allah, ben ne cevap vereyim?

Abdest aldın ama, kılmadın namaz,
Yalvarıp, ağlayıp etmedin niyaz,
Senin ismin halk içinde beynamaz,
Derse Allah, ben ne cevap vereyim?

Yaprak gazel oldu, düştü bilmedin,
Gidenleri gördün, ibret almadın,
Verdiğin ilk söze, sadık kalmadın,
Derse Allah, ben ne cevap vereyim?

Özcan İşler

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1179836/derse-allah-ben-ne-cevap-vereyim.html>

Dilimin Kilidi Kalbinde Gizli

Nerede, ne zaman bitecek kuşkun?
Dilimin kilidi, kalbinde gizli.
O kadar suskunum, o kadar düşkün,
Dilimin kilidi, kalbinde gizli.

Bırakırsan yaşlar yıkar elimi,
Vakitsiz soldurma sevi gülümü,
Umursama amma, bil bu halimi,
Dilimin kilidi, kalbinde gizli.

Anlayışımız kıt, aşk daha da az,
Neşeyi unuttuk kalem hüznün yaz,
Sevgi pınarımız her mevsim ayaz,
Dilimin kilidi, kalbinde gizli.

Bir masum sevdayı paylaşamayız,
Biz düş gezginiyiz eyleşemeyiz,
Gönül sarayında söyleşemeyiz,
Dilimin kilidi, kalbinde gizli.

Ulaşılmaz oldun, hep uzak durdun,
Yaşayacak aşka tuzaklar kurdun,
Mavi gurbetime damganı vurdun,
Dilimin kilidi, kalbinde gizli.

Mesafeyi açma ey yâr, can ile,
Akar gözyaşlarım döner sebile,
“Seni seviyorum”, diyemem bile,
Dilimin kilidi, kalbinde gizli.

Özcan İşler

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1180016/dilimin-kilidi-kalbinde-gizli.html>

Türkiye Bağımsız Türkler Özgür mü?

Farenin delikten zehir kustuğu,
Türkiye bağımsız, Türkler özgür mü?
Bayrağın indiği, dilin sustuğu,
Türkiye bağımsız, Türkler özgür mü?

Gaflet delâletin ahkâm kestiği,
Terörün fakülte, kışla bastığı,
Ferman yazanların, fetva astığı,
Türkiye bağımsız, Türkler özgür mü?

Siyaset pazarı kurmuş, fâniler:
Kirlî nefeslerden solmuş çiniler.
Bedenim kaldırmaz, ruhum iniler,
Türkiye bağımsız, Türkler özgür mü?

Kalemin, gerçeğe çoktan küstüğü,
Selâmın, sohbeta yoktan küstüğü,
Kelâmın, vicdanın haktan küstüğü,
Türkiye bağımsız, Türkler özgür mü?

Gece gündüz sınır, çizen çizene,
Meydanlarda şaşkın gezen gezene,
Hayal deryasında, yüzen yüzene,
Türkiye bağımsız, Türkler özgür mü?

Sermaye, rüzgâra dönmüş şakıyor,
Riyakâr yüzlerden hep şer akıyor,
Sorduklarım; sessiz, garip bakıyor,
Türkiye bağımsız, Türkler özgür mü?

2009-Eğirdir
Özcan İşler

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1180171/turkiye-bagimsiz-turkler-ozgur-mu.html>

Teksin Gönül Bahçemde

Hayatımdan çok sevdim güzel, tatlı meleğim,
Neşet ettin can buldun ot bitmez bir vadide.
Ben aşklar öldürmedim anlaşılmak dileğim,
Teksin gönül bahçemde, ey çiçeği nadide.

Benim ilk, son aşkımsın, unutamadım seni,
Ne aradın ne sordun sormadım; 'neden, niçin'.
Hiç karşılıksız sevdim, sev de demedim beni.
Nelerden vaz geçerdim, yaşasan benim için.

Siyah beyaz yıllardan fotoğrafların soldu,
Yüreğimdeki sızım süründürür öldürmez.
Mektuplarını öptüm, viran gönlüm sis doldu,
Ruhumdaki hasretin feryad figan güldürmez.

Gülüşünle dağladın, talan oldu bağlarım,
Özlemini çektiğim gönül yakan perisin.
Her gün seni düşünür kahrolurum ağlarım,
Bırak da benliğimi, varsın sende erisin.

Siğ mantık oyunları aklımızı çelmeden,
Ateş böceği gibi kâh yanıp, kâh sönme gel.
Dış dünyanın yıkıcı ışıkları gelmeden,
Bir yalnızlık sarhoşu, sayıklarken dönme gel.

Zehirli rüzgâr gibi bakan gözlerden uzak,
Yalnız ikimiz için, yeni bir dünya kursak.
Ne gerek var çok söze gurur, kurmadan tuzak,
Yalçın kayalar gibi aşkın ardında dursak.

Özcan İşler

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1180477/teksin-gonul-bahcemde.html>

Konuşmayı Ağlamayı Unuttum

Anamas'da, kıvrandırdın kar diye,
Konuşmayı, ağlamayı unuttum....
Dedegöl'de dolaştırdın yâr diye,
Konuşmayı, ağlamayı unuttum...

Davras'larda mola verdim, dinlendim,
Gelincik'te istenmedim, mimplendim,
Kökez'lerde 'deli' diye ünlendim,
Konuşmayı, ağlamayı unuttum...

Sende zerre yokmuş ahde vefadan,
Zevk mi aldın çektirdiğin cefadan,
Dem vuramam sürmediğim sefadan,
Konuşmayı, ağlamayı unuttum...

Gurbet eller aramıza gireli,
Kader ağlarını kavi öreli,
İçindeki kör düğümü göreli,
Konuşmayı, ağlamayı unuttum...

Hayallerim yıldızlarda yanıyor,
Talih kuşum uzaklara konuyor,
Bakışlarım duvarlarda donuyor,
Konuşmayı, ağlamayı unuttum...

Hasret kaldım ana, baba iline,
Türkü oldum kırık sazın teline,
Zincir vurdu dudaklarım dilime,
Konuşmayı, ağlamayı unuttum...

Özcan İşler

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1180609/konusmayi-aglamayi-unuttum.html>

İnsanlık Sevgiye Hasret Gidiyor

Eski yaraların kan izlerinde
Firdevs'ten bir demet gülle gidiyor.
Daldığı karanlık dehlizlerinde,
İnsanlık sevgiye hasret gidiyor...

Sarmış düşmanlığın; sisi, dumanı,
Çiğlerden çiğ düşer hazan zamanı,
Şeytanın dünyada bahtiyar anı,
İnsanlık sevgiye hasret gidiyor...

His heyecan sönmüş akıllar durgun,
Uhrevilik yapar her yerde vurgun,
Gökler ötesine yönelmiş yorgun,
İnsanlık sevgiye hasret gidiyor...

Hep özlem solgunu, hüzün gülüyle,
Tonlarca gam yüklü suskun diliyle,
Susuz çeşmelerde mahzun haliyle,
İnsanlık sevgiye hasret gidiyor...

Nizamla kargaşa, kavgaya çıkan,
Yakına uzağa şüpheyile bakan,
Özgürlük esaret, demokrasi kan,
İnsanlık sevgiye hasret gidiyor...

Nesf; akı, vicdanı yenmiş o biçim,
Gecenin bağrında cevapsız niçin,
Çok büyük bahtsızlık hepimiz için,
İnsanlık sevgiye hasret gidiyor...

Bahar gözlerinde sonbahar yaşı,
Herkes, birbirinin kurdu en başı,
Kol kola girmişler bakışlar şaşı,
İnsanlık sevgiye hasret gidiyor...

Özcan İşler

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1180999/insanlik-sevgiye-hasret-gidiyor.html>

Şişer Giderler

Ađzından dűřürmez ama Allah'ı,
Devlet mallarında ŞİŞER giderler.
Her adım besmele var maşallahı,
Sonra şeytanlıkta PİŞER giderler...

Sevgi, saygı bilmez husumet eker,
Herkese yolacak kaz diye bakar,
Haktan hakikatten el, ayak çeker,
Gördüğü seraba KOŞAR giderler...

Bir çokları vardır şeklen insandır,
Ruhları satılmış et, kemik, kandır,
Başkaları hep hiç kendisi candır,
Hep ben davasına DÜŞER giderler...

Yaratmış sanırsın küçük dağları,
Korkar yaklaşamaz kader ağları,
Gerçeğe yeğerler bütün yağları,
Bir yalan selinde COŞAR giderler...

Zalim hırs kalplere girmeye görsün,
Aratmaz zulmünü; çekicin, örsün.
Bir çoğu başına, azmış kör hırsın,
Ördüğü çorapla YAŞAR giderler...

Özcan İşler

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1181106/siser-giderler.html>

Beraber Dövünelim Kendi Bönlüğümüze

Hep günü kurtarmayı bulunmaz nimet sandık,
Gündüzü, gece ettik; aydınlığı, karanlık,
Gelecek ipotekli bu değil ki bir anlık
Beraber dövünelim kendi bönlüğümüze...

Faydasını görmedik ne musibet ne dersin,
Tozpembe tablolar da başımız göğe ersin,
Allah aciz kullara bol bol akıllar versin,
Beraber dövünelim kendi bönlüğümüze..

Bilinip söylenmeyen bir sır vereyim size:
Bizim ettiğimizi hiç kimse etmez bize,
Boşvermişlik illeti sinmiş benliğimize,
Beraber dövünelim kendi bönlüğümüze...

Bu zaman aranmıyor ne helâl ne haramlık,
Koyulaşıp gidiyor günden güne karanlık,
Böyle devam ederse bunun sonu tiranlık,
Beraber dövünelim kendi bönlüğümüze...

Bir hameset hameset arzdan arşa hamaset,
Hamaset batağında can çekişir siyaset,
Eli kırbaçlılardan kurtulmuyor vesayet
Beraber dövülelim kendi bönlüğümüze...

Gerçekler mızrak olsun kalbimize dokunsun,
Yılların pişmanlığı yüzümüzden okunsun,
İhanet tezgahında kefenimiz dokunsun,
Beraber dövülelim kendi bönlüğümüze...

Özcan İşler

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1181597/beraber-dovunelim-kendi-bonlugumuze.html>

Kayıp Aranıyor

Ruhundan ayrılmış kemik, et, deri,
Kayıp aranıyor; hakiki insan.
Ya Cehennem ya da Cennet ederi,
Kayıp aranıyor; hakiki insan...

Temaşa ederken biraz görünmüş,
Tefekküre dalıp tüle bürünmüş,
“Yükselecek” derken yerde sürünmüş,
Kayıp aranıyor; hakiki insan...

Zevkleri peşinden koşarak gitmiş,
Saray bahçesinden aşarak gitmiş,
Maişet derdine düşerek gitmiş,
Kayıp aranıyor; hakiki insan...

Şuursuz sellerde gemi çürütmüş,
“Mânâ fail” diye fikir yürütmüş,
İmana, ahlaka ayak sürütmüş,
Kayıp aranıyor; hakiki insan...

Düşünmez kavgaya katılabilir,
Tekrar serüvene atılabilir
Kul, Hakk pazarında satılabilir,
Kayıp aranıyor; hakiki insan...

Özcan İşler

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1181711/kayip-araniyor.html>

Gidersem Mutlaka Kıyamet Kopar

Kalırsam pek birşey değişmez ama,
Gidersem mutlaka kıyamet kopar.
Sen istersen inan, ister inanma,
Gidersem mutlaka kıyamet kopar.

Herşey tepetaklak olmaz bir anda,
Bir tufan kopacak değil her yanda,
Başkasını bilmem senin dünyanda,
Gidersem mutlaka kıyamet kopar.

El bir düşünürse sen binkez düşün,
Başına çökmeden son kara kışın,
Şakası yok, dönüşü yok bu işin,
Gidersem mutlaka kıyamet kopar.

Mor sümbüllü bağlar kara bağlamaz,
Yüce sıra dağlar her gün ağlamaz,
Son pişmanlık keşke birşey sağlamaz,
Gidersem mutlaka kıyamet kopar.

Yüzleşsin gerçekte, biter gülmece,
Bu ne derin bir sır, ne bir bilmece,
Belki üç beş günde, belki ilk gece,
Gidersem mutlaka kıyamet kopar.

Bilmeyenler üzgün sen gülüyorsun,
Nisbet eder gibi 'baht' diliyorsun,
Hiç kimse bilmezse sen biliyorsun,
Gidersem mutlaka kıyamet kopar.

Özcan İşler

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1184346/gidersem-mutlaka-kiyamet-kopar.html>

Düşersem Ölürüm Kalkmam İmkânsız

Tartmaya kalkmayın dostlar sabrımı
Düşersem ölürüm, kalkmam imkânsız.
Bir gün sendelersem, kazın kabrimi
Düşersem ölürüm, kalkmam imkânsız.

Merhamet dilenmem kalbi kayadan
Sağ yanım vefasız, sol yanım nadan
En küçük beklentim yok bu dünyadan
Düşersem ölürüm, kalkmam imkânsız.

Varolmanın şartı; sömrülme, sömür
Kaç kurşuna hedef olmuş bu ömür
Yaşadığım hayat değil kül, kömür
Düşersem ölürüm, kalkmam imkânsız.

Ben bu yaştan sonra zamana uymam
Gözüm kararınca hiç birşey duymam
Başım eğilmişse, yastığa koymam
Düşersem ölürüm, kalkmam imkânsız.

Bunca yaş yaşadım; ahsız, amansız
Bu İtiraf; çok geç, belki zamansız
Hayat sahnesinden çıkarım ansız
Düşersem ölürüm, kalkmam imkânsız.

Kavga kargaşadan bıktım, durgunum
Atmış asra bedel geçti her günüm
Yaşama sevincim bitti yorgunum
Düşersem ölürüm, kalkmam imkânsız,

Özcan İşler

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1185967/dusersem-olurum-kalkmam-imb-nsiz.html>

Dağlar Şu Gönlümden Hiç İnmediki

Sırtımda hep taşlar taşımasamda,
Dağlar şu gönlümden hiç inmediki.
Ben perişan hayat yaşamasamda,
Bu gözlerde yaşlar hiç dinmediki.

Ne birgün turnayı gözünden vurdum,
Nede olur olmaz boş hayal kurdum,
Yaşıyormuş gibi dolaştım durdum,
Çarklar benden yana hiç dönmediki.

Yorgunluk bitmeden durgunluk düştü,
Her yoksul payına hep şükür düştü,
Yoktan yüreğime kaç yıldız düştü,
Gönül yangınlarım hiç sönmediki.

Çok zaman unuttum kendi derdimi,
Haksızlık köksalıp, sürgün verdimi,
Zulüm uluorta postu serdimi,
Göz yummak içime hiç sinmediki.

Kuramadım birgün mutluluk düşü,
Ne huzura erdim ne buldum huşu,
Nöbet nöbet uçan kör talih kuşu,
Dünyada başıma hiç konmadiki

18.10.2018-Ankara
Özcan İşler

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1192379/daglar-su-gonlumden-hic-inmediki.html>

Sana Olan Sevdamdandır Bilesin

Geçiyorsan, hep gönlümün içinden,
Sana olan sevdamdandır bilesin.
Geçiyorsam; nasıl, neden, niçinden,
Sana olan sevdamdandır bilesin.

Yurt tutarak gurbetlerde kalmam da;
Kara kalem, beyaz kâğıt almamda,
Mısralarla, böyle haber salmam da,
Sana olan sevdamdandır bilesin.

Talihe hiç şartsız boyun büküşüm,
Bu dünyadan tez el, ayak çekişim,
Gözlerimden hâlâ yaşlar döküşüm,
Sana olan sevdamdandır bilesin.

Göçmen kuşa hüznü neden bir sorsan,
Hayra yorsan şerre yorsan yâr yorsan,
Her sözümün ilk başında sen varsan,
Sana olan sevdamdandır bilesin.

Tek tesellim, bir tahammül buluşum;
Yüzümdeki eksilmeyen gülüşüm,
Hep bir yarın umudunda oluşum,
Sana olan sevdamdandır bilesin.

Uyanmadan sensiz, senli düşümden,
Utanmadan bu yaşımdan başımdan,
Usanmadan koşuyorsam peşinden,
Sana olan sevdamdandır bilesin.

19.10.2004- Eğirdir
Özcan İşler

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1197852/sana-olan-sevdamdandir-bilesin.html>

Bir İnkârla Sorun Çözer Sayemde

Adalet hiç toz kondurmaz, Üstün'e,
Asar keser, mezar kazar sayemde.
Söz söyletmez güçlü sözü üstüne,
Kara görür, pembe yazar sayemde.

Dağ taş demez, lafla gemi yürütür,
Çare bulmaz, bol bol dertler üretir,
Hem haksızken, haklılıkta diretir,
Kaş çatana, bir göz süzer sayemde.

Cennet, huri adamak çok hoş olur,
Cehennemle korkutmalar boş olur,
Yaşamadan, inandırmak düş olur,
Mal olana, dünya pazar sayemde.

Kartal kadar, çok uzaktan görerek,
Bin bir çeşit renge, şekle girerek,
Düz yol açar, ayırttırıp, gererek,
Oyun kurar, oyun bozar sayemde.

Vatandaş bir kuru soğan derdinde,
Beslemeler hep semirir yurdunda,
Doymak bilmez avanesi ardında,
Meler, ürer, kurtla gezer sayemde.

Sorumsuzluk, tam yetkinin cenneti,
Dolaştırıp, döndürmeden en neti;
Meydan, sokak suçluların cenneti,
Bir inkârla, sorun çözer sayemde.

7.12.2018 - Eryaman
Özcan İşler

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1202360/bir-ink-rla-sorun-cozer-sayemde.html>

Bana Ne?

Bana ne; hayat, ölümden,
Ölüm benim olmadıkça.
Bana ne; azgın zalimden,
Zarar benim olmadıkça.

Bana ne; giden, kalandan,
Bana ne; doğru, yalandan,
Bana ne; satan, alandan,
Pazar benim olmadıkça.

Bana ne; varlık, yokluktan,
Bana ne; azlık, çokluktan,
Bana ne; açlık, tokluktan,
Mide benim olmadıkça.

Bana ne; ta! Kaf Dağından,
Bana ne; korku çağından,
Bana ne; bozuk bağından,
O bağ benim olmadıkça.

Bana ne; kazdan, yolandan,
Bana ne, yağma, talandan,
Bana ne, kaval çalandan,
Benim sesim olmadıkça.

Bana ne; borsadan, kurdan,
Bana ne; yürüden, durdan,
Bana ne; zarardan, kârdan,
Hesap benim olmadıkça.

Bana ne; dikenden, gülden,
Bana ne; barajdan, gölden,
Bana ne; vahadan, çölden,
Dünya benim olmadıkça.

Bana ne; çok büyük sırdan,
Bana ne; oviden, kırdan,
Bana ne; hileli zardan,
Oyun benim olmadıkça.

Bana ne; yavuz, yamandan,
Bana ne; geçen zamandan,
Bana ne; ahtan, amandan,
İmdat benim olmadıkça.

25.11.2018-Ankara
Özcan İşler

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1204696/bana-ne.html>

Gidiyorum Cennet Gözlüm

Boynumu bir sözün eğdi,
Gidiyorum cennet gözlüm.
Göze geldik nazar değdi,
Gidiyorum cennet gözlüm.

Çok üzgünüm biliyor hak,
Ak ellere kınalar yak,
Saçını ör ardımdan bak,
Gidiyorum cennet gözlüm.

Dertler çektir ne olacak?
Taktir yerini bulacak,
Yola düştüm, köşe kucak,
Gidiyorum cennet gözlüm.

Yıllar geçsin, sürsün çile,
Dök içini, her gün ele.
Feryadın karışsın yele,
Gidiyorum cennet gözlüm.

Ben böyle nice olurum,
Sonu bilinmez meçhûlüm,
Doğmadan dulunuyorum,
Gidiyorum cennet gözlüm.

Hep aradım, çok yoruldum,
Genç yaşımda seyyah oldum,
Ömrün baharında soldum,
Gidiyorum cennet gözlüm.

1977- Yalvaç
Özcan İşler

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1204845/gidiyorum-cennet-gozlum.html>

Yâr Canıma Minnet Benim

Acı versen, çeksem çile,
Dünyam olur cennet benim.
Senin için düşsem dile,
Yâr, canıma minnet benim!.

Bir anlık yüzünü görsem,
Uzak değil, yakın dursam,
Sözünle, gözünle vursan,
Yâr, canıma minnet benim!.

Coşmuş yürek, gelir dile,
Seven aşka katmaz hile,
Derdinle dertlenmek bile,
Yâr, canıma minnet benim!.

Deli gönlüm cenderende,
İster, boğ öldür derende,
Yanında camım verende,
Yâr, canıma minnet benim!.

Sonbaharda yeller yorsun,
Bitmek bilmez yollar yorsun,
Boz bulanık seller yorsun,
Yâr, canıma minnet benim!.

Düşkünüm, hoş düşlemesi
Gerçek, düşün beslemesi
Gülün, bülbül taşlaması,
Yâr, canıma minnet benim!.

1976-Yalvaç
Özcan İşler

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1205960/y-r-canima-minnet-benim.html>

Yalnız Dağlar Hey!

Bir türkü tutturmuş yel, avaz avaz,
Sarmış her yanını, tam kuru ayaz,
Gözleri dumanlı, saçlar bembeyaz,
Kara günde yalnız kalan dağlar hey!

Hep kekikli koylar karlarla dolmuş,
O aşılmaz yarlar düpedüz olmuş,
Kasnak meşeleri sanki kaybolmuş,
Kara günde yalnız kalan dağlar hey!

Giymeden sırtına ak kepenegi,
Kuşlar, kelebekler, hem kırçiçeği,
Terketmiş, gitmişler; işin gerçeği,
Kara günde yalnız kalan dağlar hey!

Erir zerre zerre, harcanmış zaman,
Giden gelmez amma diliyor aman,
Hicranda, hüzünde yanıyor yaman,
Kara günde yalnız kalan dağlar hey!

Bağrında sedirler çadır kurmuyor,
Yazın gölgelenen hatır sormuyor,
Şen keklik nağmeleri ruhu sarmıyor,
Kara günde yalnız kalan dağlar hey!

Dil bilmez uykuda, kabus görüyor,
Esen rüzgârlardan haber soruyor,
Başında hep kış var kafa yoruyor,
Kara günde yalnız kalan dağlar hey!

Özcan İşler

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1206298/yalniz-daglar-hey.html>

Sevdiğimden Beri Daha Güzelsin

Bir özlem içimde her gün kanıyor
Sevdiğimden beri daha güzelsin.
Gündüz güneş, gece ay kiskanıyor
Sevdiğimden beri daha güzelsin.

Benim alın yazım, senin kaderin,
Bir büyük yalnızlık ince ve derin,
Gök kubbe altında, kalbimde yerin,
Sevdiğimden beri daha güzelsin.

Şarkı mırıldansan dudaklarında,
Bülbüller susuyor sokaklarında,
Aklar çoğalsa da şakaklarında,
Sevdiğimden beri daha güzelsin.

Özlemin içimde kanamaz demem,
Bir yabancı gibi susup gidemem,
Gittiğim yerlerde sensiz edemem,
Sevdiğimden beri daha güzelsin.

Münasebetim yok aklı selimle,
Ben kendi kuyumu kazdım elimle,
Selamet sahilim sensin dilimde,
Sevdiğimden beri daha güzelsin.

Özcan İşler

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1206713/sevdigimden-beri-daha-guzelsin.html>

Giderim

Ölümsüz olan aşk, âşıklar ölür,
Bir bahar gecesi çeker giderim.
Yapıp yapacağım son süpriz olur,
Kayan yıldızlara bakar giderim.

Dönmemi ummasın eş dost ne yaren,
Çağırınca bir kez hükmümü veren,
Ak şafak görmemi bile çok gören,
Kadere boynumu bükerek giderim.

Bozuk pusulamdan şimal misali,
Pazarını bulmuş bir mal misali,
Yüküne yenilmiş hamal misali,
Hayat sahnesinden çıkar giderim.

Zaman çok ahlara gebeyken daha,
Yorgun çıkmaktansa yeni sabaha,
Ruhum bedenime biçmeden paha,
Ben sessiz sedasız akar giderim.

Usul erkan bilmem adres sormadan,
"Ne bugün ne yarın" deyip durmadan,
Bir yola düşerim hüznü sarmadan,
Ardımdan çok keşke döker giderim.

03.01.2018 - Ankara
Özcan İşler

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1207632/giderim.html>

Haram Uyumak Haram

Doğu Türkistan yaram,
Karabağ, bahtı karam,
Kerkük, Musul ağlarken,
Haram, uyumak haram.

Özcan İşler

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1207990/haram-uyumak-haram.html>

Allah'ım

Ağızdan gelen değil kalp sözleri ihsan et,
Şah damarımdan daha yakın olan Allah'ım.
İçinde ben olmayan kalp ruhlu bir insan et
Şah damarımdan daha yakın olan Allah'ım...

Dünyalık istemeden tek dua edemedim
Cennetin duvarını örecek söz demedim,
Hayatımca maddeden öteye gidemedim,
Şah damarımdan daha yakın olan Allah'ım...

Üstün körü hesaplı ibadetim, dolmadı,
Nice sözler söyledim unutulmaz olmadı,
Kalp gözüm açılıpta sonsuz ufku bulmadı,
Şah damarımdan daha yakın olan Allah'ım...

Putlarım taştan değil kıramam çatır çatır
Kalbimin sarayında nefis abidesi yatır
El açarım verirsin, götüremez kırk katır
Şah damarımdan daha yakın olan Allah'ım...

Kalbimi donatacak, sevgi çiçekleri der,
Nefsimi hizmetkar yap, kirli ayaklara ser,
Kainatı sevecek bitimsiz muhabbet ver,
Şah damarımdan daha yakın olan Allah'ım...

Ne hazinemi artır, ne mallarımı koru,
Sözün kalbi söz söylet, ibadetlerin nuru,
Sen benden ne istersin, hiç sormadığım soru?
Şah damarımdan daha yakın olan Allah'ım...

Özcan İşler

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1208547/allah-im.html>

Neden Açlık Çekeriz?

Sen benden çok iyi bilirsin tokluğu,
Ben de senden daha iyi bilirim yokluğu...

Ey benim cebi dolu, yüreği boşum
Daldan dala uçup duran şen şakraç kuşum
Benlik denizinde boğulmuş sarhoşum
Sen aç kalmadın, açık kalmadın,
İkinci el üçüncü el defter kitap almadın.
İkimizin çok ayrı alnımızın yazısı.

Aç karnına yattığım akşamların ardından
Çaresiz, çok sabahları bekledim
Sabıra umut, umuda sabır ekledim
Sen bilmezsin ayan beyan bilen var
Mutluluğun da bile az çok benim hakkım var...

Ben hayata, hayat bana bilenir
Kalbim kuşatılmış şehir
Direnirim, düşmem beklenir
Günden güne hicran çadırları eklenir.
Acımasız saldırılar sıklaşır
Mogol askeri gibi dertler, bitmez tükenmez
Ak yüreğim pekleşir mi pekleşir
Her yaşadığım gün ayrı bir zehir...

Ortak gelecek adına güzel günler düşlerken
Yabanlar geliverir, ıraklıklar giriverir
Soğuk soğuk kara yılan gibi araya
Eser karayel cemre düşmez gönlüme.
Birileri ekmeğimi dişlerken
Seyredersen uzaklardan el gibi
Rahat huzur yok bu bahtı karaya,
Şu yüreğim tıklar tıklar işlerken...

Mutluluğun zerresi yok, umut yok
Ben kendimi kandırıp gönlümü eylemişim
Elem çok, keder çok ah benim dertli başım!
İçim içimi yemiş türküler söylemişim.
Değişime inanmış, aldanmışım
Benim karnım aç, senin gözün hiç doymaz,
Can kardeşim diye adını anmışım
İç dökmüş, dert yanmışım.
Hiç kulağın çınlamaz mı?
Az birazcık bile olsa vicdanın sızlamaz mı?

Sanma göz pınarlarım boşa tutmuş yosunu
Anasının kuzusu, babasının tosunu
Senin kadar benimde bileğim var, aklım var
Senden fazlam, benden öte "biz" diye bir sevdam var
Sivri sinek vızıltısı kadar avazım, ahım
Tövbe suç senin değil, korkarım Allah var
Çağında yaşamak benim günahım...

Ezelden-ecele değişmez kaderimiz;
Siz hep doyarken belkisiz..
İşliklerde gece gündüz demeden
Ak ekmeği yoğurur temiz alinterimiz
Biz yarı aç, yarı tok neden açlık çekeriz?

Özcan İşler

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1208708/neden-acilik-cekeriz.html>

Kendimi Alamıyorum

Duyguları söz söz döküp ağıda
Caymaktan kendimi alamıyorum.
Bir kara kalemle, beyaz kâğıda,
Kıymaktan kendimi alamıyorum.

İlham kapı çalmaz, gelir öylece
Yazarım, yırtarım bazen on gece
Serbest başladığım şiirde, hece
Saymaktan kendimi alamıyorum.

Gururum okşanıp dönünce saza
Bile-bile lades demek her kaza
Bir havaya girip pohpoha, naza
Doymaktan kendimi alamıyorum.

İki kelimededen, kurup bir cümle
Şiir dünyasını sarstım gücümle
“Okunmayan şair” derler, ezcümle
Duymaktan kendimi alamıyorum.

Kanat takıp uçtuğum yok Fiz an’a
Hak veririm bazen bana kızana
Elli yıldır kaynattığım kazana
Koymaktan kendimi alamıyorum

Özcan İşler

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1208926/kendimi-alamiyorum.html>

Yaşayanlar Gibi Adım Kalacak

Huzur arıyorum, doğdum doğal,
Ben ona koşarım, o uzaklara.
Feryadım aşıyor ses duvarını,
Bir kent uyur, derin derin uykuda.

Her acıyı iplik iplik eğiren,
Bin türlü kahırla içiçe ömür.
Sormaz, yarınımı alır elimden,
Göz pınarlarımdan yaşlar dökülür.

Bir yanda yaşayan ve zevk alanlar,
Bir yanda sefalet zavallıları,
Bir yanda adanmış, kurbanlık canlar,
Bir yanda servetin şımarıkları.

Dumanı üstünde tüten öfkeler,
Bir gün biter sandım ama, olmadı.
Ümit keleşi hep kaçır gider,
Peşinde koşacak gücüm kalmadı.

Lale bahçelerde, çiğdem kırlarda,
Çiğdemden, laleye bitmez düşmanlık.
Bir ülkemde olur, bir masallarda,
Hem hatada ısrar, hem de pişmanlık.

Geçmişimden miras bu ezikliğim,
Boynum hep ömrümce bükük olacak.
Şu izbe hayatta sürüneceğim,
Yaşayanlar gibi adım kalacak.

Özcan İşler

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1209098/yasayanlar-gibi-adim-kalacak.html>

Yağmur Mevsimi

Nasıl dinsicanım özlem acısı,
Kıvrandırken sana arzu duyarak?
Bitmez, kaderimde gönül sancısı,
Aranırken hiç bulmadan yanarak.

Sahibi belirsiz bir mezar gibi,
Gelen de geçen de çiğneyip durur,
Ayrılık yarası öyle derin ki..
Sensiz ne sarılır, ne deva bulur.

Gün gelecek belki unutacağım,
Bu ayrı günlerle dolu maziyi,
Çıkarıp, ömrümden saymayacağım,
Şu gurbette geçen sensiz günleri.

Hayatı, yaşanır hale getiren,
Bir tek senin sevgin; ama çok uzak,
Bekleme azabı bitip dönerken,
Mutluluğum elbet sonsuz olacak.

Gözlerim ufukta aranır bomboş..
Gönlümde, bitmeyen isyanlar çıkar,
Hayal kurmak güzel, ümitler çok hoş,
Sonra yine yağmur mevsimi başlar.

Özcan İşler
1983-Girne

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1209406/yagmur-mevsimi.html>

Sabır Tasım Tam Dolu

Yaşamak bir mucize Allah versin çok ecir,
Sabır tasım tam dolu silme ağzına kadar.
Yaşam karanlık kuyu arayışım bir fecir,
Sabır tasım tam dolu silme ağzına kadar.

Menfaat dünyasında değeri yok emeğin,
Taşlara umut ektim siz ekeyim demeyin,
Ne hıçkırık ne feryat ne figan istemeyin,
Sabır tasım tam dolu silme ağzına kadar.

Kahrımın zehirinden an be an ölüyorum,
Uzaktan görenlere hep aynı oluyorum,
Öylesine bir hızla boşalıp, doluyorum,
Sabır taşım tam dolu silme ağzına kadar.

Beklemeyin yalancı köpürmeler, taşmalar,
Sabun köpüğü gibi doğup ölen dalgalar,
Ne de bir bardak suda yapmacık fırtınalar,
Sabır tasım tam dolu silme ağzına kadar.

Yazgımın çizgisinde yürürken adım adım,
İstirap kitabından ilk sayfayı açmadım,
Kolayı istesemde kolayına kaçmadım,
Sabır tasım tam dolu silme ağzına kadar.

Parmak tetikte titrer; kurşun, hedef şaşırır,
Çıkar çatışmaları dostu dosta düşürür,
Okyanus bile dolsa son bir damla taşırır,
Sabır tasım tam dolu silme ağzına kadar.

13.01.2019- Ankara
Özcan İşler

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1209546/sabir-tasim-tam-dolu.html>

Ben Kendimden Başkasını Tanımam

Hâkim olup, yargılamam kimseyi,
Ben kendimden başkasını tanımam.
Yargıç olup sorgulamam kimseyi,
Ben kendimden başkasını tanımam.

Ömür billah hep nefsim uymadım,
Batılı hak, hakkı, batıl saymadım,
Gözlerim kör, kulağımla duymadım,
Ben kendimden başkasını tanımam.

Çok yad bilmez bahsızlardan biriyim,
Sorma bana, ben kendimin piriyim,
Ölümüne, hep yas tutan diriyim,
Ben kendimden başkasını tanımam.

Son çarpık çağ ermişiyim diyen kim?
Bir şeyh baba dervişiyim diyen kim?
Dayıma sırt vermişiyim diyen kim?
Ben kendimden başkasını tanımam.

Haddim değil, ne suçlamak, aklamak,
Haddim değil, karalamak, paklamak,
Haddim değil, bir gerçeği saklamak,
Ben kendimden başkasını tanımam.

Yerden göğe, zulm ağarken gülemem,
Kim cennetlik, cehennemlik bilemem,
Köşk istemem, üç beş huri dilemem,
Ben kendimden başkasını tanımam.

Değer biçmek dört kat aşar boyumu,
Zaman zaman kazan çıkar kuyumu,
Kimse bilmez, benim kadar huyumu,
Ben kendimden başkasını tanımam.

Pek fazlam yok herkes gibi bir canım,
Aklım, fikrim kadar hürdür vicdanım,
Ne şeytanım, ne de melek; insanım,
Ben kendimden başkasını tanımam.

16.01.2019- Etimesgut
Özcan İşler

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1210081/ben-kendimden-baskasini-tanimam.html>

Mucize Bekliyorum

Umuda doğan güneş, umutsuzluğa batar.
Mucize ummuyorum, mucize bekliyorum.
Sabah neşeyle kalkan gece hüzünle yatar,
Mucize ummuyorum, mucize bekliyorum.

Halk, hep ekmek derdinde vekil, itibar diyor,
Bir suskunluk büyüyor bir sessizlik gidiyor,
Boşver diyemiyorum, içim içimi yiyor,
Mucize ummuyorum, mucize bekliyorum.

'Hazıra dağ dayanmaz' harcama katar katar,
Üretmeden tüketen her nabız borç borç atar,
Müflis tüccar hali var; yaban alır, Türk satar,
Mucize ummuyorum, mucize bekliyorum.

Midesi boş diş sıkar, aç gözlerde kuruntu,
İnsanlar Cehennemi memlekette görüntü,
Ne vicdandan eser var ne ahlâktan kırıntı,
Mucize ummuyorum, mucize bekliyorum.

Karayı pembe görmek, göstermekte cazibe,
Kâh parti, kâh zümreler hizmet eder hizibe,
Vicdan, ahlâk hem akıl; son dirilişe gebe,
Mucize ummuyorum, mucize bekliyorum.

Birçok çıkmaz sokaktan, çıkış yolu bulacak,
Umut yeşertmesini dört mevsimde bilecek,
Dün vardı bugünde var yarında var olacak,
Mucize ummuyorum, mucize bekliyorum.

17 Ocak 2019-Ankara
Özcan İşler

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1210418/mucize-bekliyorum.html>

Bukalemun Bu Zamanda Zalimler

Bir mazlumluk cübbesine bürünür,
Bukalemun, bu zamanda zalimler.
Hep adalet, haktan yana görünür,
Bukalemun, bu zamanda zalimler.

Üstüne söz söylenemez, bencenin,
Dama atar, pabucunu öncenin,
Külahını ters giydirir, böncenin,
Bukalemun, bu zamanda zalimler.

Hep kendine yontar, bitmez isteği,
Gemi kırmış, parçalamış kösteği,
Uçurumdan, düşürmektir desteği,
Bukalemun, bu zamanda zalimler.

Merhametle, şakımakta pek usta,
Hem canlara, okumakta çok usta,
Hilekarlık dokunmakta tek usta,
Bukalemun, bu zamanda zalimler.

Yalan yanlış balon haber patlatır,
'Yoldaş' derken yarı yolda atlatır,
Benim diyen oyuncuyu çatlatır,
Bukalemun, bu zamanda zalimler.

Düşman yoksa sözde düşman üretir,
Mazlumlara bir cehennem yaratır,
Gelmiş geçmiş her gaddarı aratır,
Bukalemun, bu zamanda zalimler.

Hepsi farksız, tersyüz etme baş piri,
İnsan denmez, insanlığın yüz kiri,
Zulm görenden fazla ağlar her biri,
Bukalemun, bu zamanda zalimler.

23.1.2019- Ankara
Özcan İşler

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1211632/bukalemun-bu-zamanda-zalimler.html>

Dinecek Tüm Acılar

Sanma umut sönecek,
Dinecek tüm acılar.
Talih Türk'e dönecek,
Dinecek tüm acılar...

Kök gövde dal dilince,
Ulaşır tam bilince,
Beklenen gün gelince,
Dinecek tüm acılar...

Boyun eğme efkâra,
Düşünme kara kara,
Gücü, kendinde ara,
Dinecek tüm acılar...

Yaralar can yakmasın,
Kanın deli akmasın,
Gözün yaşlı bakmasın,
Dinecek tüm acılar...

Kim Türklerin baştacı,
Türk, Tanrının kırbacı,
Uyan hey kardeş bacı!
Dinecek tüm acılar...

Göklerden yere insek,
Kısır döngüyü yensek,
Bizlik atına binsek,
Dinecek tüm acılar...

Hallolur her mesele,
Benliği verip sele,
Verirsek hep el ele,
Dinecek tüm acılar...

İnan, güven sen dile,
Durma yürü menzile,
Yaparsak mücadele,
Dinecek tüm acılar...

Saygıyı yapsak ece,
Anlatsak hece hece,
Turan'a gebe gece,
Dinecek tüm acılar...

Özcan İşler

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1212488/dinecek-tum-acilar.html>

Kavga Değil, Barış İçin Savaşım

Kaba kuvvet, aklı almış askıya,
Kavga değil, barış için savaşım.
Millet yenik ekonomik baskıya,
Kavga değil, barış için savaşım.

Duşmanımdır kişiliğin duşmanı,
Neyleyeyim ben arığı, şışmanı,
Ne affeder, ne suçlarım pişmanı,
Kavga değil, barış için savaşım.

Ne varsılın szcüsüyüm, burada,
Ne yoksulun gazcısıyım, burada,
Ne hırsızın gözcüsüyüm, burada,
Kavga değil, barış için savaşım,

Bakar görmez, bilmez yakın uzağı,
İnsan uzak, okumaktan şer ağı,
Büyük duşman kör ihtiras tuzağı,
Kavga değil, barış için savaşım.

Bir bağım yok karalama, övgüyle,
Hamasetle, hakaretle, sövgüyle.
Yola ıktım; özveri hem sevgiyle,
Kavga değil, barış için savaşım.

29.01.2019- Ankara
Özcan İşler

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1212941/kavga-degil-baris-icin-savasim.html>

Fesat Kalbe El Atınca

Kuşkonmazlar çınar olur,
Fesat, kalbe el atınca.
Kuru çeşme, pınar olur,
Fesat, kalbe el atınca.

Çoklarını yoldan eder,
Çoklarını maldan eder,
Çoklarını candan eder,
Fesat, kalbe el atınca.

Cahile sonsuz güç verir,
Sincabı, kurda çevirir,
Koca dağları devirir,
Fesat, kalbe el atınca.

Herkes için öncelik ben,
Söz eden kalmaz birlikten,
Dirlik kalkar, gider hemen,
Fesat, kalbe el atınca.

Şahsi çıkar olur üstün,
Kalmaz, güvenilir dostun,
Para etse yüzer postun,
Fesat, kalbe el atınca.

Her şeye biçilir paha,
Nefs atları kalkar şaha,
Olan yetmez arar, daha,
Fesat, kalbe el atınca.

Boşlar dolmaz, dolu almaz,
Yaşayanlar huzur bulmaz,
Dünyanın da tadı kalmaz,
Fesat, kalbe el atınca...

Özcan İşler

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1213381/fesat-kalbe-el-atınca.html>

Yaprak Kıpırdamaz Anadolu da

En yiğit, kuyruğu pomponlu sincap,
Yaprak kıpırdamaz Anadolu da.
Değerler sekerat, kalmadı hicap,
Yaprak kıpırdamaz Anadolu da.

Ölmüşlerden farksız, Türk'ün sağları,
Kimliğiyle kopmuş bütün bağları,
Yere batmış sanki, şuur dağları,
Yaprak kıpırdamaz Anadolu da.

Bol bol karalanır, hemde suçlanır,
Bazen yok sayılır sessiz içlenir,
Bir kabul sayılır susan hiçlenir,
Yaprak kıpırdamaz Anadolu da.

Kim doğru söylerse hep göze batar,
Bir değil, beş değil, dert katar katar,
Sevinçle kalkanlar, hüznü yatar,
Yaprak kıpırdamaz Anadolu da.

Zaman altın çağı; utanmazların,
Aldatırlar ama, hiç kanmazların.
Kulağı çınlasın hep yanmazların,
Yaprak kıpırdamaz Anadolu da.

İnsanlar düzenden umudu kesmiş,
Bugünden yarının telaşı basmış,
Unu çoktan biten, eleği asmış,
Yaprak kıpırdamaz Anadolu da.

Eş, dost, yandaşların köşebaşları,
İhtirasa kurban etmiş başları,
Salmış köpekleri, bağlı taşları,
Yaprak kıpırdamaz Anadolu da.

Borçlu esnaf, memur, köylü, şehirli,
Gelen gün, geçenden daha kahırlı,
Deva denen çözüm dertten zehirli,
Yaprak kıpırdamaz Anadolu da.

Var olmaktan yakın, yok olmaya yok,
Tanrı Dağı kadar Türklerde tam şok,
Hira Dağı kadar tek müslüman yok,
Yaprak kıpırdamaz Anadolu da.

4.02.2019- Ankara
Özcan İşler

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1214316/yaprak-kipirdamaz-anadolu-da.html>

Gün Gelir Adalet Tatilden Döner

Hamaset, hep bizi yoracak değil,
Gün gelir, adalet tatilden döner.
Bu gidiş bir ömür sürecek değil,
Gün gelir, adalet tatilden döner.

Sıfatlardan önce, suçluyu görür,
Hep yasaya uygun kararlar verir,
Verdiği kararın, ardında durur,
Gün gelir, adalet tatilden döner.

Ağızlarında mahpus lal oldu diller,
Vicdan sükut etti onlarca yıllar,
Kula kul olacak değil, hep kullar,
Gün gelir, adalet tatilden döner.

Belki, beklenenden bile geç olur,
Hem umut tükenir, sabır yorulur,
Gerçek kuvvetini yeniden bulur,
Gün gelir, adalet tatilden döner.

Kanun olmasın ki, muktedir sesi,
Duysun ensesinde kanun nefesi,
Hukuk devletidir, zulmün ertesi,
Gün gelir, adalet tatilden döner.

Özcan İşler

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1215527/gun-gelir-adalet-tatilden-doner.html>

Dayanamam Kötülüğe Patlarım

Yalnız kalsam kuytularda pusamam.
Dayanamam kötülüğe patlarım...
İçim dışım ateş yangın susamam.
Dayanamam kötülüğe patlarım...

Çırpınırken çılgın çılgın bir acı
Solukları duman duman davacı
Mal emanet can bedende kiracı
Dayanamam kötülüğe patlarım...

Aka kara karaya ak diyemem
Paka kirli kirliye pak diyemem
Hakka batıl batıla hak diyemem
Dayanamam kötülüğe patlarım...

Belki gücüm yetmez yara saramam
Sağda solda kurtarıcı aramam
Ağzı dili yokmuş gibi duramam
Dayanamam kötülüğe patlarım...

Bu davada bir gönüllü erim ben
Hakikati her ortamda derim ben
Ne yedirir nede yalan yerim ben
Dayanamam kötülüğe patlarım...

Bey deveyi hamuduyla götürür
Meclislerde bol selavat getirilir
Bir ince tül aklığını yitirir
Dayanamam kötülüğe patlarım...

Özcan İşler

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1215713/dayanamam-kotuluge-patlarim.html>

Sürüp Gidiyor Kargaşa

Herkes herkesle kavgalı,
Sürüp gidiyor kargaşa.
Sıradan kimse kalmadı,
Sürüp gidiyor kargaşa.

Kimi dinlesem acayip,
İnsanüstü güce sahip,
Daha fazlasına talip,
Sürüp gidiyor kargaşa.

Gurur yayılmış tabana,
Zülmeder insan insana,
Hoşgörü yenik zamana,
Sürüp gidiyor kargaşa.

Büyük haklı, küçük haklı,
Karışık insanın aklı,
Gerçekler, yalanda saklı,
Sürüp gidiyor kargaşa.

Vicdan cüzdanda çürümüş,
Gaflet gözleri bürümüş,
Haram, helalı kürümüş,
Sürüp gidiyor kargaşa.

İflas etmiş değerlerle,
Keşkelerle, eğerlerle,
Berikiler, diğerlerle,
Sürüp gidiyor kargaşa.

Yok Allah'ın bir tek kulu;
Tutmuş olsun orta yolu.
Herkes ulaşılmaz ulu,
Sürüp gidiyor kargaşa.

Özcan İşler

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1216033/surup-gidiyor-kargasa.html>

Son Aşkı Biz Yaşadık

En tatlı baldan tatlı; sevgi, saygımız vardı,
Kimseleri görmedik birbirimizden başka.
Ne dünden utancımız, ne gün kaygımız sardı,
Son aşkı biz yaşadık: Değer vererek aşka.

Önce akli kaldırdık, yola gönülle çıktık,
Hayata hep samimi sıcak yürekle baktık,
“Artık aşk öldü” diyen nice kuramlar yıktık,
Son aşkı biz yaşadık: Değer vererek aşka.

Ne anlamsız kırgınlık, ne bir gün olsun dalaş,
Nede bir gölge gibi dal budak saldı telaş,
Mutluluğa taşıdık yılları sarmaş, dolaş,
Son aşkı biz yaşadık: Değer vererek aşka.

Söylenmemiş bir aşkın izlerinde gezmedik,
Gerçekleri bırakıp hayallerde yüzmedik,
Anlaşılmaz davranıp, vesveseyle üzmedik,
Son aşkı biz yaşadık: Değer vererek aşka.

Gözyaşı sellerinde umutları yıkmadık,
Hiçbir gün sevgimizi söylemekten bıkmadık,
Gün ışığına küskün poyraz olup çıkmadık,
Son aşkı biz yaşadık: Değer vererek aşka.

Güneşi gölgemiz de bıraktığımız anda,
Gülkurusu renklerin süslediği zamanda,
Bülbül gibi dikene kalp uzattık her yanda,
Son aşkı biz yaşadık: Değer vererek aşka.

Özcan İşler

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1216207/son-aski-biz-yasadik.html>

Çağın Sarhoş Gemisinin Kaptanı

"Trump'a"

Merhametin, hoşgörün yok bu belli,
Çağın sarhoş gemisinin kaptanı.
Her çöplüğün, horuzusun besbelli,
Çağın sarhoş gemisinin kaptanı...

Yağmacısın sen bu dünya hanında,
Şeytan daha masum kalır yanında,
Yere batsın zalim adın, sanında,
Çağın sarhoş gemisinin kaptanı.

Büyük bitmez, husumetin, kininde,
Çıkar olmuş; hem ahlakın, dininde,
Kirli elin her mazlumun kanında,
Çağın sarhoş gemisinin kaptanı.

Daha büyük bir hesapçı yok sanma.
Her geminin bir rotası var amma,
Çizenlerden başkasına muamma,
Çağın sarhoş gemisinin kaptanı...

Dost düşmanı şartı söyler, zamanın,
Beş paralık değeri yok bir canın,
Ötüyorsun keyf çıkarıp her anın,
Çağın sarhoş gemisinin kaptanı...

Boğazından geçse dünya yutarsın,
Her savaşta, en önde saf tutarsın,
'Demokrasi' diye nutuk atarsın,
Çağın sarhoş gemisinin kaptanı...

Özcan İşler

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1217915/cagin-sarhos-gemisinin-kaptani.html>

İlişkiler Dostaneydi

Sade bir selam yeterdi,
İlişkiler dostaneydi.
Herkes sözünü tutardı,
İlişkiler dostaneydi...

Mutlu mesut güler yüzler,
Geçer akçe tatlı sözler,
Dışlanırdı kötü gözler,
İlişkiler dostaneydi...

Dost dostuna darılmazdı,
Küs oturup durulmazdı,
Hatır gönül kırılmazdı,
İlişkiler dostaneydi...

Ne samsar ne samur vardı,
Teknede az hamur vardı,
Ne kara ne çamur vardı,
İlişkiler dostaneydi...

Hem karın hem gözler toktu,
Sevgi kadar, saygı çoktu,
İçten pazarlıklar yoktu,
İlişkiler dostaneydi...

Bir mabut olmadan nakit,
Her verilmiş sözdü akit,
O vakit, işte o vakit,
İlişkiler dostaneydi...

14.03.2019- Yenimahalle
Özcan İşler

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1222504/iliskiler-dostaneydi.html>

Herkesin Dilindesin

Daldığın hayallerden uyandırdım mı seni?
Herkesin dilindesin dillere destan güzel.
Yerin bende ebedi unutmuş muydun beni?
Herkesin dilindesin benim gönlümde güzel.

Kendimi oyalayan, çok bahane bulsamda,
Hiç mutlu olamadım mutlu gibi olsamda,
Gözlerim açık gitmez dizlerinde ölsemde,
Herkesin dilindesin dillere destan güzel.

Belki hiç sevilmedin, belkide incinmiştin,
Ayrılık trenine çok kararlı binmiştin,
Güle oynaya binip gözün yaşlı inmiştin,
Herkesin dilindesin benim gönlümde güzel.

Bir gerçeği öğrendim, kimse duymasın aman!
Varlığın, yokluğuna bağlı olarak her an,
Uzuyor, kısalıyor benim dünyamda zaman,
Herkesin dilindesin dillere destan güzel.

Duydun mu bu dünyada bir muradını almış?
Ömür törpüsü yıllar nice hayatlar çalmış,
Sevenler, sevilenler ortada kala kalmış,
Herkesin dilindesin benim gönlümde güzel.

Pişmanlıklar namerttir ilk fırsata bakarlar,
En olmadık yerlerde karşımıza çıkarlar,
Her sırrın duvarını gözyaşıyla yıkarlar,
Herkesin dilindesin dillere destan güzel.

22.03.2019 -Yenimahalle
Özcan İşler

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1224096/herkesin-dilindesin.html>

Döner Gelir Sana Konar

Zihnim kayar, sürüklenir,
Döner gelir sana konar.
Duygularım yüreklenir,
Döner gelir sana konar.

Bulunsa gönlüme hane,
Gitsem olurdu şahane,
Esas duruşta bahane,
Döner gelir sana konar.

Sevdam, gece körü gibi,
Çiçek görmüş arı gibi,
Ayrı düşmüş, peri gibi,
Döner gelir sana konar.

Yokluğunda canım yanar,
İçin için hasret kanar,
İki gözüm olur pınar,
Döner gelir sana konar.

Değişmez yazılan kader,
Her yolcu menzile gider,
Yuvasız kuş neder eder,
Döner gelir sana konar.

Özcan İşler

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1226335/doner-gelir-sana-konar.html>

Kul Tek Başına Olur Mu?

Bakarak dört duvara sus,
Kul tek başına olur mu?
Birlik bir Allah'a mahsus,
Kul tek başına olur mu?

Kim demiş teklik şahane,
Boş palavra boş bahane,
Şen olamaz sessiz hane,
Kul tek başına olur mu?

Hem ekmeği hem aşu var,
Hem yazı var hem kışı var,
Kurdun, kuşun bir eşi var,
Kul Tek başına olur mu?

Bülbül gülsüz olmaz bahar,
Dertli gönül gülmez bahar,
Bir çiçekle gelmez bahar,
Kul tek başına olur mu?

Sükut siner göğe yere,
Göğsünü de gere gere,
Girilmez eve bir kere,
Kul tek başına olur mu?

Yalnızdan eş dost kaçıyor,
Turnalar çift çift uçuyor,
Beraber gelip, göçüyor,
Kul tek başına olur mu?

Özcan İşler

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1227036/kul-tek-basina-olur-mu.html>

O Kurt Bakışlı Adam

Baksa gözleri deler çok da soğuk bulunur,
Korku nedir bilmeyen, o kurt bakışlı adam.
Daha çok merhametsiz hoşgörüsüz bilinir.
Korku nedir bilmeyen, o kurt bakışlı adam.

Tanımayan bilmeyen yargılar bir kaç sefer,
Uysal bir çocuk gibi bülbül olur her seher,
Bahar ortasında kış, kış ortasında bahar,
Korku nedir bilmeyen, o kurt bakışlı adam.

Bütün eş dost yanında tam kimliğini bulur,
Bildik tanıdık surat kalkar gider, kaybolur,
Bambaşka biri gelir bir güleç insan olur,
Korku nedir bilmeyen, o kurt bakışlı adam.

Görünmez duygusunun yansıması yüzünde,
Dışardan sert görünür çok sevecen özünde,
Konuşsa az konuşur kemlik yoktur sözünde,
Korku nedir bilmeyen, o kurt bakışlı adam.

Gönlü hayli zor mevsim, bir zemheri tipi kar,
Sevdikleri yanında çatık kaşlar hep kalkar,
Yüzünde güller açar bahar bakışla bakar,
Korku nedir bilmeyen, o kurt bakışlı adam.

Hor görülen güçsüze, bir selamla güç katar,
Kendisi yok, Allah var; zulüm gözüne batar,
Hangi dağda kurt ölse, hep yasını o tutar,
Korku nedir bilmeyen, o kurt bakışlı adam...

Özcan İşler

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1228404/o-kurt-bakisli-adam.html>

Ötelenmiş Öteler

İç ahenk ölçüsü yok, mesafe uzak hak'la,
Sayısız gökdelenler gök kubbeyi deliyor.
İbadetler ihlassız bir çıkara bin takla,
Ötelenmiş öteler, önce dünya geliyor.

Kalbi çöl insanların, gösterişi dışına,
Kendini kandırıyor hep çabalar boşuna.
Öfke-merhamet hissi ayarsız, dert başına,
Ötelenmiş öteler, önce dünya geliyor.

Yürekler Kaf Dağında, camiler dolar taşar,
Dilde ikrar kuvvetli, gönüller hazan yaşar,
İmara muhtaç iman, torpil peşinde koşar,
Ötelenmiş öteler, önce dünya geliyor.

Maddiyat düşkününün, gözünü madde bürür,
Elbet dünyalıkları Cennetten üstün görür,
Bir ömür ihtiraslar peşinde koşar, yürür,
Ötelenmiş öteler, önce dünya geliyor.

Et-kemik çıkmazında, ruhunu eder inkâr,
Şekillere bağlanmış arsız, nursuz riyakâr,
Zekat faslı açılrsa susuz dereden akar,
Ötelenmiş öteler, önce dünya geliyor.

Nihayetsiz kulluğu, şuurunda aramaz,
Akıl-kalp ya zihin-ruh irtibatı kurumaz,
Kalbinin dümenini Yaratan'a kıramaz,
Ötelenmiş öteler, önce dünya geliyor.

Özcan İşler

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1228689/otelenmis-oteler.html>

Din Bu Mu Efendiler?

Farz, vacip, sünnetleri saydık elhamdülillah,
Var olun ama yeter! Din bu mu efendiler?
Boşuna göndermemiş, Yüce Kur'an-ı Allah,
Var olun ama yeter! Din bu mu efendiler?

Sürüsüne bereket abdestti bozan şeyler,
Bıkmadan usanmadan orucu bozan şeyler,
Anlat ha babam anlat namazı bozan şeyler,
Var olun ama yeter! Din bu mu efendiler?

Orucu bozan şeyler, çok da büyük sır değil,
Namaz neden bozulur, ulaşılmaz sur değil,
Abdest nasıl alınır, ezber etmek zor değil,
Var olun ama yeter! Din bu mu efendiler?

Abdest, haç, namaz, oruç iman var ise vardır,
Gösteriş Müslüman'ı büyük bir riyakardır,
Allah'ın kitabından haberdar bahtiyardır,
Var olun ama yeter! Din bu mu efendiler?

İman yokken ibadet faslından söz açmayın,her
Minber hakkını verin hep kolaya kaçmayın,
Ya Kur'an-ı anlatın ya karanlık saçmayın,
Var olun ama yeter! Din bu mu efendiler?

Özcan İşler

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1228892/din-bu-mu-efendiler.html>

Cehenneme Çevirdiler Bu Yurdu

Gelen giden, yok saydılar her ilmi,
Cehenneme çevirdiler bu yurdu.
Birbirinden ağdırmadı hiç zulmü,
Cehenneme çevirdiler bu yurdu.

Tufan değil, bu bir sosyal zelzele:
Sağcı, solcu dinli, dinsiz el ele,
Yurttaşları göre göre hep köle,
Cehenneme çevirdiler bu yurdu.

Hazır satıp satıp yerken, boy endi,
Özgürlüğün ne adı var ne kendi,
Günden güne onca ümit tükendi,
Cehenneme çevirdiler bu yurdu.

Türkler pembe hahallerde uyurdu,
Yata yata ancak borçlar büyürdü,
Uslar sustu gelen giden buyurdu,
Cehenneme çevirdiler bu yurdu.

Varsıl harcar, yoksul sıkar, kemeri,
Bu değişmez hiç eskimez hep meri,
Adaletin, ne yurdu var ne yeri,
Cehenneme çevirdiler bu yurdu.

Zengin etmek için eş dost yakını,
Halka sarıp bütün vergi yükünü,
Kuruttular değerlerin kökünü,
Cehenneme çevirdiler bu yurdu.

Özcan İşler

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1230697/cehenneme-cevirdiler-bu-yurdu.html>

Duygularımın Rengi

Sabah, akşam, gecedir,
Duygularımın rengi.
Dize, sözcük, hecedir,
Duygularımın rengi.

Bazen, yürek paralar,
Bazen, sarar, yaralar,
Bazen, saygı sıralar,
Duygularımın rengi.

Gün olur, sevgi sağar
Gün olur, övgü yağar,
Gün olur, yergi yığar,
Duygularımın rengi.

Kâh, bir kısır döngüdür,
Kâh, bir çalgı çengidir,
Kâh, varolma cengidir,
Duygularımın rengi.

Konup göçmüşten gelir,
Bir yol seçmişten gelir,
Uzak geçmişten gelir,
Duygularımın rengi.

Bazen, bir parlar söner,
Bazen, rıhtımda fener,
Bazen, kurşuna döner,
Duygularımın rengi.

Gün olur, durgun deniz,
Gün olur, umutlu, şeniz,
Gün olur, yorgun beniz,
Duygularımın rengi.

Kâh, tam keşmekeş olur,
Kâh, molla kâh keş olur,
Kâh, bir kemankeş olur,
Duygularımın rengi.

Hep yayı, zulme gerer,
Ölüm döşegi serer,
Ebemkuşagi derer,
Duygularımın rengi.

Bazen, sessiz çığlıktır,
Bazen, çorak, sığlıktır,
Bazen, ıssız, dağlıktır,
Duygularımın rengi.

Gün olur, kavim, kardeş,
Gün olur ,tam sadık eş,
Gün olur, parlak güneş,
Duygularımın rengi.

Kâh, hicran, haz arası,
Kâh, bir gönül yarası,
Kâh, günün yaygarası,
Duygularımın rengi.

Kabuk değil, tam özdür,

Yıldız yıldız bir közdür,
Yeri gelmiş her sözdür,
Duygularımın rengi.

Özcan İşler

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1231043/duygularimin-rengi.html>

Böyle Bir Geçmişle Övünemezsin

Aklın kör rüyası kadar karanlık,
Böyle bir geçmişle övünemezsin.
Menfaat eksenli yârlık yarenlik,
Böyle bir geçmişle övünemezsin.

Kaç masum "ah!" çaktı bir tuzağında,
Sonra ava döndün kader dağında,
Sözün gerçeklerin çok uzağında,
Böyle bir geçmişle övünemezsin.

Yoklukta eşitlik hakim yurdunda,
Bir kör kuyu gibi damla derdinde,
Saklanmış kilitli kapı ardında,
Böyle bir geçmişle övünemezsin.

Nice mamur gönlü yıktın bir zaman,
Gururla çevreye baktın bir zaman,
Zulümde zirveye çıktın bir zaman,
Böyle bir geçmişle övünemezsin.

Bütün vicdanlarda kadim mahpustun,
Hırsla boyun eğip bir ömür pustun,
Seslerin, çılgınlıkla tanıştı sustun,
Böyle bir geçmişle övünemezsin.

Kendi benliğinden ürperiyorsun,
Duyduğun her seste af arıyorsun,
Pişmansın Tanrı'ya yalvarıyorsun,
Böyle bir geçmişle övünemezsin.

Özcan İşler

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1233974/boyle-bir-gecmisle-ovunemezsin.html>

Pişmanlığın Pınarında

Yanarsa vicdan narında,
Yanlıştan y¼rek burulur.
Pişmanlığın pınarında,
Her temizlenen durulur.

Yol etin, umutlar kayıp,
Her yanlışta ısrar ayıp,
Bir çıkarı hep kâr sayıp,
şeytanca d¼řler kurulur.

Kalbine yetmeyen ziya,
Aynı r¼ya, hep o r¼ya,
İmana b¼r¼nm¼ř riya,
Demekten diller yorulur.

Verilmiş o s¼z var serde
Unutsak da emin yerde,
Aralanır b¼t¼n perde,
Akitten hesap sorulur.

G¼zelinde, irkininde,
İmanında, şirkinin de,
Sevgi dediğin, kininde,
¼st¼ne m¼hr¼ vurulur.

¼zcan İşler

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1236492/pismanligin-pinarinda.html>

Son Kusursuz Cinayetin Kurbanı

Yandı durdu hiç kimseye amansız,
Son kusursuz cinayetin kurbanı.
Göçtü gitti bu dünyadan zamansız,
Son kusursuz cinayetin kurbanı.

Hep yaşadı güce endam kırmadan,
Haksızlığa kafa yordu durmadan,
Umutları öldürüldü sormadan,
Son kusursuz cinayetin kurbanı.

Sağduyudan yan çizmedi vicdanı,
Yaşamadı, özleminden bir anı,
Kimse bilmez o tabutta yatana,
Son kusursuz cinayetin kurbanı.

Çok karanlık hem ümitsiz dünlerde,
Mücadele edip durdu önlerde,
Hep dik durdu o yarinsız günlerde,
Son kusursuz cinayetin kurbanı.

Kalp kırmaktan incitmekten sakınan,
Hiç olmadı, insanlardan yakınan,
Vefat eden, dost selası okunan,
Son kusursuz cinayetin kurbanı.

Özcan İşler

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1239799/son-kusursuz-cinayetin-kurbani.html>

İyilere Düşman Olur Dost Olmaz

Hep kendini yeri dolmaz görenler,
İyilere düşman olur dost olmaz.
Yaşamadan bol bol öğüt verenler,
İyilere düşman olur dost olmaz.

Çalışmayan, çalışandan çalanlar,
Kötülerle, sarmaş dolaş olanlar,
Kâr yolunu kargaşada bulanlar,
İyilere düşman olur dost olmaz.

Kabil huyda, Kabil dilde kim varsa,
Sevgi değil kalplerinde kin varsa,
Ellerinde kurumaya kan varsa,
İyilere düşman olur dost olmaz.

Tüm asalak kene, pire, hem bitler,
Sözde şeyhe mürit, fikrî sabitler,
Zorbaların emir kulu zabitler,
İyilere düşman olur dost olmaz.

Halk sırtından nemalanıp duranlar,
Sofrasını el sırtından kuranlar,
Hem suçunu vatandaşa saranlar,
İyilere düşman olur dost olmaz.

Yasalardan kaçan bütün suçlular,
Dıştan mümin ama içten haçlılar,
Mazlumlara zulüm eden güçlüler,
İyilere düşman olur dost olmaz.

Özcan İşler

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1240384/iyilere-dusman-olur-dost-olmaz.html>

Adamı Değilim Bu Yeryüzünün

Emeğim beyhude, çabama yazık,
Adamı değilim bu yeryüzünün.
Havası, doğası, iklimi bozuk,
Adamı değilim bu yeryüzünün.

Herkes kayıp, kendi karanlığında,
Göz gözü görmüyor viranlığında,
Tok açtan habersiz, tiranlığında,
Adamı değilim bu yeryüzünün.

Zorbalar ezmeye bir yol buluyor,
Korkanlar kadere teslim oluyor,
Cesurlar, korkaklar için ölüyor,
Adamı değilim bu yeryüzünün.

Hak hukuk yolunun dili olan yok,
Aptal olmaksansa, deli olan yok,
Alçaktan çukur çok, âli olan yok,
Adamı değilim bu yeryüzünün.

Düşmanı her yerde doğru sözlerin.
Devir, av peşinde şahin gözlerin,
Sağır vicdanların, asfalt yüzlerin,
Adamı değilim bu yeryüzünün.

"İnsanım" demekten arlanıyorum,
Dünyaya baktıkça darlanıyorum,
Çağı anlamakta zorlanıyorum!
Adamı değilim bu yeryüzünün.

Özcan İşler

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1240951/adami-degilim-bu-yeryuzunun.html>

Aslını Unutmaz Özümüz Bizim

Bahçemizde şifa suları kaynar,
Yanar içten içe közümüz bizim.
Bataklık kıyıda mandalar oynar,
Her zaman zirvede gözümüz bizim.

Bir bak şu bayrağa zerk olan renge,
Ay yıldız coşkuyla gelir ahenge,
Yurtta, cihanda sulh en adil denge,
Barıştırdı dünyada tezimiz bizim.

Vurdumduymazlığın vebali ağır,
Elitler çok meşgul, aydınlar sağır.
Okuyup, yazan yok; cahili çağır,
Varsın dinlenmesin sözümüz bizim.

Kıtalar da yaymış binlerce eser,
Türk mutlaka bulur, kendisine ser,
Adalet hükmeder, kılıçlar keser,
Güler talihimiz, yüzümüz bizim.

Titrer Türklüğüne döner bu millet,
Düşer yakamızdan Mandacı illet,
İpotekler kalkar, biter son zillet,
İlelebet sürer, düzümüz bizim.

Büyük Oğuz nesli, berrak bir seldi,
Çağlar değiştirdi, dağları deldi,
Zorluklar aşarak bu asra geldi,
Aslını unutmaz, özümüz bizim.

Özcan İşler

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1241265/aslini-unutmaz-ozumuz-bizim.html>

Yalana Doydu Millet

Gözüne uyku girmez, yarinsız insanların,
Yalana doydu millet her yalanı yutmuyor.
Hazine boş, iş, aş yok bir israf ihsanların,
Yalana doydu millet her yalanı yutmuyor.

Ne eylem ne de söylem birbirini tutmuyor,
Sözde mağdurluklara halk itibar etmiyor,
Yirmi dört saat vaat özgüvene yetmiyor,
Yalana doydu millet her yalanı yutmuyor.

Kendini haklı gören büyük gurur tutku var,
Sınırsız sorumsuzluk, sınırsız bir yetki var,
Baştan ayağa kadar çürümeye katkı var,
Yalana doydu millet her yalanı yutmuyor.

Kargalar çöplüklerde, horozlar küllükte aç,
Baykuş viranelerde, bülbüller güllükte aç,
Martılar sahillerde, tavuklar follukta aç,
Yalana doydu millet her yalanı yutmuyor.

Bir köşe başı tutmuş riyada çok uzmanlar,
Yandaşlar yalakalar beslemeler azmanlar,
Medyayı işgal etmiş sıra sıra yazmanlar,
Yalana doydu millet her yalanı yutmuyor.

Pansuman çözüm değil, bunu artık biliniz,
Boş laf faslı kapandı, iş yapmaya geliniz,
İnsanca nizam kurun ya zillette ölünüz,
Yalana doydu millet her yalanı yutmuyor.

Özcan İşler

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1242380/yalana-doydu-millet.html>

Güzellik Göğümün Eşsiz Güneşi

Aşk gönülde doğar, gönülde batar,
Güzellik göğümün eşsiz güneşi.
Varlığın ömrüme hep ömür katar,
Güzellik göğümün eşsiz güneşi.

Seven için her dem sevgisi yeter,
Çileye talibim hem katar katar,
Bir gülüşün sonsuz hayaller satar,
Güzellik göğümün eşsiz güneşi.

Hep sevgi üstüne cümleler kurdum,
Ne aşkı öldürdüm ne umut kırdım,
Verdiğim sözlerin ardında durdum,
Güzellik göğümün eşsiz güneşi.

Gel mültecim, akli son yardan aşır,
Yoksa umut nasıl azme ulaşır?
Sensiz her sevince hüznün bulaşır,
Güzellik göğümün eşsiz güneşi.

Sensin güç kaynağım hayat pınarım,
Ben senle bütünüm ey benim yarım!
Yaşama sevincim, dünyada varım,
Güzellik göğümün eşsiz güneşi.

Özcan İşler

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1242514/guzellik-gogumun-essiz-gunesi.html>

Başkasında Çare Arar

İstikbali kara görmez,
Başkasında kara arar.
Akıl tarlasını sürmez,
Başkasında çare arar.

Gelen gidenle dalaşır,
Her tür belaya bulaşır,
Sırtı hançerli dolaşır,
Başkasında yara arar.

Uzun değil, çok kısa an,
Beyninede uğrarsa kan,
Kendi itle yatan kalkan,
Başkasında pire arar.

Avcu nasır tam deri yok,
Sözünün hiç ederi yok,
Halk özünde gideri yok,
Başkasında töre arar.

Tarla, sığır, koyun, davar,
Evde ne var satar savar,
Çökük çatı, yıkık duvar,
Başkasında para arar.

Pohpoh edeni hep tutar,
Gerçek her yerine batar,
Kendi en çok yazı atar,
Başkasında tura arar.

Özcan İşler

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1242719/baskasinda-care-arar.html>

Bir Düze Çıkar

Sonsuz değiller hiç iniş, çıkışlar,
Dağdan vadilerden bir düze çıkar.
Kuru dal gül açar bitince kışlar,
Bahar, yaza yazda, bir güze çıkar.

Hep zayıf görülen; erdemde, arda,
Dolaşır yabancı limanda, garda,
Yelkovan dikenini hoyrat rüzgarda,
Savrulur savrulur tam öze çıkar.

Bir bozkurt ulursa, bin köpek hırlar,
Baş kesmeye kalkar eski satırlar,
Yazı tura atsak saklanmış sırlar,
Hemen ilk fırsatta ön yüze çıkar.

İnsanlar hep insan kalamadıkça,
Özgüvenli, özgür olamadıkça,
Doğruyu arayıp bulamadıkça,
Hep yalancı lâfı bir söze çıkar.

Hem her acı biter hem saadetler,
Duldasında çıkar; düşler, vaatler,
Durmaz, tıkr tıkr işler saatler,
Geceden, şafağa gündüze çıkar.

2008-Eğirdir
Özcan İşler

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1243409/bir-duze-cikar.html>

Kara, Kızıl, Yeşiller

İrk, toplum, din maskeli;
'Tarih' diyen, 'mit' diyen,
Duyguları sömüren.
'Ekmek' diyen, 'öç' diyen,
Emeklerden semiren.
'Cennet cehennem' diyen,
İnançları kemiren.
Kara, kızıl, yeşiller,
Birer şer tanrısından
Başka birşey değiller.

Bir rüzgarın önünde,
Başak gibi başeğen,
Kullarının yanında;
Korkulan, çekinilen,
O'na mutlak uyulan.
Birer şer tanrısından,
Başka birşey değiller,
Kara, kızıl, yeşiller.

İnsan, cennet düşlerken;
Ruh çölü, put ormanı,
Zakkum kozalakları,
Deccal silüetleri,
Karartır ufukları.
Açılır birer birer,
Cehennem çiçekleri.
Birbirinden ağdırmaz,
Ağdırmaz zulümleri.
Kara, kızıl, yeşiller,
Birer şer tanrısından,
Başka birşey değiller.

Özcan İşler

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1243539/kara-kizil-yesiller.html>

Sana Duygularım Küllendi Sanma

Yüreğimde büyük yangınlar sönmez,
Sana duygularım küllendi sanma.
Geçen zaman gibi giden de dönmez,
Sana duygularım küllendi sanma.

Ham bir heves olsa mutlak şaşardı,
Dört mevsim, üç iklim nasıl yaşardı?
Durmadan çoğaldı sevdam yeşerdi,
Sana duygularım küllendi sanma.

Gönlümde büyüttüm sensiz övgünü,
Çok çabuk unuttun yazık sen dünü,
Doldurdum ümitle kırk yıl her günü,
Sana duygularım küllendi sanma.

Yokluk dünyasında; ölüm, ten sorar,
Tohum; toprak, hava, su, güneş arar,
Sen yoksun evreni bir kasvet sarar,
Sana duygularım küllendi sanma.

Hüküm geçmez sende kalanlarıma,
Göz yumdum ömrümü çalanlarıma,
Duy amma inanma yalanlarıma,
Sana duygularım küllendi sanma.

Özcan İşler

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1244599/sana-duygularim-kullendi-sanma.html>

Alaycı Kuşum

Günüm boyunca parıldayan güneşsin,
Hayatta tutan yerçekimisin,
Gecem boyunca parıldayan aysın,
Gönlümdeki o en parlak yıldızsın,
Beni canlı tutan oksijen sensin,
Sen benim içimdeki kalbimsin,
Sen damarlarımda akan kansın,
Benim değişmez düşüm,
Sen benim hayat pınarım,
Sen benim tekimsin,
Sen benim herşeyimsin
Elalem nerden bilsin,
Sen içecek suyum, ekmeğim, aşım,
Beni yalnızlıktan kurtarıyorsun
Alaycı kuşum.

Eskiden sadece hayal ederdim,
Gözlerini, gülüşünü görmeyi,
Şimdi sen yanındasın,
Günden güne seni daha çok sevdim,
Sana baktığımda dilim tutulur,
Senin gibi iyi kalpli nadir bulunur,
Her zaman orda dursam hoş olur,
Sevgiden dönüyor başım,
Ne yapacağımı bilemiyorum,
Alaycı kuşum.

Sen benim dünyamsın,
Yıldızımsın, sen benim,
Sen benim evrenimsin,
Elalem nerden bilsin?
Seni asla hiçbir şeye değişmem.
Elin elimde kalbim başka atıyor,
Bütün endişeler problemler bitiyor,
Bu kalbimde tek bir korku yatıyor,
Kalan hayatımı sensiz yaşamak.
Bahar, yaz, güz bitti,
Son mevsim kışım,
Beni sensizliğe mahkûm etme gel,
Ben önden gideyim, sen ardımdan gel,
Alaycı kuşum.

Özcan İşler

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1245876/alayci-kusum.html>

Ötesi Karanlık

Var mı hiç gidipte pişman olmayan,
Kökünü sökene düşman olmayan.
Dalından kopupta yoktur solmayan,
Sen gitme! Ötesi karanlık sokak.

Hep karınca yoldaşımı ruh eşim,
Alın terim sebil benim her yerde.
Gözleri baharım, yüzü güneşim,
Ebabil kuşlarım tutsak göklerde.

Üzerinde sıcak kalbim, kalbinin,
Canım kafesinden çıktı çıkacak
Nefesinle gelir bahar gönlüme,
Kal gitme! Ötesi karanlık sokak.

Her âşık ölümlü, her aşk ölümsüz;
Dünyada dolaşır kutsal ruhları,
Rüzgâr kahkahası, dalga feryadı,
Aylak köpüklerin beyaz kuşları.

Sensizlikten, bensizlikten muhakkak,
Hücre hücre, uzuv uzuv, dal budak,
Bir sessizlik en çok sürse, beş şafak,
Gel gitme! Ötesi karanlık sokak.

Hüküm sürsün bizsizlik her tarafta,
Öldürmezde süründürür bu zulüm.
Bir dünya kurayım sensiz Arafta,
Ne hayat var bana artık ne ölüm.

2004-Eğirdir
Özcan İşler

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1246365/otesi-karanlik.html>

Dolaşmayı Sever

Durmadan yer içer kimin aldırılmaz,
Dolaşmayı sever; bağda, bostanda.
Etrafa bakmaya bir baş kaldırmaz,
Dolaşmayı sever; bağda, bostanda.

Danalar çok masum, çıkmıştır adı,
Bostancı ıldirtmek eşek sanatı,
Anırmak, küllenmek tek saltanatı,
Dolaşmayı sever; bağda, bostanda.

İnenince sırtından semer boş olur,
Hür kalınca yine durmaz yol alır,
Eşek, eşekliğe hep sadık kalır,
Dolaşmayı sever; bağda, bostanda.

Çıkaran olmazsa bir mevsim boyu,
Hep böyle değişmez eşeğin huyu,
Dolu hatıl bulup imişse suyu,
Dolaşmayı sever; bağda, bostanda.

Tanrım sucukcudan, kurttan kayıra,
Hep salınca gitmez; kıra, bayıra,
Çok kanaat etmez yonca, çayıra,
Dolaşmayı sever; bağda, bostanda.

Özcan İşler

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1247585/dolasmayi-sever.html>

Sen Yokken

Tek başıma büyüttüğüm çiçekler,
Kırk yıl açtı, kırk yıl soldu sen yokken.
Kalbimizde mahpus yattı gerçekler,
Hep yeminler, yalan oldu sen yokken.

Ben ölmedim, sana sevdam ölmedi,
Sustum sustum amma çare olmadı,
Sensizlikten büyük sabrım kalmadı,
Sukut coştı dile geldi sen yokken.

Kader çizmiş gönlümde dar hudutlar,
Meyve verdi kara yemiş, ak dutlar,
Gözyaşımla boy vermiş hep umutlar,
Yokluğunda doğdu, öldü sen yokken.

Dur duraksız nefes sayar bir sarkaç,
Diyar diyar hâlâ saklan, benden kaç,
Hangi yıldır, hangi gündür, saat kaç?
Sessizlikle zaman doldu sen yokken.

Söylensedeymiş, kabuk bağlar bir demde,
Kapanmadı, aşk yaram hiç sinemde,
Döndü dünya, olmadığın dönemde,
Bulut ağdı, güneş güldü sen yokken.

15.08.2019- Eğirdir
Özcan İşler

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1247742/sen-yokken.html>

Ne Anlamı Var?

Küçücük katkısız sanat bendine,
Şairim demenin ne anlamı var?
Her yerde övünüp kendi kendine,
Şairim demenin ne anlamı var?

Edep dünyasında, koşamadıkça,
Gurur dağlarından aşamadıkça,
Şiir, yazan kadar yaşamadıkça,
Şairim demenin ne anlamı var?

Feyiz saçmışlardan daha ziyade,
Gelip geçmişlerden daha ziyade,
Çığır açmışlardan daha ziyade,
Şairim demenin ne anlamı var?

Tatmin etmek için, nefsi arzunu,
Birgün gözetmeden talep, arzını,
Sanatta son doruk görüp tarzını,
Şairim dememin ne anlamı var?

Çekip sözcüklere; elense, künde,
Üç beş şiir yazıp her kısa günde,
Piyasaya sunup tam üç öğünde,
Şairim demenin ne anlamı var?

Özcan İşler

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1247897/ne-anlami-var.html>

Kulluk İçin Yaratmış

Sayırs nimetlerle bu dünyayı donatmış,
Yüce Allah insanı kulluk için yaratmış.
Eşrefi mahlk diye can evine ruh katmış,
Yüce Allah insanı kulluk için yaratmış...

Her çeşit tadı alır, bir tek dil ile insan,
Bütün işleri yapar, bir çift el ile insan.
Kâinat ağacının cennet meyvesi insan,
Yüce Allah insanı kulluk için yaratmış...

Göz, burun sair aza en mükemmel tasarım,
"Toprak olup gidecek" diyen aklı açarım,
İnsan olmak kul olmak isyankâra şaşarım,
Yüce Allah insanı kulluk için yaratmış...

Her şey bitmiş olsaydı şayet bir ölüm ile,
Ne farkımız kalırdı taş, toprak, hayvan ile?
Üstün izzet, şerefle ayırmış şeytan ile,
Yüce Allah insanı kulluk için yaratmış...

şayet ahret olmasa: İnsan israf olurdu,
Dünya israf olurdu, Cennet israf olurdu,
Meyve israf olunca, ağaç israf olurdu,
Yüce Allah insanı kulluk için yaratmış...

2005-Eğirdir
zcan İşler

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1248026/kulluk-icin-yaratmis.html>

Emmi

Üç karış toprağa değdi mi bilmem,
Bıaktın dünyada herşeyi Emmi.
Mezarına korlar yağdı mı bilmem,
Bıaktın dünyada herşeyi Emmi.

Dilin lal değildi hep susup durdun,
Alnın ter görmedi ne kafa yordun,
Kader vuranlara birde sen vurdun,
Bıaktın dünyada herşeyi Emmi...

Sokmuş bir ihtiras zulmü beynine,
Savrulduk gurbete vebal boynuna,
Bir kefenle girdin toprak koynuna,
Bıaktın dünyada herşeyi Emmi...

Kaşını her zaman çattın oturdun,
Sevgimi, saygımı çoktan bitirdin,
Hesabı mahşere kadar götürdün,
Bıaktın dünyada herşeyi Emmi...

Yalandan kararttın madem yüzünü,
Doyursun bir avuç toprak gözünü,
Düşman kardeş edip oğlun, kızını,
Bıaktın dünyada herşeyi Emmi.

Herkes kadar sende kendine ettin,
Küçük meseleyi hep çok büyüttün,
Giderken elleri sen de boş gittin,
Bıaktın dünyada herşeyi Emmi.

Doğruyu söylemez olman bir yana,
Anlatsam çok kişi inanmaz buna,
Defnettik, rahmetler diledik sana,
Bıaktın dünyada herşeyi Emmi.

Özcan İşler

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1248163/emmi.html>

Nasıl Mutlu Yaşar İnsanlar Baba?

Ölümü soluyup dururken her an,
Nasıl mutlu yaşar insanlar baba?
Yalan sevdalara dalsa da bir an,
Nasıl mutlu yaşar insanlar baba?

Her mezar başında dizilen sağlar,
Ölürken, seyretmiş ölünce, ağlar,
Diller, gönüller de karalar bağlar,
Nasıl mutlu yaşar insanlar baba?

Sarhoş mu ayıktır ayık mı sarhoş,
Bildiğinden şaşmaz, bile bile boş,
Oyunu oynamak görünse de hoş,
Nasıl mutlu yaşar insanlar baba?

Bu sırrın içinde, başka sır mı var?
Dünya, hayatlara dar gelirken dar,
Bağlanıp yaşama ölümsüz kadar,
Nasıl mutlu yaşar insanlar baba?

Ağzı yok dili yok toprak doymuyor,
Gidenin sesini kimse duymuyor,
Gerçekler, umuda hiçte uymuyor,
Nasıl mutlu yaşar insanlar baba?

Ölüm kimine geç, kime çok erken,
Herkes bekleyişe devam ederken,
Beşikten, mezara doğru giderken,
Nasıl mutlu yaşar insanlar baba?

Özcan İşler

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1248479/nasil-mutlu-yasar-insanlar-baba.html>

Hasretlikler Büyür

Sıladan gurbete yelken açarsan,
Hasretlikler büyür kırık kalbinde.
Baba ocağından şehre göçersen,
Hasretlikler büyür kırık kalbinde.

Gerçeği örtmeye yetmez örtüler,
Yıkılır maziyle bütün köprüler,
Yara kabuk tutsa eş dost törpüler,
Hasretlikler büyür kırık kalbinde.

Ne huzur bulunur ne feryat diner,
Gözlerinde yaşlar ırmağa döner,
Günler, aylar, yıllar omzuna biner,
Hasretlikler büyür kırık kalbinde.

Karanlık geceler çıkmaz sabaha,
Mesafeler uzar her gün az daha,
Bugünden yarına biçersin paha,
Hasretlikler büyür kırık kalbinde

Gitmeden bir değil, bin kere düşün,
Belki kısmet olmaz geri dönüşün,
Nefes nefes başlar sürer çöküşün,
Hasretlikler büyür kırık kalbinde.

Çok düş kurma sakın sevgiden yana,
Zamanın rahminde dert kana kana,
Derman umdukların kasteder cana,
Hasretlikler büyür kırık kalbinde.

Özcan İşler

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1248590/hasretlikler-buyur.html>

Türkiyem

Doyurmuyor, ne hikmetse toprağın,
Gelen bitmez, borcun bitmez Türkiyem.
Gaflette her rekor Türk'ün, bu çağın,
Yolan bitmez, borcun bitmez Türkiyem.

Kazanmadan, borçlanmaya alıştık,
Yoksulluğu kardeş payı bölüştük,
Yedik içtik, sindirmeye çalıştık,
Çalan bitmez, borcun bitmez Türkiyem.

Geçirirken, toplum toplu bir cinnet,
Miras tamam, emanet yer muhannet,
Bolluk dersen ulaşılmaz bir cennet,
Yalan bitmez, borcun bitmez Türkiyem

Doğru söylenince kırk gün kızarız,
Doğana borç, ölene borç yazarız,
Dünyada bir büyük açık pazarız,
Ölen bitmez, borcun bitmez Türkiyem.

Sürünen kim, yaşayan kim, besbelli,
Halka düşer, bir züğürtce teselli,
Kırk dokuz ödese, kalıyor elli,
Kalan bitmez, borcun bitmez Türkiyem.

Kimse görmez, mazlumun göz yaşını,
Yüzde doksan, zor kaynatır aşını,
Haram, israf; almış gitmiş başını,
Talan bitmez, borcun bitmez Türkiyem.

Özcan İşler

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1248701/turkiyem.html>

Uluçınar

Bir tohumken kimler ekti toprağa?
Kimler verdi köklerine ilk suyu?
Şahit oldun şu Yalvaç'ta kaç çağa,
Uluçınar anlatsan da dinlesek.

Yeşerdiğin, uç verdiğin mekânı,
Unuttun mu yurt bildiğin zamanı?
Silinmeden hafızandan her anı,
Uluçınar anlatsan da dinlesek.

Ham softalar bilgelendi altında,
Akıl etmez, gölgelendi altında,
Bir hakikat belgelendi altında,
Uluçınar anlatsan da dinlesek.

Karşıladın, kucakladın yakmadan,
Dine, dile, ırk farkına bakmadan,
Her geleni ağırladın, bıkmadan,
Uluçınar anlatsan da dinlesek.

Tebessümün gizlediği yaş gördün,
Nazlar çektin, öfkeleri hoş gördün,
Dallarını sert okşayan, kış gördün,
Uluçınar anlatsan da dinlesek.

Neşelendin, hüznünlendin inledin,
Acı, tatlı çok sohbetler dinledim,
Kaç yıl önce belki yaşı binledin,
Uluçınar anlatsan da dinlesek.

Çınaraltı, her yorgunun uğrağı,
Sürüp giden hayatların durağı,
Zümrüt taçlı neşelerin çerağı,
Uluçınar anlatsan da dinlesek.

Özcan İşler

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1248890/ulucinar.html>

Gönülden Düşenler

Dallarından kopmuş yapraklar gibi,
Gönülden düşenler savrulur gider.
Suya hasret yanmış topraklar gibi,
Her gidenle kalbler kavrulur gider.

Yerle yeksan olur; sevgi, saygılar,
Hiç bitmez bilinen içsel kaygılar,
Ölümsüz bilinen bütün duygular,
Zaman vadisinde savrulur gider.

Aşk müebbet yatar kalp inlerinde,
Gönül denizinin enginlerinde,
Bir hasret çıkmazı yangınlarında,
Sevda gemileri kavrulur gider.

Sananlar hep kendi, âşık dendi mi,
Boşa aldatmışlar meğer kendimi.
Ömür mevsimleri kışa döndü mü,
Kaç âşık, kaç yöne savrulur gider.

İlk gençlik çağında, hülya sesinde,
Bir küçük kırgınlık, bir öfkesinde,
Kanlar kaynayınca; yâr nefesinde,
Seven, sevilenler kavrulur gider.

Unutursam dünya yansın diyenler,
Yaşama sevincim sensin diyenler,
Benim bedenimde cansın diyenler,
Hoyrat bir rüzgarda savrulur gider.

Özcan İşler

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1249059/gonulden-dusenler.html>

İçimde mi Dışımda mı İhtilal

Âlemin gözünde alçaltmaz seni
Zümrüdü Anka'yla, Kaf'a haber sal.
Yalnız, bu bilmezlik bitirir beni,
İçimde mi, dışımda mı ihtilal?

Diriliyor muyum, ölüyor muyum?
Kıyamet kopmuştur büyük ihtimal.
Boşalıyor muyum, doluyor muyum?
İçimde mi, dışımda mı ihtilal?

Harama elimi değmedim amma,
Vicdanım ayakta, dilim artık lâl.
Başımı hiç yere eğmedim amma,
İçimde mi, dışımda mı ihtilal?

Kaybediyor muyum, buluyor muyum?
Resmigeçit yapar bayraklar al al.
Büyütüyor muyum, bölüyor muyum?
İçimde mi, dışımda mı ihtilal?

Kolayca anlatmak çok kolay değil,
Gecelerim uzar, söyle Gülnihâl.
Bu öyle sıradan bir olay değil,
İçimde mi, dışımda mı ihtilal?

Özcan İşler

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1249175/ictimde-mi-disimda-mi-ihtilal.html>

Boyumuz, Oğuz'dan Avşar'a Çıkar

"Kevser Bozbey'e"

Biz; dosta ermişiz, yad'a koruğuz,
Boyumuz, Oğuz'dan Avşar'a çıkar.
Biz; ebem kuşaklı, Koca Yörüğüz,
Boyumuz, Oğuz'dan Avşar'a çıkar.

Yüce dağdan daha, diktir başımız,
Yazlakta, kışlakta kaynar aşımız,
Gider bir gediğe, konar taşımız,
Boyumuz, Oğuz'dan Avşar'a çıkar.

Zorluklardan korkmaz, başa çıkarız,
Yüksekten, engine doğru bakarız,
Çoban ateşini her çağ yakarız,
Boyumuz, Oğuz'dan Avşar'a çıkar.

Mertlikten yoksunu insan görmeyiz,
Düşmanlık edene aman vermeyiz,
Sanı meçhullere postu sermeyiz,
Boyumuz, Oğuz'dan Avşar'a çıkar.

Kılıca, mahpusluk yapmaz kınımız,
Büyük ülkülere, kurban canımız,
Damarlarımızda kaynar kanımız,
Boyumuz, Oğuz'dan Avşar'a çıkar.

Doğru bildiğimiz yoldan sapmayız,
Seçimi, kaderden üstün tutmayız,
Bir fermanla; şeref alıp, satmayız,
Boyumuz, Oğuz'dan Avşar'a çıkar.

Türk'e yönelmiş bir tehdit görünce,
Bakmayız; erkeğe, kadına, gence,
Meydanda oluruz herkesten önce,
Boyumuz, Oğuz'dan Avşar'a çıkar.

Hem kalem, hem kılıç tutar elimiz,
Baharlarda açar gonca gülümüz,
Dadaloğlu gibi keskin dilimiz,
Boyumuz, Oğuz'dan Avşar'a çıkar.

12 Haziran 1984- Gelendost/Isparta
Özcan İşler

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1249398/boyumuz-oguz-dan-avsar-a-cikar.html>

Ortak Akıl Firar Etti

İlk ben duydum sözlerini yakından,
Ortak akıl firar etti vatandan.
İlk ben gördüm gözlerini yakından,
Ortak akıl firar etti vatandan...

Temellerle, tavanların arası,
Açıldıkça büyüyordu yarası.
Keşmekeşte, depreşince sarası,
Ortak akıl firar etti vatandan...

Yel belirler, fırlıdağın yönünü,
Hep yerlerde sürükledi ününü,
Aceleyle, kar boranlı kış günü,
Ortak akıl firar etti vatandan...

Haram kazanç; pişti oldu helal aş,
Akıl sustu, vicdan pustu arkadaş.
Erken geçti bu yollardan pür telaş,
Ortak akıl firar etti vatandan...

Haramiler talan etti görmedi,
Feryatlara kulak bile vermedi,
Topukları yere dahi ermedi,
Ortak akıl firar etti vatandan...

Zulüm ehli, zebaniden çok zalim!
Bu günlerde hırslı insan bey, âlim,
Gözyaşıma yansımadan hayalim,
Ortak akıl firar etti vatandan...

Özcan İşler

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1249604/ortak-akil-firar-etti.html>

Gün, Birlik Günüdür

Terörü hortlatanlar bölmek için kararlı,
Gün birlik, bütünlüğe sahip çıkma günüdür.
Dış tertipten ziyade, iç düşmanlık zararlı,
Gün birlik, bütünlüğe sahip çıkma günüdür.

Taşa değse parçalar, sözlerden kanıyoruz,
Bir trende yolcuyuz, milletçe yanıyoruz,
Çok çabuk unutuyor, çok geç uyanıyoruz,
Gün birlik, bütünlüğe sahip çıkma günüdür.

Bopcular, devşirmeler; günden güne azarlar,
İhaneti parlatır; sözde, ay/dın yazarlar,
Bir sosyal çözölmeyi çözüm, diye pazarlar,
Gün birlik, bütünlüğe sahip çıkma günüdür.

Malazgirt'ten Kıbrıs'a bir yürek olup vurduk,
İşgalcilere karşı halis imanla durduk,
Yedi düveli yendik, Türkiye'yi biz kurduk,
Gün birlik, bütünlüğe sahip çıkma günüdür.

Hürriyet sembolümüz, bayrağımız tek rumuz,
Yanlışta ısrar eden şiddet, habis urumuz,
Kutuplaşma sürdükçe, çiğnenir onurumuz,
Gün birlik, bütünlüğe sahip çıkma günüdür.

Bulutlardan nem kapıp darılmadan, küsmeden,
Atatürk'ün yolunda, Türk'e de kin kusmadan,
Bugünden, gelecekte zerre umut kesmeden,
Gün birlik, bütünlüğe sahip çıkma günüdür.

Tablo açık, durum net; doğru dürüst okuyun,
Vicdanda ayrılmalı; ak koyun, kara koyun,
Gafil, müstevli olur: Son oyun, kirli oyun,
Gün birlik, bütünlüğe sahip çıkma günüdür.

Kim dirliğe düşmandır? O'na mezar kazalım,
Ölümsüz kardeşlikte yeni destan yazalım,
Dik durup, düz yürüyüp tuzakları bozalım,
Gün birlik, bütünlüğe sahip çıkma günüdür.

23.2.2011-Eğirdir
Özcan İşler

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1249719/gun-birlik-gunudur.html>

Bülbül Olmak

Bülbül olmak uykusuz şafağı beklemektir,
Dikenlere katlanıp, güle yakın olmaktır.
Bir gülün açtığını görmek için emektir,
Bülbüllerin kaderi gül dalında ölmektir...

Acı veren gülleri hep minnetle anmaktır,
Seve seve bir gülün ateşinde yanmaktır,
Yaralara tevekkül ederek; dayanmaktır,
Bülbüllerin kaderi gül dalında ölmektir...

Sabahın seherinde bir gonca gül görmektir,
Gül aşkıyla dikene sinisini germektir.
Şikayet etmek değil acılara gülmektir,
Bülbüllerin Kaderi Gül Dalında Ölmektir.

Özcan İşler

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1249851/bulbul-olmak.html>

Yazılmamış Bir Şiirdir Eğirdir

Üç bin yıllık, tarihiyle övünür,
Yazılmamış bir şiirdir Eğirdir.
Dalga gelir, kıyısında dövünür,
Yazılmamış bir şiirdir Eğirdir.

Kıvrım kıvrım koylarını sayarım,
Sevdasını baş köşeye koyarım,
Hicranında, feryadını duyarım,
Yazılmamış bir şiirdir Eğirdir.

Yokluğunda hasretiyle bürüyen,
Yalınayak, yüreğimde yürüyen,
Mazisinin gölgesinde, çürüyen,
Yazılmamış bir şiirdir Eğirdir.

Olur, olmaz konuşulan çağında,
İlkbaharda, güller açar bağında,
Komandolar, başı karlı dağında,
Yazılmamış bir şiirdir Eğirdir.

Hızırbeş'de, Dünderbeş'de varıdır,
Talan olmuş, Kervansaray ar'ıdır,
Yüreğimin hiç küllenmez korudur,
Yazılmamış bir şiirdir Eğirdir.

Hep alnından öpen, söğüt dalıyla,
Şirin cennet, baldan tatlı gölüyle,
Özlem duyar, geçmişine hâliyle,
Yazılmamış bir şiirdir Eğirdir.

Sözcük sözcük her faslını dererek,
Postu serip, hissederek görerek,
Sanatın da tam hakkını vererek,
Yazılmamış bir şiirdir Eğirdir.

Çok çeksede, senlik benlik elinden,
Kaç ovaya, yaşam verir gölünden,
Düşmez, umut türküleri dilinden,
Yazılmamış bir şiirdir Eğirdir...

Özcan İşler

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1250330/yazilmamis-bir-siirdir-egirdir.html>

Aynamdaki Yabancı

Saç sakala, ak düşmüş bir ihtiyar,
Son günlerde, aynamdaki yabancı.
Benden bile rahat, mutlu, bahtiyar,
Son günlerde, aynamdaki yabancı.

Düne çıkan bütün yollar karanlık,
Kibrit çarkın, ışık yakın bir anlık,
Bir giyinir, bir kuşanır seyranlık,
Son günlerde, aynamdaki yabancı.

Aklımı, tam vesveseyle dolduran,
Dünlerimin gölgesinde solduran,
Başımdaki, saçları hep yolduran,
Son günlerde, aynamdaki yabancı.

Talihime mum söndürün, tüy yakın,
Bu gidişle çıldırmam da çok yakın,
Ne bir bildik, ne tanıdık, ne yakın,
Son günlerde, aynamda ki yabancı.

Gören sanır ben konuğum o hancı,
Huzur firar sol yanımda bir sancı,
Şağil, küstah, üstelik hem yalancı,
Son günlerde, aynamdaki yabancı.

Daha önce, görmedim ki, hiç onu,
Çok hayırlı görmüyorum bu sonu,
Bir benzerim; kaşı, gözü, ses tonu,
Son günlerde, aynamdaki yabancı.

'Git' diyorum, boş boş bana bakıyor,
Ne saygı var, ne sözümü takıyor,
Beynimde tüm devreleri yakıyor,
Son günlerde, aynamdaki yabancı.

Özcan İşler

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1250903/aynamdaki-yabanci.html>

Sessizlik Ülkesinde (1)

Gören sanır, Őenlik var,
Ertelenmiş davalar,
Hem de mahşere kadar,
Sessizlik ülkesinde...

Bostancı, merkep sular,
Bülbülsüz, güller solar,
Tilki; tavuk, kaz yolar,
Sessizlik ülkesinde...

Müflis, borca bayılır,
HoŐnutsuzluk yayılır,
Muhsin, aptal sayılır,
Sessizlik ülkesinde...

Her gün bayram; icat var,
Günahsavar, suçsavar,
Ne günah var, ne suç var,
Sessizlik ülkesinde...

Alkış, çok yaşa haklar,
Arta kalan, yasaklar,
Karayı, para paklar,
Sessizlik ülkesinde...

Yaşam, yaşama pusu,
Halka, tamu kapusu,
Şeyhe, uçmağ tapusu,
Sessizlik ülkesinde...

Özcan İŞler

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1251045/sessizlik-ulkesinde-1.html>

Sessizlik Ülkesinde (2)

Hak, hukuk yok; adı var,
Ne yargıç ne kadı var,
Celladın, celladı var,
Sessizlik ülkesinde...

Minnnet duyar üzene,
Derisini yüzene,
Vatandaş kul düzene,
Sessizlik ülkesinde...

Düşünen, soran yanar,
Karşıda duran yanar,
Hayaller kuran yanar,
Sessizlik ülkesinde...

Kırk kurt korkutan, itler,
Doğru bilmez, şahitler,
Şeyh uçuran, müritler,
Sessizlik ülkesinde...

Kim şehla, kim şaşdır,
Borazancı başdır.
Zulm, bir devlet işidir,
Sessizlik ülkesinde...

Kırk yamaya bürünür,
Cüceler, dev görünür,
Rantzadeler gerinir,
Sessizlik ülkesinde...

Özcan İşler

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1251170/sessizlik-ulkesinde-2.html>

Ey Türkoğlu!

Önceki baharlarda O en güçlü ırmaktı,
Güneşle erir karlar, hızına hız katardı.
Kuvvetinden emindi, güröl güröl akardı,
Kayaları çöp gibi, omuzuna atardı.

Yorulup usanmadan, uzaklara bakardı,
Aceleliydi çok da, O'nu bekleyen vardı.
Yollarını gözleyen, susamış çöller vardı,
Gece gündüz demeden, hep menzile koşardı.

Damlasının her biri, binlerce şifalıydı,
O hep serinletirdi, suya hasret toprağı.
Bir O şenlendirirdi, her vardığı vatani,
Cihan O'nu severdi, elbet O'da cihani.

Şimdi esefler olsun; yok, akmaya tákâtı,
Çöller sulamak dursun, çöle dönmüş dört yanı.
Meyili eski meyil, O unutmuş hızını,
Bu güç eski güç değil, nerde eski dermanı?

İnişlerin yokuşu, kolayın zoru vardı,
Türk, ırmağının sonu, böyle mi olmalıydı?
Bizim öz dünyamızın, durgunlaşmış ırmağı,
Ey Türkoğlu! Bu ırmak, yeniden coşacak mı?

1978- Yalvaç
Özcan İşler

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1251280/ey-turkoglu.html>

Deli Fişek

Her ayrılık acı verir, hüzünde,
Deli Fişek sevdiklerin sağ olsun.
Mutluk ve huzur vardı yüzünde,
Deli Fişek sevdiklerin sağ olsun.

Hacı Bayram hırkasına girerdin,
Yalan, hilaf ve şüpheyi silerdin.
Karanlığı, Karadağ'a sürerdin,
Deli Fişek, sevdiklerin sağ olsun.

Bir nebzecik konuşunca çağlardın;
Her şerri de, bir hayır'a bağlardın.
Seherlerin günahına ağlardın,
Deli Fişek, sevdiklerin sağ olsun.

Sevgi vardı; yüreğinde, yüzünde,
Ağlamaya yaş taşırdın gözünde,
Bir tek riya bulunmazdı sözünde,
Deli Fişek, sevdiklerin sağ olsun.

Güller gibi bülbülleri dinlerdin,
Feryat figan eder, ağlar inlerdin,
Can kaygısı taşımayan bir erdin
Deli Fişek, sevdiklerin sağ olsun.

Tebessümle gülümserken bin cefa,
Emir yüce Hak'tan gelmiş bir defa,
İlkbaharda böyle vuslat, son sefa
Deli Fişek, sevdiklerin sağ olsun.

Sevenlerin, çok ağladı ardından,
Karalarda bağladılar ardından,
Ağıtlarda söylediler ardından,
Deli Fişek, sevdiklerin sağ olsun.

Özcan İşler

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1251391/deli-fisek.html>

Bir Bela Tütüyor Şahin

Yalana, sığınanların,
Sükutu yetiyor Şahin.
Talanı, savunanların,
Borusu ötüyor Şahin.

Baykuş, kanarya sesinde,
Çakallar, kurt bölgesinde,
Bir gerçeğin gölgesinde,
Çok yalan yatıyor Şahin.

Merhametsiz eğri, gebeş,
Doğru, arık kaldı üç-beş,
Gizli doğuyor ay, güneş,
Hem gizli batıyor Şahin.

Gözler, vicdanlar körleşti,
Karanlıklar katmertleşti,
Herkes çıkarda birleşti,
Kardeş de satıyor Şahin.

Kimseye kulak asmazlar,
Bıyığı balta kesmezler,
Yaş tahtalara basmazlar,
Üç buçuk atıyor Şahin.

Soyguncu mala doymuyor,
Goygoycu tavır koymuyor,
Günü kurtarmış duymuyor,
Bir bela tütüyor Şahin.

Özcan İşler

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1251877/bir-bela-tutuyor-sahin.html>

Biz Böyle Değildik

Tarihe yn verdik, kaç krala san,
Biz böyle değildik ne oldu bize?
Hoşgörüyü bizden öğrendi cihan,
Biz böyle değildik ne oldu bize?

Nuh gününden beri okur yazardık,
İnsanın olduğu her çağda vardık,
Ne sömüren olduk ne de pazardık,
Biz böyle değildik ne oldu bize?

Sözde ayaktayız bu hl hl değil,
Tkettik sıfır, eller bol değil,
Kırk yıldır yürünen yollar yol değil,
Biz böyle değildik ne oldu bize?

Yaban sevgiye kul olmadık gya,
Neden bir kâbusa döndü her rüya
Ortak umut, azim düştü hep suya,
Biz böyle değildik ne oldu bize?

Bazen ateş yağar, bazen kar yağar,
Ufukta görünmez bir güneş doğar,
Zaman acımasız her gün dert sağar,
Biz böyle değildik ne oldu bize?

Tuzaklar kurulmuş bir ava döndük,
Avcılar önünde kaçmaktan dindik,
Vatanda kkredik, hep dışta sindik,
Biz böyle değildik ne oldu bize?

zcan İşler

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1252238/biz-boyle-degildik.html>

Dalgalar

Ben de size bakar “dertliler” derdim,
Başını taşlara vuran dalgalar.
En az sizin kadar çaresiz, derdim,
Boşuna dövünüp duran dalgalar.

Bir aciz kuluyum ben de Allah’ın,
Rengini geceden almış sabahın,
Feryat, figanıma karışır, ah’ın,
Boşuna dövünüp duran dalgalar.

Sevda kederiyle yürek dağladım,
Hasret dallarına güller bağladım,
Göz pınarlarımda yaşlar çağladım,
Boşuna dövünüp duran dalgalar.

Doğduğu denizde ölen sizsiniz,
Yıkılmış kalpleri bölen sizsiniz,
Korsan edasıyla gülen sizsiniz,
Boşuna dövünüp duran dalgalar.

Yolunu kaybeden damlaya döndüm,
Güneş gibi doğdum yıldızca söndüm,
Akıl şeytanını, kaç kere yendim,
Boşuna dövünüp duran dalgalar.

Cesaret, korkuya kurban olalı,
Düşlediğim huzur uzak kalalı,
Fırar edilecek her yer belalı,
Boşuna dövünüp duran dalgalar.

Özcan İşler

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1252356/dalgalar.html>

Adalet Ana Öldü

Dört bir bucak buz tuttu, her yanda dondu yollar,
Çaresizlik sıcak, sıcak düş kurdu
Gece bitmek bilmedi dondurucu soğuktu;
Bükülmüş belimizi büktükçe büktü,
Kırık kalbimizi burdukça burdu,
Bağrımızı üşüttükçe üşüttü,
Mahpuslarda kim anladı, kim gördü?
Adalet ana öldü kim aradı, kim sordu?

Kulağımda biteviye hep çınlayıp duran ses
Gidenlerin ardından arta kalan son nefes.
Beni üşüten; ne rüzgâr, ne fırtına, ne bora,
Bağrımda uğuldayan, şu içimi donduran
Yüreğime baykuşları konduran
Dışta esenler değil bağrımdeki kasırga.
Azaplar, ıstıraplar birer ilham sancısı
Çığlık çığlık duyduğum, sancısızlık acısı
Habbeyi kubbe yapan, buyurdu
Tuna'nın hıçkırığı, Nil'in feryadı durdu
Adalet ana öldü kim aradı, kim sordu?

Yele verip kaybedilen hınçlardı:
Kayıp, kayıp kayıplara karışan,
Düşünceler, inançlardı, aşklardı.
Kaderin örsüne vururken başımızı,
Sakladık içimize akan gözyaşımızı.
Rüzgâr kıran fırtınayla yarışan:
Kapılara, kilitleri kin vurdu,
Viraneye, çevirdiler bu yurdu
Adalet ana öldü kim aradı, kim sordu?

Güneş bilmez ufukta eserken soğuk rüzgâr
Gecenin bitmesini, soğuşun dinmesini
Şafağın sökmesini, bekleyip durduk ama
Yıldızlar göz kırpmadı bir kere ay doğmadı
Soğuk uzun gecede gecenin soğuşuyla
Yandıkça yandık, kavruldukça kavrulduk
Duruşmadan duruşmaya savrulduk
En az ön yargı kadar anlaşılmamak yordu
Adalet ana öldü kim aradı, kim sordu?

Gecelerde, gündüzler, kışlarda bahar saklı
Gecelerime gündüz, karanlığıma ışık
Kırlarımın baharı geldi gelecek derken
Ruhlar genç bedenleri nasıl terk etti erken
Meltemlerde esecek, güllerle gelecektik
Sevdamıza düşmanlar, dar-ağaçları kurdu
Adalet ana öldü kim aradı, kim sordu?

Özcan İşler

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1252561/adalet-ana-oldu.html>

Sabretmesemde Bir Sabretsemde Bir

Ölümün soluğu, ense kökümde,
Sabretmesem de bir sabretsem de bir.
Ömür tükendikçe büyür yükümde,
Sabretmesemde bir sabretsemde bir.

Yüreğim buz tutar, bazen kor yağar,
Uzanan ellerim dertlere değer,
Elma yanağımda bazen gün doğar,
Sabretmesemde bir sabretsemde bir.

Zamansız, boynuma fetvam asılır,
Ölmeye doğmuşum sesim kesilir,
Can bedenden uçar beden kasılır,
Sabretmesemde bir sabretsemde bir.

Bütün dolapları çevirdim bittim
Bütün yalanlara bölendim, gittim,
Bütün limanlara sığındım battım,
Sabretmesemde bir sabretsemde bir.

Çıkmaz sokaktayım çıkış yolum yok,
Açan çiçeklerden kokan gülüm yok,
Eski mecalim yok, eski hâlim yok,
Sabretmesemde bir sabretsemde bir...

Özcan İşler

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1252930/sabretmesemde-bir-sabretsemde-bir.html>

Bir Damla Gözyaşımnda

Bazen, bahtıyarlığa göz kapağım yetmiyor,
Bir damla gözyaşımnda saklı gelmiş geçmişim.
Söz, her zaman dertleri tam ifade etmiyor,
Bir damla gözyaşımnda saklı gelmiş geçmişim.

İstemekle yaşanmaz, dilemekle ölnmez,
Yarınlar, ne getirir ne götürür bilinmez,
Ne mutluluk ne hüznün izleri hiç silinmez,
Bir damla gözyaşımnda saklı gelmiş geçmişim.

Bedbahtlıklar hiç değil, onun sınırı çok dar,
Boş heves, sığ öfkeler bahtıyarlık mı adar?
İrade, gurur, gayret ancak bir yere kadar,
Bir damla gözyaşımnda saklı gelmiş geçmişim.

İmdadımnda, sessizlik badesinden içmişim,
Kefenim hep sırtımnda ellerimle biçmişim,
Yarınsız, düşe kalka bir yaşam mı seçmişim,
Bir damla gözyaşımnda saklı gelmiş geçmişim.

Seyretsem hep dünyayı neler görür, bulurum,
Çöken bir mahrumiyet tortusunda ölürüm,
Belki biraz can sıkın bir seyirci olurum,
Bir damla gözyaşımnda saklı gelmiş geçmişim.

Çok, uzun cümlelerin yok kısa hecesinde,
Kabustan uyarırım bir bahar gecesinde,
Donmuş alın terim var umudun nicesinde,
Bir damla gözyaşımnda saklı gelmiş geçmişim.

Her şey yarım kalacak inanmıyorum hâlâ,
Düş denizime düşen bir yıldız olur sela,
Beşik mezar arası; hayat küçük bir mola,
Bir damla gözyaşımnda saklı gelmiş geçmişim.

Sustum dilsiz sandılar çok badireden geçtim,
Konuştum kötü oldum gurbet ellere göçtüm,
Hayallerim yok artık, hepsinden de vazgeçtim,
Bir damla gözyaşımnda saklı gelmiş geçmişim.

Çoğu vakit sığındım; bir sevinç, aşka meşke,
Hakikatten çok uzak, görüntü başka başka,
Pişmanlık tesbihimde, keşke üstüne keşke,
Bir damla gözyaşımnda saklı gelmiş geçmişim.

Özcan İşler

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1255209/bir-damla-gozyasimnda.html>

Bu Şehir Tekin Değil

Bir daha uğramıyor, bir kez ayak basanlar,
Bu şehir tekin değil; herkes, her şey değişmiş.
Gece, gündüz kolgezer olmuş karabasanlar,
Bu şehir tekin değil; herkes, her şey değişmiş.

Sözde çok sevenlerce hırpalanmış, yorulmuş,
Gül hududu sebepten simden duvar örülmüş,
Ne çığılığı duyulmuş ne gözyaşı görülmüş,
Bu şehir tekin değil; herkes, her şey değişmiş.

Görmek, duymak istemez sakinleri kör, sağır,
Sağduyusu kaybolmuş, ister sus ister bağır,
İnsanlar seyrederken, ölüyor ağır ağır,
Bu şehir tekin değil; herkes, her şey değişmiş.

Bir kapanın elinde kalmış dört yan sersefil,
Mogal istilasında; parklar, bahçeler, sahil,
Sokaklar, lokantalar, pansiyon, plaj dahil,
Bu şehir tekin değil; herkes, her şey değişmiş.

Sazların perdesinden, bir öksüz gibi bakan,
Dağların türküsünün bestesi, yürek yakan,
Güfteler hanesinde, saçları yosun kokan,
Bu şehir tekin değil; herkes, her şey değişmiş.

Göl yanar, dağ kavrulur bir sessizlik narında,
Kimsesizliğe rehin bırakılmış yarında,
Halk bir türkü tutturmuş uçurum kenarında,
Bu şehir tekin değil; herkes, her şey değişmiş.

Özcan İşler

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1255987/bu-sehir-tekin-degil.html>

Sessizlik Ülkesinde (3)

Yüksekten, seslenenler,
Korkudan, beslenenler,
Korkuda üslenenler,
Sessizlik ülkesinde...

Belli, insan yorulmuş,
Alkışlar az görülmüş
Makinalar kurulmuş,
Sessizlik ülkesinde...

Mezarsız bir ceset var
Orta yerde haset var,
Kokuşmuş necaset var,
Sessizlik ülkesinde...

Suç olur, suçlu olmaz,
Hak yerini hiç bulmaz,
Hoşgörü, güven kalmaz,
Sessizlik ülkesinde...

Hazine boş, cep dolar,
Altın, euro, hep dolar,
Takke dolar kep dolar,
Sessizlik ülkesinde...

Yerde, gökte, kalpte ah,
Yarım ağız, sözde vah,
Taktir gör çek eyvallah,
Sessizlik ülkesinde...

Özcan İşler

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1258849/sessizlik-ulkesinde-3.html>

Unutma!

Aç gözünü, bak dört yana bir anlık,
Kötülüğün güç merkezî insanlık,
Yanlarında melek kalır şeytanlık,
Geleceği yenenleri unutma!

Genç bedenler, rant kapısı olmasın,
Gök ekinler, biçilmesin solmasın,
Viraneler gözyaşıyla dolmasın,
Sırça köşkte sinenleri unutma!

Hiç bir gerçek, yalan kadar sert değil,
Dostlarımız, düşman gibi mert değil,
Günü unut, beni unut, dert değil,
Ocakları sönenleri unutma!

Çürük temel, nasıl taşır bir damı?
Aldatmasın; boyu, posu, endamı,
Her zamanın, onun bunun adamı,
Her kayığa binenleri unutma!

Büyük acı, hem çok yürek yarası,
Hep yaşayıp; ölüm, hayat arası,
Dense adına da, ekmek parası,
Tabutlarda dönenleri unutma!

Özcan İşler

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1261851/unutma.html>

An Be An

Fânilik sahnesinde, ebediyet oyunu
Oynamaktan bıkmayan ey, doyumsuz figûran!
Çöllerde, kutuplarda hatta uzayda bile,
Maddesi, mânâsıyla rol yapıp duran insan.

Ne bu dünya bir sirktir, ne sen ipte cambazsın,
Sen ki, Allah'tan sonra en değerli varlıksın,
Şu karanlık şu tutsak alemim mahpesinde,
Bir nur kandili gibi yak şuurun parlasın.

Atom çekirdeğinden, muhteşem kâinata,
Küçük kıpırdanıştan, Yüce Allah'a kadar,
Öteye dahil ruh da, madde de şu hayat da,
İnkâr edip kendinden kurtulamaz insanlar.

İnsan kafa yorarken neden, niçin, nasılmış,
Âdem'i; adem yapar, bir melek öpücüğü.
Âlemi seyre dursun diye göğe asılmış,
Duyduğu şen kahkaha güneşin gülücüğü.

O yokları var eden Allah'ın 'ol' emriyle,
Mekân O'nun fermanı önünde diz çöküyor.
Ve oluştan, ölüşe akıp giderken zaman,
Hep nîsbi varlıkların 'fâni' olduklarını,
Duymak istemesen de söyler durur an be an.

Özcan İşler

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1262513/an-be-an.html>

Zulmün Olduğu Yerde

Başlar, halka yabandır,
Zulmün olduğu yerde.
Kurt, koyuna çobandır,
Zulmün, olduğu yerde.

Yeri dolmaz, ben vardır,
Suçlamaya, sen vardır,
Hayattan küsen vardır,
Zulmün olduğu yerde.

Zorba, hep haklı çıkar,
Ahlak, bendini yıkar,
Fare, çalmaya bakar,
Zulmün olduğu yerde.

Hukuk yokluktan ölüm,
Bazen tokluktan ölüm,
Zalim çokluktan, ölüm,
Zulmün olduğu yerde.

Duvarlar kan revandır,
İpek perde çek kandır.
Yağdanlıklar civandır,
Zulüm olduğu yerde.

Kanun çomak çeliktir,
En zalim hep meliktir,
Herşey göstermeliktir,
Zulmün olduğu yerde.

Halk, hep kürek asılır,
Bey makamda kasılır,
Hiç benzersiz kesilir,
Zulmün olduğu yerde.

Özcan İşler

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1263439/zulmun-oldugu-yerde.html>

Sağ Yanım Sibirya Sol Yanım Sina

Beden kafesimde canım bir tutsak,
Sağ yanım Sibirya, sol yanım Sina.
Surlarla çevrilmiş endamın yasadak,
Sağ yanım Sibirya, sol yanım Sina.

Kolaydan zor yokmuş anladım zahir,
Bir senle güzelmiş, şenmiş bu şehir,
Sensizlik, dünyaya sessiz bir kahır,
Sağ yanım Sibirya, sol yanım Sina.

Belki o beklenen son gün bu gündür,
Gamzelim yüzünü yüzüme döndür,
Buz dağımı erit, çöllümü söndür,
Sağ yanım Sibirya, sol yanım Sina.

Bu gönül dört mevsim, yedi iklimdir,
Hasretin yolları büklüm büklümdür,
Gönlümde dolaşan gölge, şeklidir,
Sağ yanım Sibirya, sol yanım Sina.

Yaşanmamış günler nasıl yakıyor,
Yâr dudaklardan bol keşke akıyor!
Gözlerim dünyaya başka bakıyor,
Sağ yanım Sibirya, sol yanım Sina.

Seyret uzaklardan, dört yana bakın,
Şimdi ecel bize, bizden çok yakın,
Sükut sahilinde bekletme sakın,
Sağ yanım Sibirya, sol yanım Sina.

20.11.2019- Yenimalle Ankara
Özcan İşler

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1264517/sag-yanim-sibirya-sol-yanim-sina.html>

Altın Çağı Bu Çağdır

Gönüllere bin çeşit put diken, puta tapan,
Sözde maneviyatın altın çağı, bu çağdır.
Menfaat pazarında her kutsalını satan,
Sözde maneviyatın altın çağı, bu çağdır.

Ruhu, soysuzlaştıran dinden, ahlakı atan,
Şekillerle oynaşan komutla kalkan yatan,
Kula, güce tapmayı yeni baştan dayatan,
Sözde maneviyatın altın çağı, bu çağdır.

Cennet, cehennem satan ticarî şarlatandır,
Hem dilleri kirleten, hem kalbi körletendir,
Haram yer, haram içer helali horlatandır,
Sözde maneviyatın altın çağı, bu çağdır.

Yitmişinden habersiz nabzı boşa atmakta,
Çırpınanlar daha çok travmaya batmakta,
Öteler beşiğinde, ölmüş vicdan yatmakta,
Sözde maneviyatın altın çağı, bu çağdır.

Sahte gözyaşlarıyla sümük salvar ağlayan,
Tanrı, kalp bağlarının kopmasını sağlayan,
Bir eşya, bir insana, bir sisteme bağlayan,
Sözde maneviyatın altın çağı, bu çağdır.

21.11.2019- Yenimalle
Özcan İşler

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1264735/altin-cagi-bu-cagdir.html>

Çıkagel

Adalet, kimseler bilmez dilimden,
Çıkagel, mevsimsiz ilkbahar gibi.
Hep akliselimsen anla halimden,
Çıkagel, mevsimsiz ilkbahar gibi.

Yokluğunda, yanan ocağım söndü,
Ne gözyaşım dindi ne öfkem dindi,
Çok güzel düşlerim kâbusa döndü,
Çıkagel, mevsimsiz ilkbahar gibi

Hazan rüzgârları dinmez başımda,
Kalbim sıkışıyor, sızım döşümde,
Sensiz de bırakma kara kışımda,
Çıkagel, mevsimsiz ilkbahar gibi.

İçimde, çok büyük ümitsizlik var,
Endişem yersizse varlığın savar,
Yaslı gözlerimde yeşersin bahar,
Çıkagel, mevsimsiz ilkbahar gibi.

Yokluk veya varlık; azlık, çokluğun,
Sözü dahi olmaz; açlık, tokluğun,
Yeri dolmaz olan, senin yokluğun,
Çıkagel, mevsimsiz ilkbahar gibi.

Neden uzak durdun? Yaklaş yanıma,
Yeter dokunuyor herşey kanıma,
Hemen, okumadan zalim canıma,
Çıkagel, mevsimsiz ilkbahar gibi.

Özcan İşler

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1264924/cikagel.html>

Affetmeyeceğim

Buz tutan kalbimde, o ilk aşk öldü,
Affetmeyeceğim, kayıtsız şartsız.
Dar, karanlık kalbim mezarı oldu,
Affetmeyeceğim, kayıtsız şartsız.

Firar ettiğinde, gönül yurdundan,
Derin bir acıyla baktım, ardından,
İkiye bölündüm, senin derdinden,
Affetmeyeceğim, kayıtsız şartsız.

Sensiz yüreğime, sessizlik doldu,
Haberin yok amma bir hayli oldu,
Umut çiçeklerim açmadan soldu,
Affetmeyeceğim, kayıtsız şartsız.

Birgün koşa koşa gelsen de bana,
Kollarımı açsam, gülsem de sana,
Benim son sözümü atma yabana,
Affetmeyeceğim, kayıtsız şartsız.

Ne sen eski sensin ne ben eski ben,
Anlayış bekleme kırdığın kalpten,
Bir otacı mısın? Kendine sor sen,
Affetmeyeceğim, kayıtsız şartsız.

Özcan İşler

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1266528/affetmeyecegim.html>

Güzel Günler Uzak Değil

Çiçekler dolsun yüzüne,
Güzel günler uzak değil.
Son veda vakti hüzüne,
Güzel günler uzak değil.

Durdukça aklın başında,
Sonu bahar, her kışında,
Kalmaz yarın telaşında,
Güzel günler uzak değil.

Evrende masum ahı var,
Zor zamanın, felahı var,
Her gecenin sabahı var,
Güzel günler uzak değil.

Yeter ki, sen güneş iste,
Kar kalkar, dağılır siste,
Müebbet mi us hapiste,
Güzel günler uzak değil.

Zulme, kapat pencereni,
Kaynat, umut tencereni,
Durma, zorla cendereni,
Güzel günler uzak değil.

Her yol hep insana çıkar,
Kökten değişime bakar,
Büyük azim; kurar, yıkar,
Güzel günler uzak değil.

Özcan İşler

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1266776/guzel-gunler-uzak-degil.html>

Müebbeteye Mahkum Ettim Ben Seni

Kaç vadiye gömdüm can kırıkları,
Müebbeteye mahkum ettim ben seni.
Dört bir yana saçtım, hıçkırıkları,
Müebbeteye mahkum ettim ben seni.

☞
Benden uzakta dur bol bol seyran et,
Sen ister matem tut, ister bayram et,
Herkesi kendine, büyük hayran et,
Müebbeteye mahkum ettim ben seni.

☞
Söküp aldığımda kalbi göğsümden,
Alâkayı kestim yıldan mevsimden,
Duy kulaklarınla benim sesimden,
Müebbeteye mahkum ettim ben seni.

☞
Ne görececek gözüm ne sözüm kaldı,
Yanıp kavrulmayan ne özüm kaldı,
Ne dumanım kaldı ne közüm kaldı,
Müebbeteye mahkum ettim ben seni.

☞
Huysuz bir mevsimin, cumartesinde,
Hoyrat nağmelerin son perdesinde,
Kaç celsede vicdan mahkemesinde,
Müebbeteye mahkum ettim ben seni.

11.12.2019- Ankara
Özcan işler

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1268459/muebbete-mahkum-ettim-ben-seni.html>

Keşkeler

Bende geldim, gidiyorum, yoluma,
Varım yoğum, varsa yoksa keşkeler.
Bakamadım; bir sağıma, soluma,
Varsa yoksa, varım yoğum keşkeler.

Zalim felek doğum, ölüm hak ama,
Hem incitip, hem kırdığın adama,
Biraz olsun, saygı göster kınama,
Varsa yoksa, bütün yüküm keşkeler.

Uzak düştüm; ana, bana yurdundan,
Yas tutmadım geçen yılın ardından,
Yaşamadım, etrafımın, derdinden,
Bütün yüküm, varsa yoksa keşkeler.

Beşer şaşar, demez zaman sarkacı.
Felaketten daha büyük bir acı;
Ben onlardan, onlar benden davacı,
Varım yoğum, bu dünyada keşkeler.

Aklım durdu, suskunluğum sürüyor,
Gözlerim, önümü ancak görüyor,
Ayaklarım, istemsizce yürüyor,
Bu dünyada, varım yoğum keşkeler.

12.12.2019-Ankara
Özcan İşler

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1268717/keskeler.html>

Pekâlâ Biliyorsun

Erdem, içte yeşeren sevgi bağından geçer,
Zaman halkası kopmaz, pekâlâ biliyorsun.
Hakk'a meyilli olan hep meşru yolu seçer,
Çıkmaz sokağa sapmaz, pekâlâ biliyorsun.

Hata üstüne hata kim nasıl hayra yorsun?
Yandığını görüyor, yanıyorum diyorsun,
İnadından ateşin üstüne gidiyorsun!
Bunu bir çocuk yapmaz, pekâlâ biliyorsun.

Zaman döner, dolaşır örttüğün güne gelir,
Ertelenmiş bir hesap, gündeme yine gelir,
Üstü kapatıldıkça, söz elbet düne gelir,
Güneşi kimse öpmez, pekâlâ biliyorsun.

Ne yalanlar uydursan seni, kandıramazsın,
Ne tür bahane bulsan zor inandıramazsın,
Kendi yangınlarını kendin söndüremezsın,
Vicdan çıkara tapmaz, pekâlâ biliyorsun.

Her kanundan kaçanın vardır, utanç karası,
Gerçek zehir zemberek, özgüven fukarası,
Olmaz; yüzü akların, gocunacak yarası,
Bulutlardan nem kapmaz, pekâlâ biliyorsun.

17.12.2019- Ankara
Özcan İşler

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1269838/pek-l-biliyorsun.html>

Bir Türlü Aklım Ermiyor

Cüzdanları şişmanlara,
Bir türlü aklım ermiyor.
Emekçiye düşmanlara,
Bir türlü aklım ermiyor.

Zulü, bayram edenlere,
Gönlü rahat gidenlere,
Gözleri aç, düdenlere,
Bir türlü aklım ermiyor.

Bir besmele çekenlere,
Haram, helâl çökenlere,
Yoluna, gül dökenlerle,
Bir türlü aklım ermiyor.

Açlık kabül mü geçim mi?
Açlık kader mi seçim mi?
Açlık şekil mi biçim mi?
Bir türlü aklım ermiyor.

Gitmedim ben hiç okula,
Büyük kusurum affola,
Kulun kulluğuna, kula,
Bir türlü aklım ermiyor.

Haram hırka giyenlere,
Yetim hakkı yiyenlere,
Dini bütün, diyenlere,
Bir türlü aklım ermiyor.

Neden diye soruyorum,
Düşünüyor duruyorum,
Boşa kafa yoruyorum,
Bir türlü aklım ermiyor.

Özcan İşler

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1270578/bir-turlu-aklim-ermiyor.html>

Sessizlik Ülkesinde (4)

Bal yapmayan arılar,
Yer, kovani yarılar,
Kadrolu soytarılar,
Sessizlik ülkesinde...

Yasak, yolsuzluk, yalan,
Her çeşitten şartalan,
Çok, kumandalı yılan,
Sessizlik ülkesinde...

Sermayesi, kan da var,
Sermayesi, kin de var,
Sermayesi, din de var,
Sessizlik ülkesinde...

Bol bol, hain yetişir,
Hep geçmişle yitişir,
Ekran ekran ötüşür,
Sessizlik ülkesinde...

Her yolu mübah bilen,
Kanunları hep delen,
Vatandaşları bölen,
Sessizlik ülkesinde...

Kimse bilmez nedendir,
Seçen, hizmet edendir,
Seçilmiş, emredendir,
Sessizlik ülkesinde...

Özcan İşler

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1270765/sessizlik-ulkesinde-4.html>

Sessizlik Ülkesinde (5)

Mahkemeler suçsavar,
Sessizlik ülkesinde.
Fetvalar, günahsavar,
Sessizlik ülkesinde...

Fenne küsmüş, alimler,
Çağ sürgünü, talimler,
Ham softadır zalimler,
Sessizlik ülkesinde.

Herşeyde bir sığılık var,
Duyulmayan çığılık var,
Boyunlarda, yağlık var,
Sessizlik ülkesinde...

Meşhur külhanbaşılık,
Yaygın: Kanun dışılık,
Erdem bilmez, kişilik,
Sessizlik ülkesinde...

Çalışmayan, çalan var,
Rant yolunu bulan var,
Sözde, mehdi olan var,
Sessizlik ülkesinde....

Lüzumsuzdur, bilimler,
Hep sır kalan, ölümler,
Kuldan, kula zulümler,
Sessizlik ülkesinde...

Özcan İşler

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1270895/sessizlik-ulkesinde-5.html>

İşler Saatler

Sonsuz değiller hiç iniş, çıkışlar,
Dağdan vadilerden bir düze çıkar.
Kuru dal gül açar bitince kışlar,
Bahar, yaza yazda, bir güze çıkar.

Hep zayıf görülen; erdemde, arda,
Dolaşır yabancı limanda, garda,
Yelkovan dikenini hoyrat rüzgarda,
Savrulur savrulur tam öze çıkar.

Bir bozkurt ulursa, bin köpek hırlar,
Baş kesmeye kalkar eski satırlar,
Yazı tura atsak saklanmış sırlar,
Hemen ilk fırsatta ön yüze çıkar.

İnsanlar hep insan kalamadıkça,
Özgüvenli, özgür olmadıkça,
Doğruyu arayıp bulamadıkça,
Hep yalancı lâfı bir söze çıkar.

Hem her acı biter hem saadetler,
Duldasında çıkar; düşler, vaatler,
Durmaz, tıkr tıkr işler saatler,
Gecedenden, şafağa gündüze çıkar.

Özcan İşler

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1270999/isler-saatler.html>

Sevmek, Nefretten Kolay

Üç günlük ömrümüz var hep dalaş halindeyiz,
Barış, savaştan kolay sevmek, nefretten güzel.
Hem büyük hırs peşinde hem telaş halindeyiz,
Sevmek, nefretten kolay barış, savaştan güzel.

Hava, toprak, su ölür, bulut kaçar, göl kurur,
Doğa, illallah çeker hayvanlar, uzak durur,
Yaşatmaz, öldürmeye bir bahane uydurur,
Barış, savaştan kolay sevmek, nefretten güzel.

Hep kargaşa hep kavga Kabil'den günümüze,
Son peygamber çağrısı yön verse yönümüze,
Sonsuz nimet sofrası serilmiş önümüze,
Sevmek, nefretten kolay barış, savaştan güzel.

Çok tehlikeli varlık, hem büyük belâ insan,
Her çeşit kötülükten caymadı hâlâ insan,
Son menzile koşarken; ağlaya, güle insan,
Barış, savaştan kolay sevmek, nefretten güzel.

Değişen hiç birşey yok insan herşeyin kurdu,
Dünya ne cennet oldu ne mutluluklar yurdu,
Yaşama tuzak kurdu; acı, hüzne doydurdu.
Sevmek, nefretten kolay barış, savaştan güzel.

Canlı, cansız farketmez; canlarına okunur,
Bir faydası olmaz da çok zararı dokunur,
Eşref-i mahlukat, kendi kendinden yakınır,
Barış, savaştan kolay sevmek, nefretten güzel.

27.12.2019- Ankara
Özcan İşler

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1271550/sevmek-nefretten-kolay.html>

Umutları Büyütmeyen Zamanlar

Sayar, sabır çatlatmayı meziyet,
Umutları büyütmeyen zamanlar.
Tuzak kurar, zulmü verir eziyet,
Umutları büyütmeyen zamanlar.

Gözde perde, gönüllerin kör sisi,
Gece, gündüz kâbusların kapısı,
Hayat değil, bu hayata bir pusu,
Umutları büyütmeyen zamanlar.

Bir yürekte, bin yangını göremez,
Hep kanatır fakat yara saramaz,
Mutluluğa küçük fırsat veremez,
Umutları büyütmeyen zamanlar.

Devden, cüce bir cüceden, iridir,
Yola gelmez, ıslah olmaz biridir,
Hiç ömürden sayılmasa yeridir,
Umutları büyütmeyen zamanlar.

Zevk alıyor belki insan yormadan,
Asla durmaz, hedefine varmadan,
Gün öğütür, ay öğütür sormadan,
Umutları büyütmeyen zamanlar.

Özcan İşler

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1273651/umutlari-buyutmeyen-zamanlar.html>

Boğuk Sancılar

Hep başımda dönen kara bulutlar,
Sapladı böğrümde boğuk sancılar.
Hüzünle büyüyen cılız umutlar,
Sapladı böğrümde boğuk sancılar.

Dünya değıştiren ruhsuz bedenler,
Kul hakkı yemeyi meslek edenler,
Mutlu hayalleri çalıp gidenler,
Sapladı böğrümde boğuk sancılar.

Serpilmiş yıldızlar, alaz içimde,
Yelkovan dikenli, dalaz içimde,
Binlerce yıldırım yalaz içimde,
Sapladı böğrümde boğuk sancılar.

Gerçeğı, sözümde patlatamadan,
Şaşkınlık vaktimi atlatamadan,
Zulümü, sabrımda çatlatamadan,
Sapladı böğrümde boğuk sancılar.

O gurbette geçen gençlik çağlarım,
Viran evim barkım solan bağlarım,
Göçtü göğü tutan, gönül dağlarım,
Sapladı böğrümde boğuk sancılar.

Özcan İşler

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1274598/boguk-sancilar.html>

Kurduğumuz Hayali Başkaları Yaşıyor

Biz azim cimrileri; yerimizde sayarken,
Kurduğumuz hayali başkaları yaşıyor.
Yoksulca halimizi kaderimiz sayarken,
Kurduğumuz hayali başkaları yaşıyor.

En büyük bahtiyarlık istediğimiz anda,
Emrimize amade uyutmaya kumanda.
Açlıkla terbiyeye talimimiz meydanda,
Kurduğumuz hayali başkaları yaşıyor.

Çalışmaktan ölürken kadınından, erine:
Pervasızca emeğin, çökmüş alinterine,
Gözümüzün önünde bizlerin de yerine,
Kurduğumuz hayali başkaları yaşıyor.

Eller için dövünür derdimize yanmayız,
Her yad ağıtcısıyız kendimizi anmayız,
Vermiş Allah akılı, inattan kullanmayız,
Kurduğumuz hayali başkaları yaşıyor.

Bitirdik ümitleri bugün, yarındı derken,
İçten içe sessizce anca sitem ederken,
Uzak yabancı gibi ıraktan seyrederken,
Kurduğumuz hayali başkaları yaşıyor...

Özcan İşler

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1275399/kurduzumuz-hayali-baskalari-yasiyor.html>

Sılam, Gurbet Olmuş

Çalacak kapım yok, kaldım arafta,
Sılam, gurbet olmuş gurbetim, sıla.
Candan hiç dostum yok iki tarafta,
Sılam, gurbet olmuş gurbetim, sıla.

Doyurmadı birgün doğduğum yerler,
Hep uzaktan bakar, bahtiyar derler,
Kavilleşmiş şimdi ömrümü yerler,
Sılam, gurbet olmuş gurbetim, sıla.

Hayat savaşında çok yandım ama,
Daldığım hülyadan uyandım ama,
Hasret yastığıma dayandım ama,
Sılam, gurbet olmuş gurbetim, sıla.

Muhacir gibiyim, bir yersiz, yurtsuz,
Köylerim köpekli, dağlarım kurtsuz,
Kırk yıl sonra yine; sanımız, dertsiz,
Sılam, gurbet olmuş gurbetim, sıla.

Düşmüş yaprak gibi uydum yellere,
Teslim oldum aktım, koşan sellere,
Dönüp baktığımda, geçmiş yıllara,
Sılam, gurbet olmuş gurbetim, sıla.

Zamanda, mekanın ekseni kaymış,
Ağzı kulağında, kem haber yaymış,
Adımız çizilmiş; hısım, kâr saymış,
Sılam, gurbet olmuş gurbetim, sıla.

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1277459/silam-gurbet-olmus.html>

Sessizlik Ülkesinde (8)

Boldur sağmal inekler,
Sessizlik ülkesinde.
Çok haşere, sinekler
Sessizlik ülkesinde.

Devlet düşmanı zağar,
Yandaş olur mal yığar,
Hep ulu orta siyer,
Sessizlik ülkesinde.

Hazineden beslenmek,
Arpalıkta üslenmek,
Tatlı tatlı seslenmek,
Sessizlik ülkesinde.

İş görülmez rüşvetsiz,
Namazları niyetsiz,
Hangi koltuk diyetsiz
Sessizlik ülkesinde.

Yok, hak hukuktan eser,
Emir, demiri keser,
Bal yiyen zehir kumar,
Sessizlik ülkesinde.

Dünyayı, dar eden dar,
Hep bol keseden adar,
Muktedirsiz iktidar,
Sessizlik ülkesinde.

Özcan İşler

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1278843/sessizlik-ulkesinde-8.html>

Attığın Düğümü Çözemedi ki

Senden başkasını görmezdi gözüm,
Seninle tutuşur, yanardı özüm,
Seninle başlardı, biterdi sözüm,
Benim kıymetimi, bilemedin ki.

Aşkın için gonca güller dererken,
Ben yoluna, yüreğimi sererken,
Etrafında derviş gibi dönerken,
Baktın durdun ama, göremedin ki.

İsmin oldu her an dilimde beste,
Gözlerim yollarda, kulağım seste,
Bekledim yıllarca; efkârda, yasta,
Kısacık bir haber, salamadin ki.

Gözyaşında boğup, öldürdün hazzı,
İçime düşürdün dinmez bir sızı,
Ümitler dört gözle beklerken bizi,
Gelip de kapımı, çalamadin ki.

Hiç uğruna kırdın hem de kaç defa?
Yaralı kuş gönlüm, ararken vefa,
Acımadın üzdün, hep ettin cefa,
Bir kerecik, özür dilemedin ki.

Görmeye görmeye sana yad ettin,
Ancak hasretime hasret eklettin,
Bugün diye, yarın diye beklettin,
Ömrümü bitirdin gelemedin ki.

Birgün dem sürmedi aşkım, pusunda,
Şebnemler kurudu kalem yasında,
Sırlar saklı kaldı gönül tasında,
Attığın düğümü, çözemedin ki.

2009-Eğirdir
Özcan İşler

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1279415/attigin-dugumu-cozemedi-ki.html>

Sessizlik Ülkesinde (9)

Bitmez sağmal inekler,
Sessizlik ülkesinde.
Çok haşere, sinekler
Sessizlik ülkesinde.

Devlet düşmanı zağar,
Yandaş olur mal yığar,
Hep ulu orta siyer,
Sessizlik ülkesinde.

Hazineden beslenmek,
Arpalıkta üslenmek,
Tatlı tatlı seslenmek,
Sessizlik ülkesinde.

İş görülmez rüşvetsiz,
Namazları niyetsiz,
Hangi koltuk diyetsiz,
Sessizlik ülkesinde.

Yok, hak hukuktan eser,
Emir, demiri keser,
Bal yiyen zehir kusar,
Sessizlik ülkesinde.

Dünyayı, dar eden dar,
Hep bol keseden adar,
Muktedirsiz iktidar,
Sessizlik ülkesinde.

Özcan İşler

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1280148/sessizlik-ulkesinde-9.html>

Sessizlik Ülkesinde (10)

Ahlaksızlık erdemdir,
Sessizlik ülkesinde.
Körün gözü bademdir,
Sessizlik ülkesinde.

Akla düşman heyheyler,
Durmadan ninni söyler,
Boyun bükmüş bireyler,
Sessizlik ülkesinde.

Hür düşünceye kafes,
Yaşam taklidi enfes,
Parasız al, ver nefes,
Sessizlik ülkesinde.

Sonsuz sadakat, diyet,
Doğmak, ölmek eziyet,
Susmak kutlu meziyet,
Sessizlik ülkesinde.

Servet güçtür, kaledir,
Her çalışan köledir,
Lades, bile biledir,
Sessizlik ülkesinde.

Güven yoktur ahtlere,
Halk tükürür lahtlere,
Alkış düşer bahtlara,
Sessizlik ülkesinde.

Özcan İşler

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1281024/sessizlik-ulkesinde-10.html>

Bir Ülke Yıkılırken Yükselen Tapınaklar

Ruhlarını yüceltmez, bedenlerini yorar,
Bir ülke yıkılırken, yükselen tapınaklar.
Akli safdışı eder halk uyutmaya yarar,
Bir ülke yıkılırken, yükselen tapınaklar.

Manevi sömürünün kurbanı olur haklar,
Haramı helâl eden düzenbazları paklar,
Uyanışa düşmandır, dirilişi savsaklar,
Bir ülke yıkılırken, yükselen tapınaklar.

Milyon vatandaşına eder, vatanını dar,
Tıka basa yiyenler çatlayıncaya kadar,
Tapulu mülkü gibi açlara cennet adar,
Bir ülke yıkılırken, yükselen tapınaklar.

Sadakaya alışmış; akli küt, fikri toplar,
Yağmacı, hırsızların diş kirasını toplar,
Çağın tiranlarına bolbol alkışlar toplar,
Bir ülke yıkılırken, yükselen tapınaklar.

Gider ayak liderin, halka hava basması,
Yükselen çığlıkların ebediyen susması,
Biat etmiş kölenin özgüre kin kusması,
Bir ülke yıkılırken, yükselen tapınaklar.

Konuşanları suçlar, düşünceyi yasaklar,
Muktedir olmayanın kendi aczini saklar,
Zararlı; dernek, vakıf, cemaatleri aklar,
Bir ülke yıkılırken, yükselen tapınaklar.

Hamaset şekil verir toplumun kaderine,
Akbabaları toplar; şaşısından, körüne,
Din tüccarı oturtur, bir inanmış yerine,
Bir ülke yıkılırken, yükselen tapınaklar.

Özcan İşler

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1281452/bir-ulke-yikilirken-yukselen-tapinaklar.html>

Sessizlik Ülkesinde (11)

Rant herşeyin üstünde,
Sessizlik ülkesinde.
Bey var Beyin üstünde,
Sessizlik ülkesinde.

Sakız olmuş yalanlar,
Baht yolunu bulanlar,
Hep istikbal çalanlar,
Sessizlik ülkesinde.

Yoksulluğa gülenler,
Liyakatsiz gelenler,
Kayıtsızdır bilenler,
Sessizlik ülkesinde.

Halk efsunla bayılır,
İsraf serbest yayılır,
Mevta şanslı sayılır,
Sessizlik ülkesinde.

Çöp başında aşsızlar,
Kemik yalar dişsizler,
Ümit kesmiş işsizler,
Sessizlik ülkesinde.

Baş vergi, zam yağar,
Çocuklar borçlu doğar,
Her köşede dört zağar,
Sessizlik ülkesinde.

Özcan İşler

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1281720/sessizlik-ulkesinde-11.html>

Ölüer Diridir Diriler Ölü

Toprak kimlik biçti bize ruhundan,
O bizim ruhumuz bu coğrafyada.
Göğsüne bastırıp, kulaklarını,
Nereden bilecek? Dinlemeyenler,
Anadoluluyu, Anadoluyu;
Bileği Fırat'tır, kafası Dicle,
Kalbi Kızılırmak, kanı Sakarya.
Devler, cüce olmuş cüceler, ulu,
Ortada gezinir ruhsuz bedenler,
Ölüer diridir, diriler ölü...

Yesevi'nin nefesinde görüldük,
Yunus Emre hırkasına bürüldük,
Ölümsüz boyayı onlardan aldık:
Ayağı toprakta gözü yüksekte,
Sultanlığa çıktı kulluğun yolu,
Türkçe Türkçe, bayrak bayrak dirildik.
Uyan ayağa kalk ey Anadolu!
Ölüer diridir, diriler ölü...

Güneş mızrak gibi yükselir sabah,
Ve bir bomba gibi batır her akşam.
Benlik denizinde yaşarken çölü,
Deri değiştirmek kâr etmez bize.
Maskeler takınıp, yersiz ah ve vah,
Ölüer diridir, diriler ölü...

Hep bal rengindedir ayın gözleri,
Her gece gülümser, gündüz darılır.
Yabancı sevdalar köz etmez, külü.
Sonsuzluğa çağırmayan sözleri,
Bir Yörük kuşağı gibi sarılır.
Ölüer diridir, diriler ölü...

Ses hızını aştı yozlaşma hızı,
Onlar güne bakan, şu rüzgârgülü.
Ta derinlerinde çözülmez şifre!
Milli mesajlardan yoksunluk sızı.
Kaba, cırlak değil bu ses senfoni,
Ölüer diridir, diriler ölü...

Ummanları aşan ceddin torunu,
Bugün dert ediyor damladan gölü.
Biriktiriyoruz bir öfke gibi,
Yüreklerimizde çınlayan sesi.
Hep beraber yıktık şuur surunu;
Ölüer diridir, diriler ölü...

İkınmaz sıkınmaz açıkça söyler,
Hayal dünyamızdan kaldırır tülü
Vurur yüzümüze biz aymazların.
Çelik tıkaçlarla kulağımızı,
Tıkamak susturmaz vicdanı beyler.
Ölüer diridir, diriler ölü...

Özcan İşler

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1282434/oluler-diridir-diriler-olu.html>

Kurşun Eder Susarım

Mezhebi genişlerin sinsi amaçlarına,
Kurşun eder susarım dayanılmaz öfkemi.
Kor yağar yüreğimin bütün yamaçlarına,
Ben içime kusarım dayanılmaz öfkemi.

Nesebi gayri sahih devrin şeytan âlimi,
Yalnız bölmeyi bilir; Müslüman'ın zalimi,
Kimseye anlatamam, paylaşamam halimi,
Kurşun eder susarım dayanılmaz öfkemi.

Din iman hak getire dönecliği nükseder,
Değer meğer tanımaz üzerinde raks eder,
Nasipsiz yaratıklar bin bir surat akseder,
Ben içime kusarım dayanılmaz öfkemi.

Derisi kalınlaşmış, zihnine kilit vurmuş,
Ayıp kılıcı kesmez, aklınca tezgâh kurmuş,
Aslını Allah bilir amma, bunlar kudurmuş,
Kurşun eder susarım dayanılmaz öfkemi.

Ezeli Türk düşmanı, kuşlardan karga tanır,
Güliden uysal, taştan pek milleti koyun sanır,
İhanetten el çekmez kimliğinden utanır,
Ben içime kusarım dayanılmaz öfkemi.

Bu yanda madde çöktü, öte tarafta mana,
Adam yerine konmaz, sığınanlar amana,
Çanak yalayıcılar uyarlar her zamana,
Kurşun eder susarım dayanılmaz öfkemi.

Haramzade değilim, başkada bir şey demem,
Türklüğüm iftiharım ölsem inkâr edemem,
Neyzen gibi kükreyip, Eşref'çe küfredemem,
Ben içime kusarım dayanılmaz öfkemi.

Özcan İşler

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1282812/kursun-eder-susarim.html>

Zulmün Erbabıdır Zulmün Şahıdır

Yokluğumda güneş söner diyenler,
Zulmün erbabıdır, zulmün şahıdır.
Dünya bir ben için döner diyenler,
Zulmün erbabıdır, zulmün şahıdır.

Kabus dünyasında insan yoranlar,
Haklı gibi halktan hesap soranlar,
Başka düşünceye baskı kuranlar,
Zulmün erbabıdır, zulmün şahıdır.

Masumu bulunca zehir kusanlar,
Muktedir hatrına, selam kesenler,
Zalim alkışlayan, zulme susanlar,
Zulmün erbabıdır, zulmün şahıdır.

Hep sözünü birer kanun görenler,
Uyduruk uyduruk hüküm verenler,
Güce bakıp sonra; öven, yerenler,
Zulmün erbabıdır, zulmün şahıdır.

Kendi seslerinden ürken, yatanlar,
Meydan kahramanı o çok atanlar,
Gölgelerden korkar caka satanlar,
Zulmün erbabıdır, zulmün şahıdır.

Hep kul hakkı yiyen, geldikçe aşka,
Derdi olmayanlar çıkardan başka,
Kılığa girenler her gün bambaşka,
Zulmün erbabıdır, zulmün şahıdır.

Özcan İşler

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1282999/zulmun-erbabidir-zulmun-sahidir.html>

İnşallah!

Haram denizinde üryan yüzenler,
Ölmüş fare gibi şişer İnşallah!
Mazluma masuma kuyu kazanlar,
Kazdığı kuyuya düşer İnşallah!..

Derdi makam olan hâkim savcının,
Soytarının, yağdanlığın, yağcının,
Öldürmeyi bir hak gören avcının,
Okları hedeften şaşar İnşallah!..

Mazlumlara türlü tuzak kuranlar,
Güçlülerin saflarında duranlar,
Adaleti sarı yollarda yoranlar,
Kendi tuzağına koşar İnşallah!..

Ulu Tanrım yerde koymaz ahları:
Hak hukuk düşmanı padişahları.
Bu dünyada bütün kibir şahları,
Ettiği zulmünde yaşar İnşallah!..

Her yangında odun çeken katırlar,
Karnı tok sırtı pek gamsız yatırlar,
Sözde beyefendi kanlı satırlar,
Yaktığı ateşte pişer İnşallah!..

Özcan İşler

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1283141/insallah.html>

İnsan Zafer Sarhoşu

Kaçarak gerçeklerden sığındı gölgelere,
Varlığını sürdürdü; verdiği sözden cayıp.
Parça bölük dağıldı çok ücra bölgelere,
İnsan büyüklüğünün çılgınlığında kayıp.

Umut, hayal dağıtır; aczinin ortasında,
Görünmez içindeki ne kara, ne yarası.
Balıkçıyı beklerken zamanın oltasında,
İnsan tiyatro oynar beşik, mezar arası.

Yetiş sesi olmaktan, öteye geçemedi,
Yaktığı her ateşte yandı, küle dönüştü.
Aklın uçurumunda, yönünü seçemedi,
İnsan tuzaklarına önce, kendisi düştü.

Herkese bir kulp takar eleştirilse şaşar,
Zayıf görse ağlatır, gözyaşlarını silmez.
Bütün kusurlarını meziyet sayar yaşar,
İnsan herşeyi bilir, bilmediğini bilmez.

Enerjide, kandillik hızda, topal karınca,
Evreni düşününce bilim, yolun başında.
Dünya boyutlarında bir dileğe varınca,
İnsan zafer sarhoşu ilk nirengi taşında.

Özcan İşler

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1283253/insan-zafer-sarhosu.html>

Zaman Bize Dönecek

Zaman, asırlar boyu adımızla dolmuştu,
Bizim ile beraber yaşamıştı solmuştu,
Allah'ın sevdiği ve razı olduğu yönde,
Medeniyetimizin hizmetinde olmuştu.

Hamlemiz imar eden, süsleyen kutsi eldi,
Arkada bırakılan hayat veren bir seldi,
Saray, köprü, camiler, kervansaraylar, hanlar,
Her adım attığımız, beldelerde yükseldi.

Elimizin altında, kişneyen küheylandı,
Ne gün ki hudutlarda, mağlûbiyet yaşandı
Bize zıt, dünyaların karşısında ezildik,
Birleşen yolumuzun, ayrılması o andı.

İman cephemizde de zaferler sona erdi,
Rüzgârlar hep savurdu fırtınalar yön verdi,
Yanaştı; demir attı, batının rıhtımına,
Dünyamızı kararttı; küfrün, küflü her derdi.

Hiç, aşık olmasa da gözümüz, kaşımıza,
Seyirci kalmayacak hep karakışımıza,
Uzağı yakın eden, Kutlu Burak hızında,
Kudret kartalı olup konacak, başımıza.

Zaman, bize dönecek kutlu birlik çağında,
Bozkurtlar tutulamaz bir örümcek ağında,
Türk zamana değil de, zaman Türke uyacak,
Şölenler yapacağız, kutlu Tanrı Dağı'nda...

Özcan İşler

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1283376/zaman-bize-donecek.html>

Aysız Bozkırların Kavruk Çocuğu

Akdoğan bakışlı gözler parlıyor,
Aysız bozkırların kavruk çocuğu...
Mevsim göz kırpmıyor, şartlar zorluyor,
Aysız bozkırların kavruk çocuğu...

Başkaldırma ama, başını kaldır,
Ne düşmana güven, ne dostu saldır,
Albayrak şereftir, vatan kutsaldır,
Aysız bozkırların kavruk çocuğu...

Bir hedefi vurur, yaydan çıkan ok,
Sonu mutlak zafer endişemiz yok,
Hiddete kapılıp kuduranlar çok,
Aysız bozkırların kavruk çocuğu...

Hayata geçecek, hülyalarımız,
Gerçeğe dönecek, rüyalarımız,
Artık birleşecek, dünyalarımız,
Aysız bozkırların kavruk çocuğu...

Zamanı kovalar akrep, yelkovan,
Ne durmayı bilir, ne susar bir an.
Biter fetret devri biter her buhran,
Aysız bozkırların kavruk çocuğu...

Çağ ağırlığına koç yiğit bekler,
Bir yanardağ patlar, bir arslan kükrer,
Ölü toprağından silkinir, Türkler,
Aysız bozkırların kavruk çocuğu...

Tarih ile yaşıt, Türklük sevdamız,
Ta! 'Kâlû belâ! ' dan beri yanarız,
Turan için doğduk biz ondan varız,
Aysız bozkırların kavruk çocuğu...

Özcan İşler

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1283524/ay-siz-bozkirlarin-kavruk-cocugu.html>

Bir Ülküm Var Sevgiliden Sevgili

Saatler eceli çalana kadar,
Bir ülküm var sevgiliden sevgili.
Emaneti veren alana kadar,
Bir ülküm var sevgiliden sevgili.

Bu kalbim yoruldu yokuşlarında
Çok şiir boy attı bakışlarında
Aşk ile yoğurdum nakışlarında
Bir ülküm var sevgiliden sevgili.

Sevdam pınar olur akar giderim
Gurur kalesini yıkar giderim
Bütün ezberleri yakar giderim
Bir ülküm var sevgiliden sevgili.

Mahzun geceleri sayamıyorum
Layık olmasam da çayamıyorum
Hüzn rüştüne erdi diyemiyorum
Bir ülküm var sevgiliden sevgili.

Örümcekler ağlar kursun üstüme
Ölümün gölgesi vursun üstüme
Dualar Davut ve Dursun üstüne
Bir ülküm var sevgiliden sevgili.

Daha güzel yarın umudu bizden
Kır, bayır yeşerdi bir sevimizden
Yıllardır oklandık canevimizden
Bir ülküm var sevgiliden sevgili.

Özcan İşler

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1283663/bir-ulkum-var-sevgiliden-sevgili.html>

Tarihten Coğrafyaya Muştulanan Gelecek

Hep gücünü milleten alan iktidar bekler,
Tarihten coğrafyaya muştulanan gelecek.
Her devir gelir geçer, devri sabıklar ekler,
Bitimsiz kardeşliğe yol bulanlar gelecek.

Tahakkümle istismar çıkmazına sapmayan,
Tezatlardan ördüğü debdebeye batmayan,
Gaflet salıncağında sallanmaya yatmayan,
İkbalî, menfaati pul bilenler gelecek.

Bütün haramilerin soylarını kürüyen;
Vatandaşı bir baba şefkatiyle bürüyen,
Hak bildiği bir yolda halkı için yürüyen,
Rahatı, sefahati zül bulanlar gelecek.

Her şüpheyi eritmiş sevginin güneşinde,
Atiye hazırlanmış bugün maziden zinde,
Saf ve berrak hakikat şanlı ecdat izinde,
Kendini yaratana, kul bilenler gelecek.

Kahraman yetiştiren büyük milletler ölmez,
Dışı mert, içi namert din kalpazanı gülmez,
Tek ölçü insan olmak, başka bir ölçü olmaz,
Dikenlerin içinde, gül bulanlar gelecek...

Özcan İşler

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1284686/tarihten-cografyaya-mustulanan-gelecek.html>

Yakarış

Minnet borcu olmayan gücü halkından alan,
Türk iktidar nasip et Ulu Tanrım Türklere.
Sorun üreten değil, sorunda çözüm bulan,
Türk iktidar nasip et Ulu Tanrım Türklere.

Güzel olan ne varsa, kül-kömür satmayacak,
Bin yıllık kardeşliğe ayrılık katmayacak,
İçimize kurt düştü. Bir beş yıl yatmayacak,
Türk iktidar nasip et Ulu Tanrım Türklere.

Kalbi, büyük milletin sevgisiyle vuracak,
Verdiği tüm sözünün arkasında duracak,
Milli devletimizi yeni baştan kuracak,
Türk iktidar nasip et Ulu Tanrım Türklere.

Şehitlerden yadigâr cennet ülkemiz için,
“Dilde, Fikirde, İşte Birlik” ülkümüz için,
Beş bin yıldır yaşayan devlet ilkemiz için,
Türk iktidar nasip et Ulu Tanrım Türklere.

Cihanda sözü geçsin: Türkiye, Türk adına
Sevgisiz, anlayışsız bir devrin inadına,
Hoşgörüler yüklesin güvercin kanadına,
Türk iktidar nasip et Ulu Tanrım Türklere.

Ne yalan gerçek olsun, ne gerçeği saklasın,
Ne suçsuzu suçlasın, ne suçluyu aklasın,
Kuşkuları bitirsin, korkuyu yasaklasın,
Türk iktidar nasip et Ulu Tanrım Türklere.

Meydanlarda verilen sözleri gerçek sandık,
Bir yere götürmeyen boş vaatlere kandık,
Esen rüzgâra göre hareketten usandık,
Türk iktidar nasip et Ulu Tanrım Türklere.

Gönlünden geçmeyi, dilinden yasaklayan,
Duygu, irade, akli imana tabi sayan,
Temmuz güneşi gibi başımızı okşayan,
Türk iktidar nasip et Ulu Tanrım Türklere.

Özcan İşler

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1284955/yakaris.html>